

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

RUBY DIXON

BARBARIAN'S BRIDE

ICE
PLANET
BARBARIANS

BARBARIN GELİNİ

BUZ GEZEGENİ BARBARLARI KİTAP 22

RUBY DIXON

Copyright © 2021 by Ruby Dixon

Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, bilgi depolama ve geri alma sistemleri de dahil olmak üzere, herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz,
Bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması dışında, yazarın yazılı izni olmadan.

Kapak Fotoğrafı: Sara Eirew Fotoğrafçı

Kapak Tasarımı: Kati Wilde

Düzenlemeler: Aquila Editing

✿ Vellum ile oluşturuldu

Alicia için! Yardımınız için teşekkürler :)

İÇİNDEKİLER

Barbarın Gelini
İçerik hakkında bir not

Bölüm 1
Bölüm 2
Bölüm 3
Bölüm 4
Bölüm 5
Bölüm 6
Bölüm 7
Bölüm 8
Bölüm 9
Bölüm 10
Bölüm 11
Bölüm 12
Bölüm 13
Bölüm 14
Bölüm 15
Bölüm 16
Bölüm 17
Bölüm 18
Bölüm 19
Bölüm 20
Bölüm 21

Yazarın Notu
Buz Gezegeni Barbarları Daha Fazla
Ruby Dixon İster mi?

BARBARIN GELİNİ

Nora mutlu olduğunu söylüyor.

Dagesh o kadar emin değil. Güzel insan eşini seviyor ve onun yüzüne bir gülümseme getirmekten başka bir şey istemiyor... böylece kollarına koşacak. Kabileye neyin eksik olduğunu sorduğunda, biri bir düğün önerir.

Tamam o zaman.

Gelmiş geçmiş en iyi barbar düğününü yapacak.

Peki Nora kararlı ve düşünceli eşine istediğinin bir düğün değil, yatakta biraz daha farklı bir şey olduğunu nasıl söyleyecektir?

İÇERİK HAKKINDA BİR NOT

(Hafif spoiler ahoy?)

Merhaba okuyucular!

Kitaplarımda olası tetikleyicileri dahil etme konusunda daha iyi olmaya çalışıyorum ve bu yüzden hikaye hakkında birkaç notu buraya eklemek istedim, böylece bunun sizin için doğru olup olmadığına karar verebilirsiniz.

Bu hikaye rıza meselelerini ele alıyor ve biraz sadizmle hafifçe oynuyor. Kadın kahraman kürklerin içinde çok sıkı bir el istiyor ve kahraman vanilyalı bir bakire. Hikaye, birbirlerini anlamak için bir araya gelmeleriyle ilgili. Rıza her zaman dahildir, ancak aşağıdakiler sizi rahatsız ediyorsa, lütfen bu hikayeyi atlayın:

- Saç çekmeye yapılan atıflar/ve saç çekme
- Şaplak atma
- Seks sırasında morarma

Bir ile on arasında bir ölçekte, bir 'seks yok', beş 'vanilya / normal seks' ve on BDSM'nin derin ucu, bu hikaye yaklaşık **altı**. Yani, eğer vahşi şeyler arıyorsanız, burada değil. Sizin için çok fazla olabileceğinden korkuyorsanız, hafif yerine biraz daha baharat olarak düşünün.

Umarım bu sizin için doğru olup olmadığına karar
vermenize yardımcı olur. İyi okumalar!
- Yakut

Güncel Gün

NORA

S Bazı günler anne olmak son derece yorucu oluyor. I ovmak benim zonklama alın olarak ve kızlar hurda deri parçaları için kavga edip tartışıyorlar.

Anna, Elsa'nın elinden bir parça kaparak, "Bu benim parçam," diye ilan eder. Kız kardeşi başka bir parça aldığıında, Anna onu da kapıyor. "Bu da benim."

"Hepsi senin olamaz," diye yakınıyor Elsa. Bana doğru bakıyor. "Anne-"

İkizlerin bir elmanın iki yarısı gibi geçinmesine ne oldu? Yaşlandıkça Anna ve Elsa daha çok didişiyor. "Paylaşın kızlar. Herkese yetecek kadar artık var."

"Ama ben kırmızı tonlu olanları istemiştim," diye yakınıyor Anna. "Anne, benim tuniğim tamamen kırmızı renkte olacak! Onunki soluk. Bütün parlak renkleri alırsa doğru görünmez."

artıkları." Elsa'nın elinden bir parça daha koparmaya çalışır ama Elsa onu ulaşamayacağı bir yerde tutar.

"Tuniğimin ortasında kırmızı bir kalp istiyorum," diye ilan ediyor Elsa. "İstersem bunu yapabilirim!"

"Hayır yapamazsın-"

"Evet, yapabilirim-"

"Kızlar!" Tersliyorum. Çoğu gün birbirleriyle didişmelerine katlanabiliyorum ama bugün artık sinirime dokunuyor. "Lütfen. Neden dikişlerinizi bugünlük kaldırmıyorsunuz? Yarın tekrar bakarız."

"Ama ben güzel bir tunik istiyorum," diye mızızlanıyor Elsa ve Anna dudaklarını bükerek suratını asıyor. Bir nefeste huysuzluktan sevimliliğe geçebildikleri yaşta ve bu beni deli ediyor.

"O zaman gidip diğerlerini ziyaret edelim ve size verebilecekleri artıkları olup olmadığına bakalım. Kulağa hoş geliyor mu?" Onlara bir el salladım. "Annenin kalkmasına yardım et."

Anna ayakkabılarımı alırken Elsa ayağa fırlıyor ve babasının mızraklarından birini kapıyor. Hemen kendimi suçlu hissediyorum, çünkü onlar gerçekten harika kızlar. Sadece sıkılıyorlar ve çocukluk yapıyorlar ve üçüncü çocuğumun doğumu yaklaştıkça asabi olmam onların suçu değil. Dizlerimin üzerine yuvarlanıyorum, oflayıp pufluyorum. Karnım sanki elli kilo ağırlığında ve sırtım beni öldürüyor. Dagesh'in mızrağını destek olarak kullanarak kendimi yerden kaldırıyorum ve ayaklarımı Anna'nın benim için getirdiği sandaletlerin içine sokuyorum. Kızlar sıcak kürk şallarını giyiyor ve Elsa el sepetlerini alırken Anna da benimkini uzatıyor.

Onlar gerçekten iyi çocuklar ve bu beni ağlatıyor. "Özür dilerim kızlar. Sadece ikinizin de sizi çok sevdiğimi bilmenizi istiyorum."

Anna sarılmak için içeri girerken Elsa bana yedi yaşındaki bedenine göre fazla yetişkin olan küstah bir bakış atıyor. "Anne, son zamanlarda hep özür dileyip ağlıyorsun."

"Öyle mi?" Yüzüme vuruyorum. "Bebek yüzünden."

"Eğer biraz daha büyürse senden ayrılacak!" Anna yardımsever bir şekilde söylüyor.

İşte istemediğim güzel bir görüntü. Anna'nın solgun saç örgülerini eğlenerek düzelttim. İkizler doğduklarında birbirlerinin karbon kopyası gibi görünüyordı, ama büyüdükçe daha çok birey gibi görünüyorlar. Elsa'nın saçları kız kardeşininkinden biraz daha koyu, uçları benimkiler gibi kıvrımlı. Anna'nınki babasınınki gibi dümdüz, rengi olmasa da dokusu öyle ve yüz hatları Elsa'nınkinden biraz daha ince. O da daha sessiz, utangaç ve göze batmayan biri - ikizinin yanında olmadığı sürece. O zaman da istediğini elde edemezse bir ölüm perisi gibi çılgılık atıyor. Sanki Anna, Elsa'nın Anna'nın ikisinin alfası olduğunu bildiğinden emin olmak zorunda, ama sadece ikisi için. Diğer tüm zamanlarda lider Elsa'dır. "Erkek olduğunu nereden biliyorsun?" Anna'nın saçlarını düzelterek soruyorum. "Baban Rokan'a sordu mu?"

Eğer öyleyse, arkadaşım ile konuşmam gerekecek. Rokan'a bebeğin cinsiyetini sormayacağımız konusunda anlaşmıştık, çünkü daha sonra öğrenmek hoş bir sürpriz olacaktı. Bir mi yoksa iki mi olduğunu bile bilmiyoruz - gerçi ben kızlardan farklı taşıyorum, bu yüzden yine ikiz değil de tek bir büyük şişman bebek olmasını umuyorum. Başka bir ikizle başa çıkabilir miyim bilmiyorum. Elbette onları çok severdim ama on yaştan altında dört çocuk düşünmek bile beni yoruyor. Ayrıca, iki kızı aynı anda emzirmenin ne kadar zor olduğunu hatırlıyorum.

"Babam Rokan'a sormadı," diyor Elsa, kulübemizin kapısına doğru zıplayarak. "Anna Analay'a sordu."

Hmm. "Şimdi mi?"

Anna bana tatlı tatlı gülümsüyor, sanki iki dakika önce deri parçaları yüzünden kız kardeşiyle çılgılık çılgılığa kavga etmemiş gibi. Elsa muzaffer bir edayla başını sallıyor. "Çünkü büyüdüklerinde onunla çiftleşecek. Analay bunun doğru olduğunu söylüyor."

Yine mi bu? Analay bu konuyu ilk açtığında duymak beni çok üzmüştü ve kızlarımın da bunu sanki sabit bir şeymiş gibi tekrarlaması beni çok üzüyor. Bir elimi

desteklemek için kocaman göbeğini tutuyor ve Anna'ya doğru eğilerek çenesini kavırıyor ve bana bakmasını sağlıyorum. "Rezonans olmadığı sürece Analay'ın ne söylediğinin bir önemi yok, bebeğim. Bunu biliyorsun, değil mi? Mutlu olduğun sürece istediğin kızla ya da erkekle aşk yaşayabilirsin."

Anna basitçe, "Ama Analay rezonansa gireceğimizi söylüyor," diyor.

"Bunu göreceğiz," diye homurdanarak doğruluyorum. Birinin kızlarım için önceden bir şeylere karar vermesi fikrinden hoşlanmıyorum. Analay tatlı bir çocuk ama onların da seçenekleri olsun istiyorum. Eğer Anna büyür ve Esha ya da Sessah'la takılmaya karar verirse ya da dağlarda tek başına gezmek isterse, ne yapmak istiyorsa desteklerim. Hiçbir şeye bağlı olmak zorunda değil. Kesinlikle yedi yaşında rezonansa bağlı kalmak zorunda değil. Karnımı okşuyorum ve avdan döndüğünde kızların babasıyla konuşmayı aklıma not ediyorum. "Analay sadece küçük bir çocuk ve hikâyeler uyduruyor olabilir," diyorum. "Sonuçta, bu bebek başka bir kız olabilir. Ya da iki kız."

"Bir oğlan," diyor Anna basitçe. Yüzü aydınlanıyor. "Bu sabah Analay ve annesini görmeye gidebilir miyiz? Ve yeni bebeği?"

Ariana'yı gerçekten seviyorum. Vücudunda kötü bir kemik yok ve çocuklara bayılıyor. Öğretirken de onlara karşı çok sabırlı. Ama huysuz bir ruh halindeyim ve kulübesinde oturup sosyalleşirken Analay'ın Anna'nın gelecekteki eşi olduğu konusundaki ısrarı yüzünden ona kızmamam mümkün değil. "Gidip Asha ve Hemalo'yu ziyaret edelim, olur mu?"

Her iki kız da inliyor. "Ama Shema tam bir bebek," diye yakınıyor Elsa kulübeden çıkıp önden giderken. "Doğru düzgün oynamıyor."

"Çünkü o daha bir bebek," diye hatırlatıyorum onlara. "O da annesi ve babası gibi tam bir sa-khui ve sizden farklı yaşlanacak. Ona karşı nazik olun." Shema yaklaşık üç mevsim dönüyor, ama daha yeni yürümeye başlayan bir bebek ve kızlar ona karşı sabırsızlanıyorlar, ancak Shema

onlara bayılıyor ve ikisini de taklit etmeye çalışıyor. "Bahse girerim Hemalo'ya kibarca sorarsan, sana iyi kırıntılar verecektir."

Bu onları heyecanlandırıyor ve kulübeden ayrılıp küçük köyümüzün kalbine doğru ilerliyoruz. Yavaş hareket ediyorum, çünkü ayaklarım şişmiş ve sandaletlerim yürümemi zorlaştırıyor. Ellerimi ağır karnımın altında tutarak paytak paytak yürümek için elimden geleni yapıyorum (ve muhtemelen başarısız oluyorum). Köy bu sabah biraz sessiz. Hava soğuk ama açık ve bu da avlanabilen herkesin dışarıda tuzakları kontrol ettiği ya da en yakın zulalardan et topladığı anlamına geliyor. Bu acımasız sezonun çoktan bitmiş olmasına fazlasıyla hazırım. Havalar ısındığında kızları babalarıyla birlikte tekrar ava gönderebilirim ama şimdilik hava çok soğuk.

Yürürken insanlara el sallıyorum, kızlar o kadar büyük bir enerjiyle önümde koşturuyor ki bu haksızlık gibi geliyor. Kesinlikle hamileliğimin sonuna yaklaşıyorum, diye düşünüyorum, çünkü şu anda etrafımdaki herkesten ve her şeyden nefret ediyorum. Aslında etmiyorum. Normalde oldukça sakın biriyimdir ama hamileliğimin son dönemlerinde olmak beni huysuzlaştırıyor. Her şey acıyor, hiçbir şey tam oturmuyor, her şey şişmiş ve herkes çok gürültülü. Evet, kulağa doğru geliyor.

Kate ve Summer sırtlarında büyük deri çantalarıyla yanımdan geçiyorlar. Kızlarıma ve bana bakıyorlar. "Bugün çok iyi görünüyorsun Nora," diyor Summer. "Yanakların çok pembe ve taze! Bayıldım buna. Yüzüne ne sürüyorsun? Balık yağı mı? Yoksa yağ mı? Çünkü Sevvah kurduğunda balık yağı kullandığını söylüyor ama ben buz gezegeni alabalığı gibi kokmak istemiyorum. Ne düşünüyorsun?"

Summer saçmaladıkça Kate'in ağzı seğiriyor. Uzun boylu, formda ve güçlü olan Summer, kendisinden küçük kadının üzerinde iri yarı durmaktadır. GeniÇ omuzları ve sağlam yapısıyla iki metreyi rahatlıkla bulur. Karnındaki bebek bir kaya parçasıymış gibi hissetmezdi ve göğüsleri karpuz gibi olmazdı. Bir an için onu çok kıskandım.

Ellerimi rahatsız karnımın altına sokup ovuşturuyorum. "Maylak'ın bana verdiği bir kap yüz ilacı. "Maylak'ın bana

verdiği

balık gibi kokuyor. Şöyle kokuyor..." Gözlerimi kırpttırıyorum, çünkü beynim beni terk etti. Çizmeli ayaklarını bir buz parçasının üzerinde kaydırmakla ve kıkırdamakla meşgul olan kızlarıma dönüyorum. "Kızlar, anneniz geceleri nasıl kokar?"

"Baba," diye sesleniyor Elsa. "Babam gibi kokuyorsun." Kate kıs kıs güler.

Alnımı ovuyorum. "Kusura bakma, hamilelik beynim beni etkiliyor. Maylak'a benim kullandığının aynısı olduğunu söyle ya da sonra gel, benimkinden biraz alabilirsin," diye söz veriyorum. Gerçekten sadece oturmak istiyorum. Sırtımın alt kısmı gergin ve berbat hissediyorum. "Ya da hepsini."

"Emin misin?" Summer sorar. "Yapabilirim-"

Kate koluna dokunarak onu susturuyor ve ben onu öpmek istiyorum. Summer gergin bir konuşmacı. Ve mutlu bir konuşmacı. Ve tamam, sadece konuşur. Ve normalde onun zihninin nasıl çalıştığını duymaya bayılırım çünkü içinde zerre kadar gösteriş yoktur ve konuşkan olduğu kadar açıktır da - ama bugün değil. "Sen ve kızlar bize katılmak ister misiniz?" Kate soruyor. "Yakıt için kir gagası yuvası toplamaya gidiyoruz."

Başımı sallıyorum. Kir gagası yuvaları kamptan kısa bir mesafede, kör bir kanyonda ama bugün sonsuzluk gibi geliyor. "Asha ve Hemalo'yu ziyaret ettikten sonra biraz kestirmek için kulübeye döneceğiz." Kestirmek kulağa harika geliyor.

"O zaman sizi yalnız bırakalım," diyor Summer neşeyle. "Bize katılmak istersen nerede olduğumuzu biliyorsun!"

Onlar gidince ben de kızları toplayıp Asha ve Hemalo'nun kulübesine doğru yola çıkıyorum. Arkadaşım ve eşi bazılarına göre biraz daha özel olma eğilimindeler - sanırım Asha insanların ondan hoşlanmamasından endişeleniyor ve Hemalo da projeleriyle yayılmayı seviyor - bu yüzden kulübeleri köyün kenarında, Hemalo'nun deri yüzmek için kullandığı boş bir kulübenin yanında. Şu anda orada, Asha yanında, bebeği kalçasında. Asha bebeğin bir tutam saçıyla oynuyor ve bebek ona sevgiyle bakarken Asha da ona sevgiyle bakıyor. Onlar

Birlikte çok tatlılar ve mutluluğu yakaladıklarına sevindim.

Biz yaklaşırken Asha başını kaldırıyor ve zayıf yüzü bir gülümsemeyle aydınlanıyor. "Merhaba, güzel dişiler! Avlanmaya mı gidiyorsunuz?" Bana alaycı bir bakış atıyor. "Eğer eş arıyorsan, benimki kapıldı."

Kızlarım kıkırdıyor.

"Aradığım tek şey bir koltuk ve bir fincan çay," diyorum ona gülümseyerek. "Kızlar Hemalo'ya bir şey sormak istiyorlar."

İkizler sanki serbest bırakılmış gibi, ellerinde sepetlerle Hemalo'nun yanına doğru koşarlar. "Bizim için hiç artığın var mı?" Elsa fışkırıyor. "Annem bize dikiş dikmeyi öğretiyor ve biz de tunik yapıyoruz!"

"Kırmızı artıklar istiyorum," diye ağzından geçiriyor Anna. "Benimki kırmızı!"

"Beyaz olanları istiyorum!" Elsa devam ediyor. "Onları bana vereceksin, değil mi?"

Ona cevap verme şansı bile vermiyorlar. Onların bu kötü tavırları karşısında irkiliyorum ama Hemalo her şeyi sineye çekiyor. Bana gülümseyerek bakıyor ve sonra yanındaki yere vuruyor. "Aslında bu sabah biraz boyalı deri kontrol edecektim. Bana katılmak ister misin? Senin için birkaç parça bulabileceğimize eminim."

Çocuklarla arası çok iyi. Asha eğilip arkadaşının alnına bir öpücük konduruyor ve sonra bana dönüyor. "Hadi gel. Şu bahsettiğin çayı alalım, olur mu?"

"Buradaki kızlarla iyi olacak mısın Hemalo?" Emin olmak için soruyorum.

"Elbette. Onlar benim yardımcılarım olacak, değil mi?" Anna'ya bir kazıyıcı uzatır.

"Yapacağız!" Her iki kız da sanki daha önce hiç post kazımamışlar gibi büyük bir heyecanla onun yanına oturuyor. Sanırım başkasının işi olunca daha eğlenceli oluyor. Gözlerimi devirmek için içimdeki dürtüyle savaşıyorum.

Asha kulübesine doğru ilerliyor ve bu sırada saç örgüsünü Shema'nın ağzından çekip çıkarıyor. "Bugün yorgun görünüyorsun

Arkadaşım," diyor bana. "Sırtın mı ağrıyor?"

İnleyerek onun peşinden gidiyorum. "Sürekli. Bu on beş aylık hamileliklere asla alışamayacağım. Üç yıl boyunca delirmeden hamile kalmayı nasıl başardın?"

"Yapmadığımı nereden biliyorsun?" diyor gülerek.

ASHA ve ben sabahın büyük bir kısmını sohbet ederek ve çay içerek geçiriyoruz. Etrafı toparlıyor ve sonra bebek uyurken Shema için küçük bir tunik üzerine süslemeler dikmeye çalışıyor ve biz de arkadaşlardan, havadan sudan konuşuyoruz. Asha'nın akıllı bir zekası var ve dedikodu yapmıyor, bu da güzel bir şey. Yüzünüze söylemeyeceği bir şeyi asla söylemiyor ve sözleri keskin olsa bile içinde kötü niyet yok.

Çocuklar hakkında konuşuyoruz, çünkü bebekler hayatımızın en büyük parçaları. Sohbet ederken karnımı ovuyorum, kan akışını sağlamaya çalışıyorum.

"Bugün daha iri görünüyorsun," diye işaret ediyor Asha bana. "Sence yavrun yakında doğacak mı?"

"Umarım öyledir. Vücudumu geri almaya hazırım."

Homurdanıyor. "Sen emzirmeyi bırakana kadar bu olmayacak."

"Teşekkürler günışığım," diye homurdanıyorum ama haksız da değil. Uykusuz geceler ve bebek aileyle birlikte düzenli yemek yiyebilecek yaşa gelene kadar her acıktığında yüzüne bir meme tıktırmak. "Bu sefer bir tane olmasını umuyorum."

"Sadece bir tane," diye kabul ediyor Asha. "Poponuz en son taşıdığınız zamanki kadar büyük değil."

Lanet olsun. Acı gerçek, ama haksız değil. Ve gerçekten, bunu duymak umurumda değil. Sadece bir tane olmasını umuyorum. İki kızımı da seviyorum ama aynı anda sahip olmak için çok fazla. "Olacak

Arkadaşımla yeniden, onun ağrıyan yerlerime masaj yapmasını içermeyen sakın bir zaman geçirmek güzel," diye şaka yapıyorum. "Artık tek yaptığımız bu gibi geliyor."

Asha'nın ağzı sinsi bir gülümsemeyle kıvrılıyor ve konuşmaya başlıyor, sonra duraksıyor çünkü kızlar içeri dalıyor.

"Anne, elimizdeki artıklara bak," diye bağılıyor Elsa, kız kardeşi de hemen arkasında.

Parmağımı dudaklarıma götürerek daha sessiz olmaları gerektiğini söylüyorum ama neyse ki Shema uyumaya devam ediyor. Kızlar önüme yerleşiyor ve Hemalo'nun onlara verdiği deri parçalarını karıştırıyorlar. Her türlü renk ve şekildeki bu küçük döküntüler çok güzel. Onlara hepsini birbirine dikmeyi öğretiyorum ve bir patchwork kumaş haline geldikten sonra onu kesip bir tunik haline getireceğiz. Hurdalar üzerinde pratik yaparlarsa, iyi deriyi ziyan etmeyeceklerini düşünüyorum... ayrıca patchwork etkisi oldukça hoş ve ben sürekli uyurken onlara yapacak bir şeyler veriyor.

Asha eğiliyor ve parçalardan birini işaret ediyor. "Bu çok güzel. Zalene'in bu renkte bir tuniği var, değil mi?"

Elsa başını sallar.

Anna'm bana dönüyor ve düşünceli bir bakış atıyor. "Anne, sen ve babam nasıl anlaştınız?"

Gözlerimi kırıştırıyorum, çay bardağım yarıya kadar dudaklarımda. "Bu da nereden çıktı?"

Asha sadece sırtıyor. Ayağa kalkıyor, çay bardağımı elimden kapıyor ve yeniden doldurmaya gidiyor. "Evet, No-rah. Neden kızlara rezonansından bahsetmiyorsun?"

Şu bok karıştırıcı. Asha'ya kendi gibi davrandığı için kaşlarını çatıyorum. "Sadece bunun nasıl ortaya çıktığını merak ediyorum."

Anna babasınıninkine çok benzeyen o kocaman gözlerini bana kırıştırıyor. "Analay annesine sormuş ve annesi de ona anlatmış. Zalene de bunu duymuş ve annesine sormuş, annesi de ona hikâyelerini anlatmış. Sen neden Elsa'ya ve bana hikayeni anlatmadın? Babamla mı?"

"Hiç sormadın ki," diye kabarıyorum, yüzüm biraz kızarıyor. Yüzümün gittikçe ısındığını hissedebiliyorum ve

Asha'nın sırtışı

eğlence duygusu artıyor. "Ayrıca, bu pek bir hikâye sayılmaz. Birbirimizi gördük ve bum, rezonans."

Asha çay bardağını bana uzatıyor. "Ama hikayenin tamamı bu değil, değil mi?"

Bardağı alırken ona ters ters bakıyorum. Hikayenin tamamının çocukların duyamayacağı kadar kirli olduğunu o da benim kadar iyi biliyor. O hassas sa-khui kulaklarıyla bazı gece olaylarımıza kulak misafiri oldu ve bu konudan neden kaçındığımı çok iyi biliyor. İki kız da dönüp bana bakınca "Değil," diye itiraf ediyorum. "Ve belki ikiniz de uslu durursanız, bu gece yatmadan önce size hikâyeyi anlatırım."

Elsa ve Anna bana gülümseyerek yerlerinde doğruluyorlar ve "uslu" moduna geçtiklerini anlıyorum. Onlar sessizce oynarken Asha bana sırtlıyor.

Umurumda değil. En azından birkaç saat kazandım. Çayımı yudumluyorum ve çocuklarıma ne söyleyeceğimi düşünmemeye çalışıyorum. Anne, baba tarafından şaplanmayı ve bastırılmayı seviyor. Romantik değil mi?

Ama tabii ki her zaman böyle değildi... Onlara bu kısımları anlatabileceğimden de değil.

KIZLAR günün geri kalanında benim üzüntümün aksine en iyi davranışlarını sergiliyorlar. Anna ve Elsa oyuncaklarını paylaşıyor, birlikte sessizce oynuyor ve hatta yemek yapmama yardım ediyorlar. Dagesh yakında evde olacak ve ben onun gülen yüzünü görmeye hazırım. Acımasız mevsim boyunca, özellikle de hamile olduğum şu günlerde, her gece geri dönebilmek için avını yakınlarda tutuyor. Normalde güneş batmadan geri döner, bu yüzden bugün onun için verimli olmalı. Umarım eve döndüğünde çok yorgun olmaz, çünkü o zaman daha fazla yardım edemediğim için kendimi suçlu hissediyorum. Pek avcı değilim, bu yüzden ev işlerini ve kızları büyütmeyi ben hallediyorum. Son zamanlarda ev işlerini daha çok o üstlendi çünkü ben çok yoruldum.

Yorgunum ve bu beni daha da suçlu yapıyor. Ateşin yanında oturuyorum, uyukluyorum, dostumun muhteşem gülümsemesini ve beni izlerken fark etmediğimi sandığında köşeye nasıl kıvrıldığını düşünüyorum...

"Anne?" Anna elimi tuttu. "Uykulu görünüyorsun. Yorgunken ateşin yanına oturma yoksa düşersin." Kız kardeşine karşı kullandığı buyurgan ses tonunu bana karşı da kullanıyor.

Göz kırpıyorum, dik oturuyorum. Oh. Anna'ya baktım. "Ben iyiyim."

"Yorgunsun," diyor o küçük zorba sesiyle kararlı bir şekilde. "Baban eve gelene kadar git uzan. Biz yahniyi karıştıracağız."

"Bırakın kaynasın," diyorum onlara, esneyerek. Oturak olarak kullandığım devasa kayayı itiyorum. "Bir şeye ihtiyacınız olursa beni uyandırın. Ben biraz kestireceğim."

İki kızım da orada, beni yatağa itiyorlar ve ben ağırlığımı değiştirip rahatlarken Elsa battanileri üzerime çekiyor. Sadece bir anlığına gözlerimi kapatmak istiyorum, çünkü kızlar benim onların yaşındayken olduğumdan çok daha fazla kendi kendilerine yetiyor olsalar da, hala gençler ve onları izlemem gerekiyor ama...

...Dagesh'in kahkaha sesiyle irkilerek uyanıyorum. Gürlüyor, pürüzsüz, saf ve derin, küçük kulübemizde yankılanıyor. Gözlerimi ovuşturarak onlara bakabilmek için dönmeye çalışıyorum. Çabalarım fevkalade başarısız oluyor ve tek yaptığım ters dönmüş bir kaplumbağa gibi sırtüstü çırpınmak oluyor.

"Seni uyandırdık mı güzelim?" Dagesh kürklerin üzerinde gezinip bana elini uzatarak soruyor.

Saçlarımı yüzümden uzaklaştırıyorum -uyurken örgümden kurtulmuş- ve arkadaşımın elini tutuyorum. "Ne zamandır uyuyordum? Sen ne zamandır evdesin?"

"Önemli değil," diyor bir süredir uyumama izin verdiğini belli eden o rahat tavrıyla. Zahmetsizce güçlü bir şekilde beni ayağa kaldırıyor ve sonra büyük bir kolunu sırtıma doluyor ve bir elini karnıma koyuyor. Boynuma şefkatle sokuluyor, dişleri hafifçe sıyrıyor.

sevdiğimi bildiği şekilde tenime değdiriyor. "Nasıl hissediyorsun?"

Şimdi daha iyiyim. Nefesimi içime çekiyorum, çünkü gülünç derecede hamile ve yarı uykulu olmam, uzun bir gün geçirmiş olmam ve onun ter ve av gibi kokması önemli değil, tamamen tahrik olmuş durumdayım. Ona sarılıyorum, acaba dün geceki gibi bir gece daha geçirecek miyiz diye merak ediyorum, çok büyük ve fazla bir şey yapamayacak kadar hantaldım, bu yüzden Dagesh ben boşalana kadar klitorisimi çalıştırırken kulağıma yaramaz şeyler mırıldanıyor, kollarında titriyorum. "Kendimi iyi hissediyorum."

"Evet, biliyorsun," diye takılıyor. "Yemek hazır. Aç mısın?"

"Sana ben bakmalıyım," diye itiraz ediyorum. Bazı insanlar ev kadını olmayı sevmeyebilir ama ben gerçekten seviyorum. Küçük kulübemi rahat ettirmeyi ve sevdiklerime bakmayı seviyorum. Etrafımdaki herkesin rahat ve mutlu olmasını sağlamayı seviyorum. Belki de hamilelikte bu kadar kötü olmamın bir nedeni de budur - herkes benimle ilgilenirken ben tam tersini yapıyorum. "Oturun. Sana bir kase hazırlayayım."

Dagesh başıma bir öpücük kondurduktan sonra beni ateşin yanındaki normal koltuğuma doğru yönlendiriyor. "Sus. Yorgunsun ve karnın büyük. Bırak seninle ben ilgileneyim."

Ne kadar itiraz ettiğim önemli değil. Birkaç dakika içinde kulübedeki en rahat koltuğa sıkıca yerleştim, kemik bir kafes sandalyeye sağlam bir sırt oluşturuyor, böylece ona yaslanarak rahatlayabiliyorum. Elsa bana bir kase yemek uzatırken Anna kalın bir kürkü bacaklarımın etrafına doluyor ve Dagesh arkama geçip saçlarımı yüzümden uzak tutacak şekilde örmeye başlıyor. Tekrar itiraz etmek istiyorum ama dostumun kafa derimdeki parmakları o kadar iyi hissettiriyor ki bir iniltiyi ısırarak geri çekiyorum.

Kızlar yemek yerken ve ben birkaç lokma yemek yerken kemik kaşıkların kaselere çarpma sesi dışında ortalık sessiz.

"Bu gece bir hikaye için yeterince iyi miydik?" Anna

sorar.

Oof. Unuturlar diye umuyordum.

Dagesh sadece kıkırdıyor ve parmak uçlarını kafa derimde gezdirerek tüylerimi diken diken ediyor. "İkinizin neden bu kadar sessiz olduğunu merak ediyordum. Annenizle bir anlaşma mı yaptınız?"

"Annem, eğer uslu durursak ikinizin nasıl yankılandığının hikâyesini anlatabileceğimizi söyledi." Elsa boş kâsesini uzatıyor. "Ve bütün yahnimi yedim. Bu iyi olduğum anlamına geliyor!"

"Öyle mi?" Arkadaşımın sesi eğlenmiş gibi geliyor.

"Kızlar, kaselerinizi alıp yıkar mısınız lütfen?" Diyorum ve onlar da kulübenin uzak tarafına, küçük "mutfağımızın" kurulduğu yere doğru koşuyorlar. Bunu yaptıkları anda Dagesh'in büyük elini tutuyorum. "Bana yardım et," diye fısıldıyorum. "Beni köşeye sıkıştırdılar ve hikayemizi dinlemek istiyorlar ve benim tek düşünebildiğim kirli kısımlar."

Eğlenerek gürlüyor ve sesi her zamankinden daha seksi çıkıyor. Bu iri adam sezonun sekiz turundan sonra bile hala ayak parmaklarımı tahrik ederek kıvrabiliyor. Nadiren tartışıyoruz, seks kavurucu ve ayaklarımı ya da başımı ovmayı ve üzerime titremeyi seviyor. Bu adamdan kesinlikle puan aldım.

"O zaman onlara hikâyemizi anlatırım," diye teklif ediyor ve kulağımı ısırarak için eğiliyor. "Ama belki hepsini değil."

Oooh, bu gece çok oynak. Ağır hamile olmam ve kendimi hantal hissetmem önemli değil - bu adam kızlar uyuduğu anda kesinlikle dünyanın en iyi el-işini yapıyor. Ona en ateşli bakışımı atıyorum... ve sonra sırtıma kramp giriyor, anı mahvediyorum.

"Gel ve kürklere uzan, benim güzel No-rah'ım," diyor dostum. "Bütün gün karnında eşyalarımızı taşımak çok zor. Ayaklarını ovmamı ister misin?"

İnliyorum, çünkü gerçekten istiyorum, ama bahse girerim yorgun. "Çok özür dilerim, Dagesh. Beni beklemenden nefret ediyorum. Hamile kalma konusunda berbatım."

"Bu işte mükemmelsin," diye beni rahatlatıyor ve kürklerin üzerine uzanabilmem için bana yardım ediyor.

"Aslında, bu işte o kadar iyisin ki

İlk seferinde herkesin yaptığının iki katını yaptın."

İçimden çaresiz bir kıkırdama geçiyor, çünkü hamilelikte bir başkasından "daha iyi" olma düşüncesi gelmiş geçmiş en saçma şey. Tabii ki kıkırdamak sırtımı ağrıtıyor ve sonra işlemem gerekiyor. Hamileyken her zaman bir şeyler oluyor.

Yine de Dagesh sabırlı davranıyor, kızlar bulaşıkları yıkayıp pijamalarını giyerken, hala en iyi davranışlarını sergileyerek hareket etmeme ve rahat etmeme yardımcı oluyor. Onlara "bizim" hikayemizi anlatmaktan bu kadar utanmasaydım, bu tür şeyleri daha sık yem olarak kullanırdım, çünkü bugün gerçekten harikaydılar. Normal günler paylaşma konusunda çekişme, kavga ve ara sıra saç çekme ile doludur. Bugün melek gibiydiler.

"Endişelenme," diyerek beni rahatlatan dostum, kürklerin üzerine uzanıp rahatlamaya çalışırken parmak eklemlerime bir öpücük konduruyor. "Sen rahat ol. Onlara annelerini nasıl gördüğümü ve khui'min ona nasıl şarkı söylediğini anlatan çok yumuşak bir hikâye anlatacağım." Dudaklarını parmak eklemlerime sürtüyor, gözlerinde bir vaat var. Evet, çocuklar uyuduğu anda eşime kesinlikle her türlü pis şekilde dokunacağım. Ne kadar hamile olduğum umurumda değil.

Bununla birlikte bana gülümsüyor ve sonra kızlara dönüyor. "Geç oldu ve vahşi küçük avcıların uykuya ihtiyacı var. Gelin bakalım. Babanız size annenizin söz verdiği hikâyeyi anlatacak, tamam mı? Ve sonra uyuyacaksınız."

Kızların yatağa bu kadar çabuk girdiklerini hiç görmemiştim. Eğlenerek yan yatıyorum, başımı koluma yaslıyorum ve Dagesh'in onları büyük bir özenle uyku köşelerine sokmasını izliyorum. İki parlak başlarını öpüyor, yanlarına oturuyor ve kuyruğunu ara sıra yere vurarak düşünüyor.

"Genç bir avcıyken hep yalnız kalacağımı sanırdım," diye başlıyor, sesi kulübeye doğru süzülürken sakinleştirici bir gümbürtüye dönüşüyor. "Ailemin hepsi uzun zaman önce öldü. Annem

Ben doğduktan kısa bir süre sonra, acımasız mevsim bize yeterince av hayvanı sağlamadığında ve beni beslemekte güçsüz kaldığında öldü. Babam khui hastalığı sırasında öldü. Gençtim - öldüğünde Sessah'ın yaşlarındaydım - ve birçok mevsim boyunca kimsem yoktu. Eşleşmemiş avcılarla birlikte yaşadım ve günlerimi karda avlanarak, iz sürerek ve hayatta kalarak geçirdim. Daha fazlasını ummaya cesaret edemedim."

Kuyruğu hafifçe yere vuruyor.

"Sonra bir gün şefim Vektal, sırtına yapışmış sıska bir dişiyle mağaramıza döndü ve dişisinin kurtarılmaya ihtiyacı olan yoldaşları olduğunu söyledi..."

Hikayesini dinlemeye koyuluyorum, ama zihnim boşlukları, atladığı kısımları, tüm pis, harika, iğrenç kısımları doldurmaktan kendini alamıyor...

Sekiz Yıl Önce

DAGESH

Insanın tuhaf mağarasının girişine yakın durup khui'm göğsümde mırıldanırken belli etmemeye çalışıyorum. Şarkı dikkat dağıtıcı, özellikle de sikimi etkiliyor gibi görünüyor. Tuhaf uykularından uyanıp kendilerini yeni bir dünyada bulan dişilerin gözyaşlarından habersiz, derilerime doğru geriliyor. Eğer Vektal'in yeni eşi Shorshie'ye inanılacaksa, geldikleri topraklar buraya hiç benzemiyor ve bu şok edici olmalı.

Daha da şok edici olanı, khuis aldıkları anda yankılanacaklar. En azından bir tanesi. Göğsümü ovma dürtüsüne direniyorum çünkü Vektal hepimize şüpheyle bakıyor. Sanırım dişileri kaçıracağımızdan ve yeni eşinin önünde onu kötü göstereceğimizden şüpheleniyor.

Dişimi taşıyamıyorum. Hangisi olduğunu bile bilmiyorum. Hepsi bir arada kümeleniyor, kokuları

Birbirine karışıyor ve khui'min hangisinin eşim olduğuna karar verdiğini söylemek imkansız. Bekleyip görmeliyim. Dişi Shorshie'nin gökten düşen bir mağaranın parçası olduğunu söylediği garip mağaranın tuhaf çevresini tarıyorum. Bildiğim hiçbir mağaraya benzemiyor, duvarlar doğada hiç görmediğim düz, koyu bir gri. Mağaranın içi de en az düz duvarları ve kare şekli kadar tuhaf kokuyor. Shorshie, Vektal'e bu mağarayı başka insanların -garip görünümlü insanların- elleriyle yaptığını söyledi ama ben bunun doğru olduğuna inanmıyorum.

Bir mağara bulundu. Bir mızrak ya da sepet gibi yapılmamıştır.

Tüm bu tuhaflığa rağmen, dişilerin kokusu burnuma değdiği anda yankılandım. Mızrağımı kavradım ve mağaranın girişini korurken bile onlara doğru bakmamaya çalıştım. Mağara karın altında, derinlere gömülü ve girişi yan taraf yerine üst tarafta. İçeriye metlakların düşüp kare şeklindeki mağaranın diğer tarafında, ateşin yanında toplanmış dişileri korkutmamasını sağlamak için nöbet tutuyorum.

Onlara doğru bakmaya cesaret edemiyorum. Kuyruğumu kıpırdatmıyorum, çünkü telaşımı ele verir. Pashov koşarak yanıma geliyor, yüzü heyecandan parlıyor. "Kaç tane dişi olduğunu gördün mü? On iki tane! Çok fazla-" Bana yaklaşırken duraklıyor, gözleri açılıyor. "Sen-"

"Hiçbir şey söyleme," diye tıslıyorum, kasıtlı olarak kadınlara bakmıyorum. "Gönderilmek istemiyorum. Sessizmişim gibi davranın."

Arkadaşım derin bir nefes veriyor. "Şanslısın. Göğsüm sessiz." Pashov etrafına bakınıyor. "Sanırım çoğu sandık sessiz. Başka biri yankılanıyor ama kim olduğunu henüz tespit edemedim."

Burada bu kadar çok dişi olduğunu düşünmek - hayal etmenin ötesinde bir zenginlik - ve sadece ikimiz rezonansa girdik. Bu doğanın acımasız bir oyunu gibi görünüyor, ama kendime dişilerin henüz khuis'lerine sahip olmadıklarını hatırlatıyorum. Her şey olabilir

O zaman farklıydı. "Bekleyip görmeliyiz," diyorum Pashov'a. "Onlar khuillerini alana kadar ben geride kalmalıyım."

Geri... ve aşırı korumacı bir kar kedisi gibi dolaşan şefimden uzağa. Yankı yaptığımdan şüphelenirse, dişileri korkutmamam için beni sa-kohtsk avı bitene kadar uzaklaştırır. Ben bunu istemiyorum. Hepsini izlemek, khui'mi sonunda şarkı söyletenin hangisi olduğunu söyleyip söyleyemeyeceğimi görmek istiyorum.

Artık yalnız olmayacağım. Bu düşünce beni çok mutlu ediyor. Bunca zaman ailesiz kaldıktan sonra, bir aile kuracağım. Bir eşim olacak. Ve bir yavrum. Bu düşünceyle dizlerimin bağı çözülüyor ve mızrağıma kuvvetle yaslanıyorum. Şu anda Vektal'ın öfkeli olması umurumda değil. Hangi dişinin benim olduğunu bilmem gerek.

Ben de Pashov'a döndüm. "Hangi dişinin benim olduğunu bulacağım," diyorum ona, sesim diğerlerinin duyamayacağı kadar alçak çıkıyor. "Mızrağımı al. Girişi gözetle."

Gözleri açılıyor ve bir an için o da benim kadar heyecanlı görünüyor. "Hangisi olduğunu nereden bileceksin?" diye tıslıyor, benimle yer değiştiriyor. "Henüz khui'si yok. Seninkinin yanıt vereceği bir şey yok."

"Ama eğer khui'm zaten ona şarkı söylüyorsa, ben yaklaştığımda daha yüksek sesle söylemeli, değil mi?" Uzanıp omuzlarındaki ağır kürk pelerini alıyorum ve içimde titreşen şarkıyı bastırmak için göğsüme sarıyorum. "Bilmeliyim dostum. Bilmeliyim."

"Anlıyorum. İyi şanslar." Bana alaycı bir şekilde başını salladı. "Soran olursa, ben bir şey duymadım."

Sırıtiyorum. "Duyacak bir şey yok. Hiçbir şey yok." Vektal ve yardımcısı Raahosh'u şüphelendirmeden nasıl yaklaşabileceğimi düşünerek etrafıma bakıyorum. Onlara yaklaşmak için bir tür plana ihtiyacım var. Her bir insanın yüzünü inceliyorum, ne kadar yuvarlak ve yumuşak olduklarına, kaşlarının ne kadar pürüzsüz olduğuna dikkat ediyorum. Grup olarak çok narin görünüyorlar ve ona dokunursam eşimi kıracağımdan endişeleniyorum. Ellerime bakıyorum. Daha önce hiç çok büyük görünmemişlerdi, ama şimdi çok büyük görünüyorlar.

Şimdi büyük. Kiminle rezonansa girersem gireyim, ona zarar vermemek için son derece dikkatli olmam gerekecek.

Dişime karşı en nazik eş ben olmalıyım.

Aklımda bu düşünceyle ateşe bakıyorum. Bir kesede çay ısınyor ve derimi doldurmaya gidiyorum. Dişilere içecek bir şeyler ikram edersem beni kovalayamazlar, değil mi? Sadece yardımcı oluyorum. Çok, çok yardımcı oluyorum. Yanımdaki kemik kabı kullanarak derimi dolduruyorum ve sonra doğrulup dişi kümesine bakıyorum. Bir araya toplanmışlar, birbirlerine tutunuyorlar. Birkaçı yaralı ve biri kalbi kırılmış gibi ağlıyor. Herhangi bir dişiyle mutlu olacağım ama... bencil bir yanımda onun olmamasını umuyor. Gözyaşları karşısında ne yapacağımı bilmiyorum. Annem ya da kız kardeşim yok ve kadınlarla hiç deneyimim yok. Elbette khui'm bunu biliyordur.

Boğazımı temizliyorum, khui'min şarkısına eşlik etmek için göğsümün üzerindeki kürk katmanlarını sıkıyorum ve boğazımda alçak sesle gürlüyorum. Hatta kutlamalarda mırıldandığımız eski bir şarkının sesini bastırmak için göğsümde alçak sesle gürlüyorum. Kendimi apaçık hissediyorum. Çok açık. Yanından geçerken Zolaya bana kaşlarını çatıyor. Garip davrandığımı düşünüyor... çünkü öyleyim. Büyükler şarkı söylerken seslerini yükselttiklerinde bile pek şarkı söyleyen biri değilim.

Dişilere yaklaşıp su derisini uzatırken yüzüm utançtan yanıyor. Ağlamaklı olan beni görünce irkiliyor ama sonra bana sulu bir gülümseme sunuyor ve deriyi alıyor. Parmakları benimkilere değiyor ve ben hiçbir şey hissetmiyorum. Bu onun eşim olmadığı anlamına gelmiyor ama sanırım bir şeyler hissedebilirim? Umarım? Ona başımı sallayıp deriyi geri alıyorum ve bir sonrakine geçiyorum. Ve bir sonrakine. Yüzleri inceliyorum. Bir dişinin derisinde kir lekeleri var, bir diğerrinin derisi kahverengi. Diğerleri farklı tonlarda, yeleleri koyu siyah ve kıvrıcık olandan soluk ve düz olana kadar değişiyor. Büyüleyici. Bazı dişiler daha uzun ve sağlam, büyük memeleri ve kalçaları var, diğerleri ise küçük ve kırılgan görünüyor.

Büyük ve güçlü bir dişi husky umuyorum... ama eğer küçük ve zayıfsa, yine de ona kalbimi vereceğim. Bir eşim olduğu için çok heyecanlıyım. Herhangi bir eş. Khui'min iyi seçim yapacağını biliyorum.

Eşimi bulma ihtimali beni o kadar heyecanlandırıyor ki neredeyse bir sonraki dişiye takılıp düşüyordum. Yerde uzanmış, elleri arkasında ve ben su derisini uzatırken bana dik dik bakıyor.

Ona uzanırken parmaklarımız sürtünüyor... ve khui'm göğsümde daha yüksek sesle çarpıyor, şarkı o kadar şiddetli ki sikimi titretiyor. Gözlerimi kocaman açarak ona bakıyorum.

O mükemmel. Çok mükemmel.

Elini tutup onu ayağa kaldırmak istiyorum. Ellerimi üzerinde gezdirmek ve iyi olduğuna, yaralanmadığına dair kendime güvence vermek istiyorum. Dokunuşlarımla vücudunu öğrenmek istiyorum.

Rezonansı gerçekleştirmek istiyorum. Şu anda.

Bir iniltiyi bastırarak ona son bir kez bakıyorum ve sonra kendimi geri çekilmeye zorluyorum. Yelesinde sarı çizgiler var. Büyük memeleri ve küçük bir yapısı var. Garip kahverengi gözleri ve yuvarlak bir yüzü var ve bana korkusuzca bakıyor. Tüm o bakışların altında bir merak vardı ve onunla konuşmak için sabırsızlanıyorum. Adını duymak için sabırsızlanıyorum.

Ama şu anda bunu yapamam. Kendimi kontrol edemeyeceğim. Sendeleyerek küçük, tuhaf mağaranın girişine ve Pashov'a geri dönüyorum.

Kocaman gözlerle beni izliyor. "Onu buldun mu?"

Sesime güvenmeyerek başımı sallıyorum. "Ben... burada kalamam. Dışarı çıkmam gerek." Mağaranın girişinin uzun kenarına tutunup kendimi yukarı, ferahlatıcı karın içine çekiyorum. Burada ne ezici bir insan kokusu, ne çekici bir eş, ne de başka bir şey var. Sadece kar, rüzgâr ve arada bir ağaç. Kendimi sakinleştirmeye çalışarak birkaç derin nefes alıyorum ama faydasız. Aletim taş gibi ağırlaşıyor ve vücudumdaki ağrı bana aşağıya inmemi söylüyor.

İnsanların garip mağarası, dişimi diğerlerinden ayırmak ve onu kalçalarını ayırıp derinlere dalabileceğim özel bir köşeye götürmek için.

Görüntü karşısında inledim. Bunu halletmeliyim, kendimi halletmeliyim...

Çılgına dönmüş bir halde, ihtiyacımı giderecek herhangi bir şey için etrafıma bakıyorum. Çok uzakta olmayan, kayalıklara dayanmış bir kar yığını var. Güzel. Mükemmel. Ona doğru koşuyorum ve yaklaştığımda parmaklarımı kullanarak kalça hizasında dar bir delik açıyorum. Aletimi peştemalimden kurtarıp karın içine sokarken utançtan içim yanıyor.

Eşimin yapacağını hayal ettiğim gibi hissettirmiyor... ama yine de kullanıyorum. O dar deliğe doğru itiyorum ve itiyorum, tatlı insanımın amının olacağını hayal ettiğim gibi sıcak olmasını ve vermesini diliyorum. Hiç bir dişiye dokunmadım, hiç çiftleşmedim, bu yüzden sadece hayal edebilirim. Boşalmam uzun sürmüyor ve boğazımda kısık bir hırıltıyla yumruğumu en yakın kayaya sıkıp sıcak tohumumu kar setine fişkırtıyorum.

Nasıl dayanacağımı bilmiyorum. Sadece bir sa-kohtsk'un yakın olduğunu umabilirim. Çok, çok yakın.

NORA

I Kürk battaniyeleri göğsüme bastırırken hâlâ halüsinasyon mu gördüğümünden yoksa bunun gerçekten yeni gerçekliğim mi olduğundan emin değilim.

Gemi harabelerinin girişindeki adam (aslında sanırım o bir insan değil, bir uzaylı) "Gel," diyor. Tavandaki deliği işaret ediyor. "Bana ayağını ver, seni dışarı çıkarayım."

Bu lanet geminin içi cadı memesinden daha soğuk. Bir tür avı izlemek için gönüllü olarak dışarı çıkmayı hayal bile edemiyorum. Kesinlikle gitmek istemiyorum, ama Georgie hepimize cesaret verici bir şekilde gülümsüyor ve botlarımızın sıkı bağlandığından ve kürklerle kaplandığımızdan emin oluyor.

Kürkler. Deri çizmeler. Çünkü düşmüş bir uzay gemisinin kalıntılarında oturuyor olsam da (bir numaralı halüsinasyon), bizi kurtaran insanlar mızraklı mavi barbarlar (iki numaralı halüsinasyon). Etrafım yabancılarla çevrili ve bana uzayda bir seks kölesi olacağım söylendi, ama kurtarıldım ve şimdi yaşayacağım

Günlerimin geri kalanını Dünya yerine bir buz gezegeninde geçireceğim.

İşlenmesi gereken çok şey var.

Georgie bizi girişe doğru yönlendirirken kendimi çimdikliyorum. Kolum garip bir metal aletin kesildiği yerden zonkluyor. Derinin hemen altında küçük bir düğmeye benziyordu ama orada olduğunu hatırlamadığıma eminim. Kızlardan birinin -sanırım adı Kira'ydı- kulağında garip bir metal mekanizma var ve yüzünde endişeli bir ifade var. Uzaylıların geri geleceğini söylüyor, bu da Georgie ve mavi adamları endişelendiriyor. Bense henüz kafama dank etmediği için panikle miyorum. Bu büyük mavi adamlar şimdiye kadar gördüğüm ilk uzaylılar, bu yüzden başka bir grubun yolda olması beni tam olarak dehşete düşürmüyor. Hâlâ rüya gibi geliyor.

Kızlardan bazıları ağır yaralı, bu yüzden sanırım kırık bir bacak yerine sadece çıplak olduğum ve ödünç kıyafetler giydiğim için kendimi şanslı saymalıyım. Bildiğim kadarıyla uzaylılar tarafından tecavüze de uğramadım. Yani... şanslıyım.

Ya da halüsinasyon görüyorum. Gerçek olamayacak kadar tuhaf ve kesinlikle halüsinasyon gördüğümünden endişeleniyorum. Metroda birisi bir kâse garip bir şey içti ve ben de ona çok yakın oturdum. Kıyafetlerime falan bulaştı. Bu biraz zorlama ama uzaylılar da öyle.

Ve buz gezegenleri.

Büyük uzaylı bana sabırsızca el kol hareketleri yapıyor. "Gitme zamanı."

Tuhaf giysileri göğsümde daha sıkı kavriyorum. Hiçbiri üzerime tam oturmuyor. Büyük boy bir tunik ve pantolon içinde yüzüyorum ve botlar ayağымda sallanıyor. Ama çıplak uyandığımı düşünürsek? Kabul ediyorum. Bir an daha tereddüt ettikten sonra uzaylıya elimi uzatıyorum. Botumu bacağına geçirdiğim anda sanki havaya fırlıyorum ve tepede başka bir uzaylı tarafından yakalanıyorum.

Acı soğuk hava neredeyse yüzüme çarpıyor ve nefesimi kesiyor. Uluyor da, yüksek sesle ve

Ezici. Sızlanıyorum, sendeliyorum ve büyük eller beni doğrultuyor. "Soğuk yakında iyileşecek," diye mırıldanıyor belimi tutan uzaylı. "Buna söz veriyorum."

Şaşkınlıkla ona bakıyorum, çünkü bu birinin söylemesi için son derece hoş ve anlayışlı bir şey. Zamanın yarısında, bu uzaylılar bize sabırsızlıkla bakıyorlar, sanki neden korktuğumuzu anlamıyorlarmış gibi. İçlerinden birinin yeleşini tutup bağırarak istiyorum, "Tabii ki korkuyoruz! Siz de olurdunuz!"

Onun yerine, sadece iyi adama baktım. Aşağıdaki uzaylı küçümseyici ve kaba biriydi. Bu ise bana bakıyor. Sertçe. Beni dikkatlice yere bırakıyor ve bir süre daha bana bakıyor, sonra bakışlarını kaçırıyor. Bunu yaparken göğsünü ovuşturuyor. Kasıtlı olarak bana bakmıyor olsa da onu izlemeye devam ediyorum. Bu uzaylılar uzun boylu ve kaslı, sanki hayatlarında hiç tembel bir gün geçirmemişler gibi. Nereye baksam, göğüs ve karın kasları, bicepsler ve oblikler, hepsi mermerden yapılmış olabilecek kadar mükemmel. Bu adamların hepsi de mavi tenli, gerçi buradaki diğerlerinden biraz daha soluk tenli. Büyük, kıvrık boynuzlar başlarını çevreliyor ve bazıları havaya doğru yükseliyor. Bir tanesinin kalın siyah saçları var ve çoğu, yakınlarda duran gibi uzun ve örgülü. Kürklerle kaplı, ama benimkine dokunan el, sadece üç parmağı ve bir başparmağı olsa bile sıcak ve dostça hissettirdi.

Kuyrukları da var, çünkü tabii ki var.
Bence her iyi halüsinasyonun bir kuyruğu olmalı.

"Buraya gel, Nora," diye sesleniyor biri. Henüz kimsenin adını bilmiyorum ama itaatkâr bir şekilde kadınların yanına gidiyorum çünkü saçlarımı ve giysilerimi parçalayan korkunç, feryat figan rüzgârın bir kısmını engelleyebilecek bir ağacın yanında duruyorlar.

İleriye doğru adım attığımda botlarım derin kara batıyor ve ürperiyorum. Evde de kar yağıyor ama böyle değil. Evde olsa, bu bir kar fırtınası olurdu. Burada, uzaylılar peştamal giyiyor ve ara sıra kürklerini göğüslerinin üzerine atıyorlar.

Sanki sıradan bir günmüş gibi. Gri gökyüzünden yağan kara gözlerini bile kırpmadılar. Bunun bu dünya için normal bir hava olması beni endişelendiriyor ve eğer öyleyse... yikes.

Yine de gidebilirim gibi değil, değil mi? Diğer kadınlara yaklaşırken kaşlarımı çatmamaya kararlı bir şekilde yüzümü düzeltiyorum. Ne de olsa bir işe yaramayacak. İstedğim kadar üzgün olabilirim ama bu hiçbir şeyi değiştirmeyecek, bu yüzden iyi geçinmeye çalışabilirim.

"Herkes burada mı şimdi?" Georgie son kalanlarla birlikte yaklaşırken soruyor. "Herkes yeterince sıcak mı? Herkesin ayakkabısı var mı?"

"Ya ayakkabılarımız ve kürkümüz varsa ve hala memelerimiz donuyorsa?" Ben soruyorum.

Bana alaycı bir bakış atıyor ama dişlerinin takırdamasına izin vermemeye çalışıyormuş gibi çenesini sıkıldığını fark ediyorum. "Khuis'i aldığımızda daha iyi olacağını söylediler."

Doğru ya. Herkesin mutlaka almamız gerektiğini yoksa öleceğimizi söylediği parazit. Bu konuda şikâyet etmek için ağzımı açıyorum ama yanımdaki kızlardan biri öksürük krizine giriyor, neredeyse iki büküm oluyor ve büyük uzaylı adamlardan biri onu kaldırmak için koşuyor. Tamam, belki de yaşamak için o şeye ihtiyacımız var. Endişemi belli etmemeye çalışarak kürklerime daha sıkı sarılıyorum. Tüm bunları kabullenmek çok zor. Hem de çok.

Georgie kafaları sayarken, eşi olduğunu söylediği büyük, korkunç görünümlü uzaylı yanına geliyor. Sahiplenici bir eli onun omzuna koyuyor. "Gitmeliyiz. Sa-kohtsk yakında."

Başını sallıyor. "Herkes burada. Tamam çocuklar. Sadece kısa bir yürüyüş. Yürüyemiyorsanız biri sizi taşıyacak, tamam mı? Sorun yaşarsanız konuşmaktan çekinmeyin. Hepimiz iyiysek, yola koyulalım." Sanki her şey hallolmuş gibi hepimize parlak bir gülümseme veriyor ve sonra yürümeye başlıyor.

Kayalık, karla kaplı bir yamaçtan aşağı inerken arkasından bakıyorum. "Şaka yapıyor, değil mi?" Yanımdaki kadına fısıldıyorum. "Umarım şaka yapıyordur."

"Ben bir iz göremiyorum," diye katılıyor yanımdaki kahverengi saçlı kız. "Ama burada kalmaktan iyidir, değil mi?" Omuz silkiyor ve ileriye doğru yürüyor.

Öyle olduğundan pek emin değilim. Tereddüt ederken, kahverengi saçlı kadının onları takip edişini izliyorum. O bunu yaparken, uzaylılardan biri gruplarından ayrılıyor ve onun yanına gidiyor. Kadın karda biraz tökezliyor ve adam ona yardım etmek için hemen orada. Ah. Demek böyle. Geride kalmak istesek bile bize izin vereceklerinden emin değilim. Birileri ilerlememize "yardım" edecekti. Dudaklarımı büzerek, aralarında öküzün de bulunduğu birkaç yaralı kadının kucaklanıp ileriye taşınmasını izliyorum.

"Taşınmak ister misin?"

Büyük bir uzaylı aniden yanımda belirince şaşkınlıkla irkiliyorum. Bu kürk giyen, çok bakan adam. Diğerlerinden daha iyi giyinmiş, kat kat sarınmış. Uzun siyah saçları başının arkasında sıkı, uzun bir örgü halinde toplanmış, ama bir uzaylı için yeterince hoş bir gülümsemesi var. Ben ona bakarken o da bana gülümsüyor.

"Seni taşıyayım mı?" diye tekrar soruyor, ben sesimi çıkarmayınca. "Yaralandın mı?"

"Hayır," diye itiraf ediyorum. "Sadece huysuzum."

"Crank-ee?" Bir an düşünür. "Bu kelime bende yok."

"Kötü bir ruh halindeyim demek." "Neden?"

Neden bu kadar konuşkan olduğunu merak ederek ona bir bakış fırlatıyorum. "Yani, benim durumumda olsaydın sen de heyecanlanmazdın. Geldiğimiz noktaya bak. Ve tüm bu parazit olayı? Emin değilim-"

"Ho," diye bağılıyor diğer erkek uzaylılardan biri. Yanımda koşturana ters ters bakıyor ve yukarı çıkmamızı işaret ediyor. "Dişinin diğerlerine katılması gerekiyor."

"Ben gidiyorum," diye mırıldanıyorum, rüzgâr yüzümü yırtarken kürkleri daha sıkı sarıyorum. Yanımdaki adam eriyor

Bana doğru dönüp bakmadan uzaklaşıyor ve bana bağırان kişi ben koşarak diğerlerine yetişene kadar kaşlarını çatıyor.
Bazı kurtarıcılar. Kendimi kesime götürölen bir inek gibi hissediyorum.

DAGESH

Raahosh ve Vektal, sa- kohtsk'un görüldüğü vadiye doğru yürüyüş boyunca bana şüpheli bakışlar attılar. Başımı dik tutmak için elimden geleni yapıyorum.

ve diğerlerinden uzaklaşmaya çalışırken, khui'm göğsümde o kadar yüksek sesle ve ısrarla zonkluyor ki artık herkes şarkı söyleyenin ben olduğumu anlamış olmalı.

Gönderilmemek için dişilerden uzak durmalıyım. Bu yüzden zor da olsa kendimi dişime bakmamaya zorluyorum, şu krank-ee olana, sivri dilli ve parlak gözlü olana. Onunla daha fazla konuşmak istiyorum, ama kendime khui'sini aldıktan sonra daha fazla zaman olacağını söylüyorum.

Dişiler, sanki onlara bir şekilde barınak sağlayacakmış gibi ince ağaçlardan oluşan bir kümenin yanında toplanıyor ve onları korumak için sadece bir ya da iki erkek geride kalıyor. Geri kalanımız sa-kohtsk'u avlamaya, onu vadiye ve dişilerin yanına sürmeye gider. Ülkedeki en büyük, en güçlü yaratık olan sa-kohtsk'un yeni bir sa-kohtsk için aşağı indirilmesi bir gelenektir.

doğum ve kalp serbest bırakıldı. Sadece bir sa-kohtsk'un içinde çok sayıda khui vardır ve yeni bir kit için en güçlüsünü alacağız... ya da bu durumda on iki dişiyi.

Mızraklarımızla sa- kohtskları taciz ederken bile dişilere bakıyorum. Eşimin yumuşak kahverengi yelesini arıyorum, diğerleri ona No-rah diyordu. No-rah. No-rah. Onu bir an için görebiliyorum; işe yaramaz, eğri büğrü saşrem ağaçlarından birine yaslanırken bile yüzündeki o inatçı, korkusuz ifadeyi görebiliyorum. Bir dişi destek için ona yapıyor ve-

Sa-kohtsk yavaş dörtnala koşarken duraklıyor ve Zolaya beni iterek, yaratık ayağıyla beni dümdüz etmeden birkaç dakika önce beni yoldan çekiyor. Karda yuvarlanıp kendimi düzeltiyorum ve yüzüm utançtan yanıyor. Bir kit bugün benden daha iyi avlanıyor. Konsantre olamıyorum ve Vektal'in bana doğru gönderdiği sinirli bakışı kaçırmıyorum. Normalde güvenilir olan benim, işi telaşsız yapacağına güvenebileceği sağlam, yetenekli olan. Şimdi benden şüphelenecek ama önemli değil.

Dişimin khui'si olduğu an, o benimdir.

Diğerlerinin yaratığa saldırmasına izin vererek geri çekiliyorum ve geniş bir daire çiziyormuş gibi yapıyorum. Aslında sadece No-rah'ya daha yakın olmak istiyorum. Vektal sa-kohtsk'un tepesinde dönüp onu iyi zamanlanmış bir bıçak darbesiyle gözünden vurup beynine sapladığında minnettar oluyorum. O şey yere yığılıyor ve avcılardan biri bir tezahürat koparıyor.

Zolaya kaşlarını çatarak yanıma gelirken göğsümü ovuyorum. "İyi misin kardeşim?"

"Hiç bu kadar iyi olmamıştım," diye itiraf ediyorum. Dişiler hareket ediyor ve sa- kohtsk'a yaklaşırken onları izlemek istiyorum. Şu anda bile diğerleri kaburgaları kırmak ve dişilere yaşam armağan etmek için etrafında toplanıyor. Acele etmeliler çünkü çok uzun sürerse khuiler solacak ve ölecek ama dişiler çok kötü durumda. Bazıları

Zar zor hareket edebiliyorlar ve yardım etmek için koşarak yanlarına gidiyorum ama Aehako başını sallayarak beni durduruyor.

"Nefes almaları için onlara biraz zaman ver, dostum," diyor alçak sesle. "Khui'niz biraz daha bekleyecek."

O zaman yankı uyandırdığımı biliyor. Ya da tahmin etti.

Çenemi sıkıyorum ve kadınlara bakıyorum. "Böyle hissedeceğimi bilmiyordum," diye itiraf ediyorum ona, volta atarak. "Bu beni delirtiyor."

"Nasıl bir his?" diye soruyor. İçinde büyük bir merak var. Beni hayranlıkla inceliyor, sanki değişiklik arıyormuş gibi eğilip beni inceliyor. "Çok fazla içmişsin gibi mi sahsah? Aletin her zaman sert mi?"

Sanki göğsümü dinlemeye çalışıyormuş gibi yakınımaya eğildiğinde omzunu itiyorum. "Bana sikimi sorup sonra da bana baskı yapmaya çalışma, aptal."

Aehako cevabımdan memnun bir şekilde gülüyor. "Ben sadece nasıl hissettirdiğini bilmek istiyorum. Benimki sessiz." Göğsüne vuruyor. "Gel ve dinle. Göğsüm Cashol'un kafası kadar boş."

Kat kat kürkleri çekip çıkarıyorum ve karlı zemine atıyorum. Hava bir metlak gibi örtünerek dolaşmak için fazla sıcak ve zaten bunun bir faydası da yok. Eğer Aehako sırrımı keşfetmişse, şu anda av partisinin yarısına söylemiştir. Halkımız arasında çok az sır vardır. "Sessiz bir khui'nin nasıl olduğunu bilirim. Benimki de bunca mevsim boyunca en az seninki kadar sessiz kaldı." Göğsümü ovuşturuyorum çünkü khui'm hâlâ çılgınca şarkı söyleyerek bana eşimin yakınlarda olduğunu hatırlatıyor. "Yine de çok... dikkat dağıtıcı."

"Bu yüzden neredeyse bir sa-kohtsk'un seni ezmesine izin veriyordun," diye katılıyor Aehako. "Aklın şu anda kafanda değil. Peştemalinin içinde."

Yanılmıyor. Sikimi ovma dürtüsüne direniyorum - kendimi kontrol edemediğim için değil, şu anda bunun çok... farkında olduğum için. Damarlarımda pompalanan kanın, peştemalimi kasıklarımın üzerinde dalgalandıran esintinin çok farkındayım. Peştemalin kasıklarımda nasıl

khui'min gümbürdeyen şarkısı tüm vücudumu, özellikle de kalçalarımın arasını titretiyor. "Ben sadece... Ona dokunmak istiyorum. Eşimi tanımak istiyorum. Onun konuşmasını duymak istiyorum."

Aehako bana acıyan bir bakış attı. "Onunla daha önce konuşmadın mı? Ağzını açıp baktığın kişi oydu, değil mi?"

Bol memeleri ve yumuşak görünümlü yelesiyle No-rah'yı düşünerek iç geçiriyorum. "Çok güzeldi, değil mi?"

"Eh," diyor Aehako.

Kızgın bir şekilde onu sertçe ittim.

Yere yuvarlanıyor ve yanlarını tutarak gülüyor. "Bu seni yakaladı! Gerçekten de senin eşin olmalı." Tamamen eğlenerek kıkırdar. "Bu kadar hassas olmak sana yakışmıyor, Dagesh! Sadık ve gerçek avcıya ne oldu böyle?"

Kaşlarımı çatıyorum. Dediği gibi, aklım peştemalimin içinde. "Neden bu kadar sinir bozucu oluyorsun?"

Aehako ayağa kalkıyor ve bir elini kırpılmış kafa derisine sürüyor. Aramızda yelesini kafa derisine kadar kesen tek kişi o. Yele takmamayı tercih ediyor. "Kısmen merak ettiğim için... kısmen de eşiniz khui'sini alırken paniğe kapılmamanız için dikkatinizi dağıtmak istedim."

O ne?

O kadar hızlı dönüyorum ki saç örgüm göğsüme çarpıyor. Dişiler karda yatıyor, Vektal ve Zolaya üzerlerinde geziniyor. Uyuyor gibi görünüyorlar, sıra sıra dizilmişler ve hiç hareket etmiyorlar. Vektal sa-kohtsk'un kanlı göğüs boşluğundan uzaklaşıyor ve Pashov dişilerden birinin yanına çömeliyor. No-rah'ımın başında dikildikleri, bana söylemeden ona bir khui verdikleri için hepsine hırlamak istiyorum. Orada olmalıydım. Olmalıydım-

Aehako aniden tekrar yanıma geldi. Elini omzuma koyup beni durduruyor. "Öfkeni kendine sakla kardeşim," diyor yumuşak bir sesle. "Kimse ona zarar vermiyor. Şefimiz tüm dişilere iyi bakacaktır, çünkü onunki de buna dahil."

"Ama hayır-"

Aehako o makul sesiyle, "Rezonansa girdiğini bilmiyor," diyor. "Ona uyanması için zaman ver. Bırakın size gelsin. Aksi takdirde onu korkutacaksın."

Elimi hayal kırıklığıyla yüzümde gezdirerek inliyorum. O haklı. Sözleri mantıklı ama... benim istediğim bunlar değil. Onu kollarımın arasına almak istiyorum. Uyandığında gördüğü ilk şey ben olmak istiyorum. Eşimi istiyorum. Onca mevsim dönüşünden sonra yalnız başıma, eve dönecek kimsem olmadan, ailemi istiyorum.

Gölgelerde gizlenip beni fark etmesini beklemek istemiyorum. Onun yanında dik ve gururlu durmak istiyorum. Khui'sinin şarkısını duyduğunda gülümsemesini görmek istiyorum. Aehako omzuma bir kez daha dostça vuruyor ama onu itiyorum. Vektal'e doğru ilerliyorum, elleri dizlerinin üzerinde, kanlı karın içinde oturuyor. Yanında eşi Shorshie var, gözleri kapalı ve yüzü solgun.

Onun yanına oturdum, kalçalarımın yaslandım.

"Sen miydin?" diye soruyor, başını arkadaşının hareketsiz halinden kaldırmadan.

Ne sorduğunu biliyorum. Yankı uyandıran ve sesini çıkarmayan ben miydim? "Evet," diyorum. "No-rah benim."

"Önce size yaklaşmasına izin verin," diyor. "Dişiler ürkektir. Georgie'm onlara karşı çok korumacıdır. Onun üzülmesine izin vermeyeceğim."

Çenemi sıkıyorum ama başımı sallıyorum. Burada oturup bekleyeceğim. Ve umarım No-rah gözlerini açtığında beni görecektir... ve gülümseyecek. Mevsimin bu kadar dönüşü için sabrettim. Eminim biraz daha sabredebilirim. Ellerim endişeli yumruklar oluşturuyor ve uyuyan dişilere bakıyorum. Endişe göğsümü dövüyor. Ya uyanmazlarsa? Ya khui almak için çok yaşlılarsa? Çok mu hastadırlar? Ya... Dilime dolanan endişeli soruları geri püskürtüyorum. Vektal'in da cevapları yok. Yine de bir şeyler söylemem gerektiğini hissediyorum. "Ben... bunalmış durumdayım," diye itiraf ediyorum. "Rezonansın böyle hissettirmesini beklemiyordum."

Homurdanıyor.

"Günlerdir böyle mi dolaşıyorsun?" Hayretler içinde sordum. Hayal bile edemiyorum. Kafam Hemalo'nun bronzlaşma çukurlarından daha büyük bir karmaşa gibi hissediyor. Vücudum eşim için ağrıyor. Sikim... şey, sikim hakkında düşünmeyeceğim, onun da ağrması dışında.

Vektal başını sallıyor. "Eşine karşı yavaş olmalısın," diye uyarıyor beni. "Çok nazik ol. Kırılğandırılar, insanlar... ama rezonans eşinin altında hissettiklerin buna değer."

Dikkatli ol. Onun sözleri benim düşüncelerimi yansıtıyor. No-rah'ya karşı dikkatli olmalıyım. "Hatırlayacağım, şefim. Teşekkür ederim."

NORA

I gri, kış gökyüzüne, tepemde iki zavallı, soluk güneşe ve göğsümde hareket eden bitli şeye uyanıyorum. Ürperiyorum, çünkü kimse bana Hareket ettiğini hissedebilirim. Yemin ederim göğsümde kıpırdanıyor ya da davul çalıyor gibi bir his var ve bu hissin hoşuma gittiğinden emin değilim.

"İyi misin, Nora?" Georgie, aşırı baharatlı uzaylı yemeğinden bir kek uzatarak soruyor.

Başımı salladım. "Ben hallederim." Pastayı ondan alıp dikkatle kemiriyorum ve tadı eskisi kadar berbat olmadığında şaşıyorum. Bu... kafa karıştırıcı. Merakla etrafıma bakıyorum. Görüşüm daha mı iyi? Her şey eskisinden daha mı yüksek kokuyor? Kokular yüksek sesli olabilir mi? Bunu düşünerek garip göğsümü ovuyorum. Bitin bizi bu buzullarla kaplı gezegende daha iyi bir yaşam için donatması gerekiyordu ama farklı hissetmeyi beklemiyordum.

Yine de hissediyorum. Göğsümdeki titreyen solucan dışında NASIL farklı hissettiğimi söylemek zor. Bazı şeyler

Daha keskin ya da daha uyanık hissediyorum. Sadece... farklı. Etrafıma bakıyorum ve herkesin tüyler ürpertici parlayan mavi gözleri var. Büyük mavi uzaylılarda normal görünürken, bizde doğaüstü görünmesi ne tuhaf. Diğerlerine çok fazla bakmamaya çalışıyorum, çünkü ben de aynı derecede tuhaf göründüğümü hayal ediyorum.

Yanımda bir kız oturuyor, çok ağlayan bir kız. Yumuşak görünümlü siyah saçları ve güzel bir yüzü var ama aynı zamanda son derece mutsuz görünüyor. Biz hiçbir şey hakkında konuşmazken o k  rk  n   göğsüne bastırıyor. Konsantre olmakta zorlanıyorum çünkü sanki bitim hareket ediyormuş gibi hissediyorum. "Seninkini hissediyor musun?" Kıza soruyorum-Ariana.

Başını sallıyor, gözleri parlak mavi.

"Huh. Belki de süper aktif bir tane var." Sanki bitime sakinleşmesini s  yleyebilirmişim gibi göğsüme dokunuyorum ama o yine de işini yapmaya devam ediyor. Yemeğimizi bitirirken rüzgâr giysilerimizi ve saçlarımızı yırtıyor ama itiraf etmeliyim ki eskisi kadar   ş  m  yorum. Hâlâ "rahat" diyebileceğim gibi değil ama artık aldığım her nefeste ciğerlerim donacakmış gibi hissetmiyorum.

Tam bunu Ariana'ya işaret edecektim ki göz ucuyla bir hareket gördüm.

Erkek uzaylılardan biri, yanımdan geçip gidiyor. Sanırım onu daha önceden tanıyorum, uzun örgülü ve dik dik bakan gözleri olan. Bugün yine bana bakıyor ve ben izlerken, kaşlarını   atan ve onu iten başka bir uzaylıya çarpıyor. Dik dik bakan telaşlı görünüyor ve ben de kendi kendime kıkırdıyorum.

Bu onun dikkatini tekrar çekiyor. Ariana bana bir şeyler söylüyor ama ben dinlemiyorum. Yaklaşan o büyük uzaylının görüntüsü beni b  y  l  yor. Bir uzaylıya göre oldukça yakışıklı. Boynuzları uzun ve hafif kıvrımlı, beline kadar inen uzun, kalın bir sa   örgüsü var. Daha önce olduğu gibi k  rk giymiyor, onun yerine beline kadar çıplak ve muhteşem göğüs kaslarını ve soluk mavi tenini görebiliyorum. Tereddüt ediyor... ve sonra oturduğum yere yaklaşıyor.

Ve ona gülümsemeye devam ediyorum. Nedense onu görmek beni mutlu ediyor. Sanki her şey bir anda yerli yerine oturuyor.

O yaklaştıkça, göğsümdeki bit neredeyse zevkle dans ediyor. O kadar şiddetli hareket ediyor ki elimi tünüğimin önüne bastırıyorum, irkiliyorum ama yaklaşan adamdan başka tarafa bakmaya da dayanamıyorum. Kulaklarımdaki biti duyabiliyorum ve o kadar çok hareket ediyor ki binlerce arının uğultusu gibi geliyor. Ayağa kalkmak istiyorum, çünkü her şey içimde kabarırken oturmaya devam etmek garip geliyor.

Ayağa kalkmaya fırsat bulamadan adam yanıma geldi. Önümde dizlerinin üzerine çöktü.

Oh.

Bana geniş gözlerle bakıyor, bakışları göğüslerimde. Bir an için gözlerimin daha yukarıda olmasıyla şaka yapmak istiyorum ama sonra onun da benim kadar mırıldandığını fark ediyorum. Bitim göğsümde kıvranmıyor. Yankılanıyor.

Ona.

O benim dostum.

Oh.

Bunu fark ettiğimde, Uzun Boylu, Esmer ve Örgülü bana bakarken elini kalbinin üzerine koyuyor ve bu manzara karşısında neredeyse eriyorum.

"Ben Nora," diyorum ona. Sesim kendi kulaklarıma bile nefes nefese ve boğuk geliyor ama utanamıyorum. Bana kaşıkla yemek istermiş gibi bakarken olmaz. O gözler. Onlarda boğulabilirim. Ve o büyük omuzlar. Yüzünde güçlü hatlar var -büyük bir burun ve geniş bir ağız- ama ona baktıkça, görünüşünü daha çok seviyorum. Ona daha çok bakmak istiyorum.

Ve gözlerini benden alamıyor. "Ben Dagesh."

Onun gibi telaffuz edemediğimden eminim. Adının yarısını o garip, gırtlaktan gelen sesle yutuyor, ama bundan daha fazlası, onun ne kadar derin ve lezzetli olduğunu unutmuşum.

sesi. Konuştuğunda, yemin ederim kalçalarımın arasında hissediyorum. Merhaba demek istiyorum, ama sadece küçük bir inilti olarak çıkıyor.

Bu konuda da utanamıyorum. İnlememin bir önemi var mı? Umurumda olmadığını biliyorum. Tek bildiğim şu anda bu adama dokunmam gerektiği. Sabırsız ellerime aldırmayacağını umarak uzanıyorum ve parmaklarımı kalbinin üzerine, khui'sinin en yüksek olduğu yere koyduğu elinin üzerinde gezdiriyorum. Benimki o kadar yüksek ki sanki göğsümde bir davul çalıyor ve göğüs uçlarım o kadar sert ki sanki tuniğimin derisini delip geçeceklermiş gibi hissediyorum. "Sen... Benimkinin hareket ettiğini sanıyordum."

"Yankılanıyor," diyor Dagesh o şurup gibi zengin sesiyle. "Sen benim için yankılanıyorsun. Sen benim eşimsin."

"Oh." Evet, öyleyim. Elimin üzerinde durduğu göğsüne bakmaktan kendimi alamıyorum. O kadar yüksek sesle yankılanıyor ki, tenimde çalkalandığını hissedebiliyorum ve bu beni... tahrik ediyor. Aslında şu anda her şey beni tahrik ediyor. Şu anda tüm bu deri kıyafetleri yırtıp karda onunla mücadele edebilirim ve umursayacağımı sanmıyorum. Dudaklarım ayrılıyor ve ona soracak bir şey düşünmeye çalışıyorum. Herhangi bir şey.

Zihnim bomboş. Sadece ona dokunmaya devam etmek istiyorum.

Bana dokunmak istiyor mu? Elimi hafifçe elimin altına bastırıyorum.

Dagesh ayağa kalkıyor. Ellerini bana doğru uzatarak benim de ayağa kalkmamı istediğini açıkça gösteriyor. Ayağa kalkıyorum ve sanki havadaymışım gibi beni ayağa kaldırıyor. Hayatımda hiç "hava kadar hafif" hissetmemiştim. Ben her zaman on kilo vermesi gereken kızdım, herkesten önce göğüsleri çıkan kızdım, kot pantolonunun içini dolduramayacak kadar büyük poposu olan kızdım... ama şimdi onun koca elleri benimkilerin üzerindeyken? Ve bana bakma şekli?

Kendimi tanrıça gibi hissediyorum.

Onun yanında dururken resmen ısıldıyorum. Biz el ele dururken khuilerimiz birbirlerine sarkı söylüyor ve bu

gerçekten bir şarkı gibi hissettiriyor. Sanki birbirlerine mırıldanıyorlar.

Bir diğeri, biz yaklaştıkça ses daha acil hale geliyor.

Sonra Dagesh beni kollarına aldı.

Bir şaşkınlık sesini ısırarak bastırıyorum, çünkü sanki hiç ağırlığım yokmuş gibi beni kollarının arasına alıyor. Beni göğsüne yaslayıp diğerlerinden uzaklaşıyor ve diz boyu karda sanki onu hiç rahatsız etmiyormuş gibi hızla yürüyor.

"Nereye gidiyoruz?" Kollarımı boynuna doladığımda nefes nefese kalmış bir halde soruyorum.

"Rezonansı gerçekleştirmek için, güzelim," diyor bana. "Özel bir mağara bulacağız ve eş olacağız."

Bu oldukça ani ve kararlı oldu. Yine de hoşuma gitti. "Bana sormadın bile," diye belirttim, biraz eğlenerek. "Sorman gerekmez miydi?"

"Soracak ne var?" Beni götürürken şaşkın görünüyor. "Bu bir rezonans. Khuilerimiz eş olduğumuza karar verdi. Karar verilecek başka bir şey yok."

Bu konuda kendinden çok emin. "Sevimli olduğun için şanslısın o zaman."

"Sevimli mi?" Biz insanlar için yakılan ateşe doğru ilerlerken yüzünü buruşturuyor. Beni ayaklarımın üzerine yatırıyor, oturmam için bir kürk seriyor ve sonra sırtındaki pelerini bana veriyor.

Diğerleri ateşe doğru akmaya başladığında altına kıvrılıyorum ve Dagesh yanıma oturup beni kendine çektiğinde tamamen şaşırıyorum. Ona dokunmaya devam etmek istiyorum. Rezonansa girerken seks yapmanın nasıl bir şey olduğunu hissetmek istiyorum. Bir sürü lanet şey istiyorum ve şu anda hepsi ona bağlı.

"No-rah," diye nefes alıyor, elleri üzerimde geziniyor. Bir an sonra ellerini tuniğimin altına soktu ve pantolonumu itmeye başladı. Diğerleri yakınlarda oturuyor ama kimse bize bakmıyor. Sanki tam olarak ne yaptığımızı biliyorlar ve kasıtlı olarak yönümüze bakmayarak bize mahremiyet sağlıyorlar.

Bir yanım ona yalnız kalabileceğimiz sessiz bir yere gitmek istediğimi söylemek istiyor ama diğer yanım bunu umursamayacak kadar ateşli ve rahatsız. Kürklerin altında pantolonumu ayak bileklerime kadar indirip yere kayıyorum. Dagesh hemen üstüme çıkıyor, ayaklarımı çok büyük tayttan kurtarıyor ve sonra bacaklarımı açıyor.

Bir dakika sonra, içimdeydi.

Şaşkınlıkla bir nefes verdim, çünkü o büyüktü. Büyüklüğü umursadığımdan değil. İri severim. Sadece biraz ön sevişme umuyordum. Ama bu pek mümkün görünmüyor, çünkü iki kez içime pompalıyor, homurdanıyor ve sonra yere yığılıyor.

Ve...tamam. Bir buz gezegenindeki hayatım için pek de mükemmel bir başlangıç sayılmaz.

Yeni dostum inleyerek yüzünü boynuma gömüyor. "Özür dilerim. Bu çok hızlı oldu. Ben... Ben her şeyi yanlış yaptım."

"Sorun yok," diye mırıldanıyorum, ateşin yanındaki insanlara bakıyorum. Uzun saç örgüsünü okşuyorum, ona dokunma ihtiyacı duyuyorum. Hızlı bir pompalama ve boşaltmadan daha fazlasına ihtiyaç duyuyorum. "Belki... belki sessiz bir yere gideriz ve birbirimizi daha iyi tanırız?"

Dagesh bana bakıyor ve gözlerimiz buluşuyor. Bu kadar hızlı olmasından ve benim onun kadar zevk almadığımın belli olmasından dolayı üzgün olduğunu söyleyebilirim. Başını sallıyor, sonra battaniyenin altında pantolonumu karıştırıyor. Elimden geldiğince yardım ediyorum ve giyindiğimde Dagesh ayağa kalkıp peştamalını düzeltiyor, sonra beni battaniyelerimle birlikte kucağına alıyor.

Diğerlerine tek kelime etmeden dönüyor ve gruptan uzaklaşarak uzaktaki karlı bir tepeye doğru ilerlemeye başlıyor. "Bir şey söylemeli miyiz?" Fısıldıyorum. "Onlara burada olduğumuzu söyle.

Gidiyor musun?"

"Yankı uyandırdığımızı biliyorlar. Daha sonra geri döneceğiz.

Bizi beklemeyecekler."

"Oh, tamam." Beni bir gelin gibi eşikten geçirirken yüzünü izliyorum. Biraz gergin görünüyor. Utanmış. Tam

olarak harika bir seks değildi. Aslında, bir rekor kırabilir

Şimdiye kadar yaptığım en hızlı seks, ama üzgün değilim. Utanmasını istemiyorum. Buradaki barbarlar hakkında bana söylenenler doğruysa, çok fazla kadınları yok. Sanırım Dagesh'in etrafta dolaşmak için çok fazla şansı olmuyor. Parmaklarımı büyük çenesinin üzerinde gezdirmek için uzanıyorum. Gerçekten de çok büyük yüz hatları var. Yani, insanlara kıyasla devasa boyutlarda, bu yüzden garip görünmüyorlar. Sadece yüzünü büyüleyici buluyorum. Onun her şeyini büyüleyici buluyorum, gerçekten.

Georgie bize rezonansın seks yapmak anlamına geldiğini açıkladı. Hamile kalana kadar sevişmemizi sağlamak için khuilerimiz tarafından ayarlanan bir çiftleşme çağrısı. Muhtemelen bu konuda kızgın olmalıyım ama içten içe heyecanlıyım. Khui'm kesinlikle benim kendim için seçeceğim erkeği seçti ve o büyük güçlü çeneye ve geniş ağza baktıkça, hepsini ısırarak istiyorum.

Ve ben de onun beni ısırmasını daha çok istiyorum.

Bu büyük uzaylı adam için kesinlikle azgınlık ve daha fazla dokunmaya ihtiyacım var. Çok daha fazla.

"Bunu daha önce yaptın mı?" Dagesh karlı tepelerden karlı tepelere doğru fırtına gibi koşarken hafifçe nefessiz kalarak bana soruyor. Beni tutuşu en ufak bir gevşeme göstermiyor, bu da nefessiz kalmasının benim yakınlığımdan kaynaklandığı anlamına geliyor ve bu da içime bir heyecan daha gönderiyor. "Bundan önce mi yani?"

"Rezonans mı?"

Gülüyor. "Rezonans sadece bir çift arasında olur. Bir khui bir kez seçim yaptığında, ömür boyu eşini seçmiş demektir." Bana kısa bir süre bakıyor ve o büyüleyici, derin gözleri beni büyülüyor. "Çiftleşmeyi kastetmiştim."

"Oh." Bu bir sürtük ayıplama konuşması mı? Çünkü geçmişte kesinlikle etrafta dolaştım. Ailemin üzüntüsüne rağmen birkaç çılgın gençlik yılım oldu ve... birileriyle çıkmayı gerçekten çok seviyorum. Ve seksi. Hiç bir erkek bana ne kadar tecrübeli olduğumu sormadı. Genellikle güvenli bir kelime bulduğumuzda, bu bir şekilde anlaşılırdı.

bir siki nasıl kullanacağımı biliyordum. "Bu... bu hileli bir soru mu?"

Cevap vermekten korkuyorum. Çünkü ya "Evet, oh evet, sik seviyorum!" dersem ve Dagesh değerli eşinin bakire olmadığı düşüncesinden nefret ederse? Ya benim kadın şehrimin tek sakininin kendi aleti olmasını istiyorsa? Rezonansımız, yani sonsuza dek sürecektir mutluluğumuz daha başlamadan biter.

"Numara falan yok," diyor Dagesh kolayca. Sanki nereye gittiğini tam olarak biliyormuş gibi manzaranın üzerinde ilerlemeye devam ediyor. Bu iyi bir şey, çünkü bana her şey aynı görünüyor. "Sadece bunun senin de ilk seferin olup olmadığını bilmek istiyorum."

"O zaman bu senin ilkindi?" Şaşırmış gibi yapmıyorum. Bunun bir anlamı yok. İkimiz de biliyoruz ki o hızlı iki itişli ara, işlerin böyle gitmemesi gerekiyordu.

Başını sallıyor. "Kabilemde çok fazla dişi yok. Aramızdan beğendikleri zevk eşlerini seçebiliyorlardı ama ben diğerleri kadar ilgi çekici değilim."

"O zaman kadınlarınız kör." Bir elimi geniş göğsüne koyuyorum, çünkü Tanrım, "yeterince heyecan verici değil" diye düşünülmüyorsa gerçekten seçici kadınlar olmalı. Ona bakmak bile ağzımı sulandırıyor.

"Rezonanstan etkileniyorsun. Eğer birbirimize şarkı söylemiyor olsaydık, sen de beni fark etmezdin." Bunu neşeli bir ses tonuyla söylüyor, sanki verili bir şeymiş gibi.

Bence yanılıyor. Uyandığımdan beri ona bakıyorum. Ama uzaylıların gözünde birinin ne kadar seksi olup olmadığı gibi aptalca bir şey yüzünden tartışmak da istemiyorum. "Onların kaybı benim kazancım."

Cevabım onu mutlu etmiş benziyor. Dagesh'in gülümsemesi genişliyor ve elleri beni göğsüne doğru biraz daha sıkıyor. Parmak uçlarımı çıplak göğsünün üzerinde gezdiriyor, o yürürken teninin dokusunu öğreniyorum. "Hissettiklerin hoşuma gidiyor," diyorum ona, büyülenmiş bir şekilde. "Tenin buradaki en yumuşak kadife gibi." Teninde görünmez çizgiler çiziyorum. "Ama burada kaplanmış ve sertleşmişsin." Sertleşmiş, dokulu noktalara dokunuyorum

Bir tanesi tam kalbinin üzerindeydi. "Benim tenim böyle değil."

"Her yerin yumuşak görünüyor." Sözleri kalın, boğuk ve bana bakıyor. Gözlerinde öyle bir açlık var ki nefesimi kesiyor.

"Öyleyim." Kollarında kıvranmak istiyorum. Konuşmamız kesinlikle cinsel bir tona büründü ve ben kesinlikle bundan hoşlanıyorum. "Sana dokunmaya devam edebilir miyim?"

Yoksa bu seni rahatsız mı ediyor?" "Dokun bana... nasıl i s t e r s e n . " Büyük çenesi sıkıştı. "Eğer durursan öleceğimi düşünüyorum." Eğer bir şey olursa, biraz yürür Daha hızlı.

Ona dokunmaya devam ediyorum, çünkü bunu yapmakta özgürüm. Parmak uçlarımın altındaki hissini seviyorum. Tüm gün boyunca tenini okşayabilirim ve bundan asla yorulmam. Havanın soğuğuyla çarpışan aşırı sıcak tenin, o yumuşak tenin altında esneyen gücün ve onun kokusunun büyüleyici karışımı. Hayatımda hiç bu kadar tahrik olduğumu sanmıyorum ve bunun khui sayesinde olduğunu biliyorum.

Bir kısmı öyle zaten. Geri kalan kısmım ise Dagesh'i son derece lezzetli buluyor ve hayatımın geri kalanında bir buz gezegeninde mahsur kalacaksam eğlenmem gerektiğini düşünüyorum. Ve eşim olarak bu iri, yakışıklı vahşi ile eğleneceğimden şüpheleniyorum. Düşündükçe ürperiyorum.

"Neredeyse vardık," diye mırıldanıyor

Dagesh. "Nereye gidiyoruz?"

"Diğerlerinden uzakta," diyor sadece. "Yalnız kalabileceğimiz bir yere. Çok uzun sürmeyecek."

"Acele etme," diyorum hülyalı bir şekilde, elimi kaldırıp çenesinin güçlü hatlarını okşayarak. "Yolculuğun tadını çıkarıyorum." Yoruluyor olabileceği aklıma geliyor ve içten içe ne kadar duyarsız olduğumu düşünüp irkiliyorum. "Yürüyeyim mi?"

Dagesh derin, ürpertici bir nefes alır ve uzun bir süre cevap vermez. Sonunda konuşur. "Seni yere bırakırsam kontrolümü kaybederim. Ayakların kara çarpar ve ben de kızışmış vahşi bir metlak gibi üzerine çullanırım."

Oh.

Tanrım... Kulağa çok lezzetli geliyor. Dudağımı ısırdım, bir inilti tuttum. Bu onun için bir sorun mu? Benim için sorun değil. Hiç kimseyi şu anda bu uzaylı adamı istediğim kadar istememiştim. Ama kendime tüm bunların onun için çok yeni olduğunu hatırlatıyorum. Bu yüzden göğsünü okşuyorum. "Sen yolu göster."

"Yapacağım. Yapacağım."

Sesindeki kararlılık amımın sıkılaşmasına neden oluyor ve bir elimi kalçalarımın arasına sokup meseleyi ele alma dürtüsüyle savaşıyorum. Hiç bu kadar tahrik olmamıştım. Onun için bu kadar aç olmam şok edici. Daha önce hiç bu kadar tetikte olmamıştım. Geçmişte, boşalmam için her zaman çok özel bir dizi unsura ihtiyacım vardı - boynumda ağır bir el, ya da sert bir şaplak, hükmedilmek, bu tür şeyler. Ama şu anda Dagesh beni uzaktaki bir kaya yığınının doğru götürürken resmen kıvranıyorum ve onunla tekrar seks yapmak için sabırsızlanıyorum.

Bu sefer doğru yapacağımızı biliyorum. Bu sefer patlayıcı olacak.

"İleride," diyor bana ve ben nefes nefese kalmaya başlıyorum. Khui'm göğsümde o kadar sert titriyor ki tüm vücudumu sarsıyor ve ne kadar tahrik olduğumu görünce inlemek istiyorum. Çok hazırım. Hem de çok hazırım. Dagesh küçük bir mağara ağzına benzeyen bir yere doğru sendeleyerek ilerlerken ona yapışıyorum ve hayatımın geri kalanında mağaralarda yaşayacağım aklıma geliyor.

Bu ateşi biraz söndürür.

Ama sonra Dagesh açlıktan ölmek üzere olan bir canavar gibi kükrüyor ve daha mağaraya girmeden beni ayaklarımın üzerine düşürüyor. Yere değmem bir saniye bile sürmeden tekrar kollarına giriyorum, bu sefer bacaklarımı beline dolamış. Bir saniye sonra sırtım kayalık uçurum duvarına çarpıyor ve Dagesh'in yüzü benimkinden birkaç santim uzakta.

Tamamen işkence görmüş gibi görünüyor. "Daha fazla bekleyemem, dostum. Benim güzelim."

Bununla birlikte, üzerimdeki ödünç deri taytı tuttu ve aşağı çekmek yerine, yırtıp attı.

belime. Kasıklarımı yırtıp açtıktan sonra elini kalçalarımın arasına bastırduğunda küçük bir şaşkınlık sesi çıkarıyorum.

Çok ıslağım. Parmakları kıvrımlarıma değdiği anda tıslıyor, sanki o da bunun farkına varmış gibi.

Gözlerimiz buluşuyor, boğazından yine o aç, muhtaç sesi çıkarıyor. Dagesh beni biraz yukarı kaldırıyor ve sonra derinin daha fazla yırtılma sesini duyuyorum. Bir nefeslik boşlukta, sikiinin başının kaygan tenime baskı yaptığını hissediyorum, hatırladığımdan daha büyük ve kalın.

Sonra derinden itiyor ve tüm nefesim ciğerlerimi terk ediyor.

Oh merhamet et. Hiçbir şey bu kadar iyi hissettirmemişti. İçimdeki büyük, devasa, harika horozun getirdiği bir mutluluk pusundayım. Dagesh'in omuzlarını kavriyor, tırnaklarımı tenine geçiriyor ve daha fazlası için sessiz bir istekle kalçalarımı onun etrafında sıkıyorum. Belki o andan kaynaklanıyor ama şimdiden her şey on kat daha iyi. Daha büyük ve daha sert hissediyor ve ben buna çok hazırım.

O hayvani hırıltılardan bir tane daha çıkarıyor ve sonra Dagesh kalçalarımı kavrayıp beni sikmeye başlıyor. Sertçe. Ağrıyan, muhtaç bedenime çarparken inliyor ve ona tutunuyorum ve bunu her yaptığında sihirli oluyor. Her nasılsa beni tuttuğu aç tam bir mükemmellik, çünkü içime her girdiğinde bir şekilde klitorisime sürtünmeyi başarıyor. Uzun ekipmanını görmek istiyorum ama durmasını da istemiyorum.

Durabileceğini düşündüğümünden değil. Tüm yürüyüş boyunca onu yiyip bitiren bastırılmış güçle içime giriyor. Onun da nasıl hissettiğini biliyorum - sanırım tamamen tahrik olan tek kişi ben değildim. Vücutlarımız birbirine çarpıp çarpıp çarparken khui'm daha yüksek sesle ve daha yüksek sesle şarkı söylemeye devam ediyor. O kadar ıslağım ki, içime her vuruşunda amımdan müstehcen sesler çıkıyor ve inlemeden duramıyorum.

Seks hiç bu kadar iyi olmamıştı.

Tekrar nefes alıyorum ve Dagesh beni daha da sert sikiyor. Yaslandığım kayalar sırtıma sürtünüyor ve içime daha hızlı ve daha hızlı pompalarken onunla uçurum duvarı arasında sıkışıp kalıyorum. Klitorisim çok sert bir şekilde ovuluyor ve bu ve eşimin vahşi itişi arasında, kontrolden çıkıyormuşum gibi hissediyorum. "Daha sert," diye inliyorum yine. "Oh, daha sert."

Elleri kalçalarımın kenetleniyor ve hepsi bu kadar. İçime bir kez daha vurduğunda, boğuk bir çığlıkla boşalıyorum, tüm vücudum bunun katıksız zevkiyle kenetleniyor. Bacaklarım sertleşiyor ve orgazm bir kasırganın tüm şiddetiyle içime çarparken sersemlemiş bir halde soluk soluğa kalıyorum. Dagesh boğazından kısık bir ses çıkarıyor ama beni sikmeyi bırakmıyor. Birkaç sert, derin itişten sonra boşalana kadar devam ediyor. İçimde boşalırken ona tutunuyorum ve belki de vücudunun benimkinden daha sıcak olmasından kaynaklanıyor, ama boşalırken bunu hissettiğime yemin edebilirim.

Sonra soluk soluğa bana doğru yığılıyor ve ben onun uzun saç örgüsünü tutup, vücudumda hoş artçı sarsıntılar olurken okşuyorum.

Eğer buz gezegeninde yaşam böyle olacaksa, mağaralar ve diğer her şeyle birlikte çok mutlu bir kampçı olacağımı düşünüyorum.

DAGESH

A Kaya a y a ğ ı m a yuvarlanıyor ve botuma çarparak beni doygun hayal dünyamdan çıkarıyor. Hareket etmek istemiyorum. Böyle kalmak istiyorum.

Sonsuza kadar, sikim eşimin vücudunun sıcak, ıslak ısisına gömülü, yumuşaklığı göğsüme bastırılmış, nefesi tenimde dolaşıyor. Hiç bu kadar... memnun hissetmemiştim.

Bana karşı, No-rah ağırlığını biraz kaydırıyor ve aletime bir zevk titremesi gönderiyor. Bir kayanın daha yere yuvarlanmasına neden oluyor ve gözlerimi açıyorum. Onları kapattığımı fark etmemiştim. Ama şimdi eşimin bir şist yatağına bastırıldığını ve etrafımızda daha fazla kayanın yuvarlanma tehlikesiyle karşı karşıya olduğunu görüyorum. Tekrar yer değiştiriyor ve tuniğinin omzunun keskin kayalara takılıp yırtılmasını izliyorum.

Ne yaptığımı fark ettim ve dehşete kapıldım. Vektal bana ona dikkat etmemi söyledi. Kırılgan olduğunu. Ve ben onu mağaranın girişine fırlattım -mağaranın içinde bile değil- ve bir canavar gibi üzerine çullandım. Şimdi iki kez, ben

çiftleşmemizi mahvetti. Dikkatlice eşimi kayalardan uzaklaştırıyorum. "No-rah? Seni incittim mi?"

İç çekiyor, ağzında bir gülümseme beliriyor. "Her şey yolunda."

Bu iyi değil. Onu incittiğim için böyle söylüyor. Utancım artıyor. Ayağa kalkmasına yardım ediyorum ve tozluklarını tekrar bir araya getirmeye çalışıyorum ama onları parçalamışım. Benimkiler de tamamen işe yaramaz halde. Parçaları toplarken yüzümün ısındığını hissediyorum. "Kıyafetlerini mahvettim."

"Aslında başlangıçta benim değillerdi," diyor Nora, ses tonu hoş. Saç örgüme uzanıyor, onunla oynuyor. "Sorun değil. Sorun etmedim."

Ben sessizim.

Ben önemsiyorum.

Bir eşe değer verilmelidir. Bir eş el üstünde tutulmalıdır. Eşi olan bir avcı diğerlerinden daha şanslıdır çünkü khui'si onun için en iyi dişileri seçmiştir ve birlikte yavru yapacaklardır. Peki ya ben? En büyük hediye aldktan birkaç dakika sonra... Onu kullandım. İki kez.

Vektal gerçeği bilseydi beni sürgün ederdi.

No-rah küçük bir kıpırdanışla ayaklarının üzerinde durmaya çalışıyor. Acı çekiyormuş gibi hareket ediyor ve buz gibi bir korku omurgamdan aşağı süzülüyor. "Sorun nedir?"

Bana doğru eğiliyor, meme uçları ödünç aldığı tuniğin ön kısmına baskı yapıyor ve bu manzara karşısında sikim yeniden kabarıyor. Yine de bakışları benim üzerimde değil. Yüz ifadesi düşünceli. "Sanırım tüm bunlar olurken bir kasımı incittim. Sanırım o kapsüllerin içindeyken garip bir şekilde uyumuş olmalıyım." Doğruldu ve bana gülümsedi, ifadesi acı verecek kadar tatlıydı. "Önemli bir şey değil. Merak etme, söz veriyorum. Ben gayet iyiyim. İçeri girebilir miyiz?"

Başımı salladım.

Arkadaşım içeri girmek için döndüğünde tuniğinin parçalanmış olduğunu görüyorum. Yumuşak deri, yaslandığı kayalar tarafından parçalanmış, sırtı çizilmiş ve yaralarla kaplanmış. Nefesimi tutup onu yakalıyorum ve

duraklıyorum. "Bunu sana ben mi yaptım?"

No-rah hiçbir şey olmamış gibi sadece güler. "Teknik bir şey söylemek istersen, bunu bana kayalar yaptı."

Benim için daha fazla bahane üretiyor. Böyle iyi bir eşe layık değilim. Geri dönüp onu diğerlerinin yanına götürmeliyim. Şefime eşimi incittiğimi, güzel, yumuşak No-rah ile birlikte olmaya uygun olmadığımı itiraf etmeliyim. Onun yanında kendimi kontrol edemiyorum.

Ama yaparsam... Ya onu başka bir erkeğe verirlerse? Ya Vaza'nın onu ocağına kabul etmesine izin verirlerse? Vektal'e, eğer insan dişileri ilgilenirse, kürklerine bir zevk eşi alacağını açıkça belirtmiştir. Vaza duldur ve başka biriyle yankılanamaz, ama bu onu bir dişiye kollarına çekmeye çalışmaktan alıkoymayacaktır.

Ben de az önce tohumumu No-rah'a döktüm. Şimdi iki kez.

Ya eşyalarımı taşırsa?

Diğerlerine onu incittiğimi söyleyemem, çünkü onu benden alırlar. Bu utanca tek başıma katlanmalıyım. Ellerimi alnıma bastırıyor, hayatımın bir anda nasıl bu kadar harika, bir anda nasıl bu kadar yanlış olabildiğini merak ediyorum.

"İyi... iyi misin?" No-rah şaşkın bir ifadeyle beni izliyor. "İçeri girebilir miyiz? Yoksa şimdi yapmamız gereken bir tür çiftleşme ritüeli mi var? Geleneklerinize aşına değilim."

Bencilim, çünkü gitmesine izin veremem. Şu anda bile onu tekrar karın içine sürüklemek ve içine dalmak istiyorum. "Gümrük yok," diyorum kalın bir sesle. Ona dokunmadan edemiyorum ve elini elime alıyorum. Gülümsemesi daha da genişliyor ve parmaklarımı sıkıyor. "Hayır-rah... burada olanlardan asla bahsetmemeliyiz."

Tereddüt ediyor, yüzünde bir belirsizlik ifadesi var. "Tekrar seks yapmamamız mı gerekiyordu?"

"Öyle değil."

"Oh... bu kurallara aykırı mı?" Kafası karışmış görünüyor. "Sorma zahmetine bile girmedim. Sadece varsaydım..."

Dehşetle fark ettim ki o da daha önce hiç çiftleşmemiş. Onu çok kaba bir şekilde aldım ve ilk kez

yangın daha yeni çıktı. Hâlâ acıyor olacak. Üzerime daha fazla utanç yığılıyor ve eşimin yüzünü ellerimin arasına alıyorum. "Bir dahaki sefere," diye yemin ediyorum. "Bir dahaki sefere bunu doğru yapacağım."

Üçüncü sefer en iyi zaman olacak.

Kaşları çatılıyor ama bana parlak bir gülümseme veriyor. "Tamam mı?"

NORA

I Dagesh'in duyguları yüzünden kamçılanıyorum. Kuyruğunu ileri geri sallayarak mağaraya girmesini izliyorum. Açıkça görülüyor ki Bir şey, ama ne? Yanlış seks yaptığımızı söyledi ama... Hayatımda hiç bu kadar sert boşalmamıştım. Bunda benim için kesinlikle yanlış bir şey yoktu. Belki de pozisyon yüzündendi? Beni tutmayı sevmiyor muydu? Açık havada mı yapıyorduk? Atladığımız bir gelenek mi vardı?

Peki bunu ne zaman tekrar yapabiliriz?

Mağaranın ortasındaki küçük çukurda ateş yakmasını izliyorum. İçerisi çoğunlukla karanlık, biraz ışık arkamızdaki girişten içeri sızıyor ve biraz da bizim parlayan mavi gözlerimizden geliyor. Bu mağaranın oldukça kaba yontulmuş olduğunu, arkadaki tavandan birkaç sarkıtın damladığını yeterince görebiliyorum. Görünüşe göre burada zaten başka birinin eşyaları var, ki bu bana garip geliyor, ama yine de, tüm bu durumun nesi garip değil ki?

Sessizliğe daha fazla dayanamadığımda, "Ee, Dagesh," diyorum parlak bir sesle. "Adının geri kalanı ne? Yoksa sadece Dagesh mi?" Onun gibi söylemeye çalışıyorum ama fevkalade beceremediğime eminim. "Dageesh? Dayuush? Oy vey. Tam bir dil cambazısın."

Bana bakıyor, o kadar yakışıklı ki yüz ifadesi değişiyor. "Dagesh benim adımın tamamı. Senin daha fazla adın var mı?"

"Şey, evet. Nüfus cüzdanımda resmi olarak Nora Esther Leah Broder yazıyor, iki büyükannemin de adını taşıyorum ama ben sadece Nora diyorum." Ona gülümsüyorum ve ateşin yanına oturuyorum, çünkü mağaranın girişinde kırım esintiyi dönük bir şekilde durmak garip geliyor. Tuniğimi kucağımın üzerine atıyorum, bir kızda cesareten hoşlanmazsa diye mütevazı olmaya çalışarak amımı saklıyorum. "Sen mi?"

"Ben sadece Dagesh'im."

Onun yaptığı gibi "G" sesini yutmaya çalışarak tekrar söylemeye çalışıyorum ve ağzında bir gülümseme belirlediğinde kötü bir şekilde karıştırdığımı anlıyorum. "Eninde sonunda doğru söyleyeceğim, Dagesh."

"Nasıl söylersen söyle, çok güzel," diye söz veriyor bana. "İnsan dilleri belki biraz farklıdır."

"İstersen sana dilimi daha sonra gösterebilirim," diyorum ve ona cesaret verici bir gülümseme veriyorum. "Farklı olsa bile hoşuna gideceğini düşünüyorum."

Ateşin üzerine yuvarlak bir şeyler koyuyor, belinde taşıdığı su tulumundan aldığı bir miktar suyla ellerini yıkıyor ve sonra bana kederli bir bakış atıyor. "Konuşmalıyız, No-rah'ım."

Olamaz. Bu şimdiden ayrılık konuşması mı? Onu yarım saattir falan tanıyorum. "Dur tahmin edeyim... Aramızdaki ilişkinin yürümeyeceğini mi düşünüyorsun?" İçimden taşan acıyı gizlemeye çalışarak sesimi hafif tutuyorum. Nasıl olur da bir buz gezegenine inerim ve kadersel bir eşim olur ve terk edilirim? Bu bir rekor olmalı.

Dagesh üzgün görünerek elini ağzına götürür. "Ben senin için kötü bir eşim."

"Yani benden kurtuluyor musun?" Duraksıyor. "Ne?"

"Ne?"

Yankıladım.

"Anlamıyorum."

"Bu ikimizi de yapar!" Ağlamamak için kollarımı göğsümde kavuşturuyorum. "Beni terk mi ediyorsun?"

"Seni terk etmek mi? Ama sen zaten yerdesin." Sanki ayaklarıma bakıyormuş gibi başını eğiyor.

"Benden ayrılıyor musun?" Sonra bunun da yanlış anlaşılabilirliğini fark ediyorum, eğer İngilizceye aşina değilseniz. Nefesim kesiliyor. "Aramızdaki ilişkiyi bitiriyor musun? Eşim olmak istemiyor musun?"

"Ne? Hayır, hiç de öyle değil." Dagesh yanıma doğru ilerliyor. Elini uzatıp parmak eklemlerini yüzümün yan tarafına hafifçe vuruyor. "Gözlerini açtığın andan itibaren senden başka kimseye bakamadım, No-rah. Sen bir eş olarak hayal ettiğim her şeydin. İsteddiğim başka bir dişi yok."

"Ama?" Yüzümden aşağı dökülen bir damla gözyaşını silerek soruyorum. "Her zaman bir ama vardır."

Bileğimi tutuyor ve elimi bükerek avuç içimi yukarı çeviriyor. Tenimde bir parmak izi var - duvarda yaptığımız şiddetli seks göz önüne alındığında şaşırtıcı değil ve ben her zaman kolay moraran bir tip olmuşumdur. "Bu, No-rah. İşte bu yüzden kötü bir eşim. Sana karşı kaba davrandım. Çiftleşmemiz... daha iyi olmalıydı."

"Çalışacağız," diye söz veriyorum ona. "Beni istemiyorsan başka tabii."

"Pratik yapmak," diye düşünüyor düşünceli bir şekilde. "Bu iyi bir fikir." Elim kendi eliyle sıkıyor. "Senin için iyi bir eş olmak istiyorum, No-rah'ım. Sana daha önce nasıl dokunduğumu bağışla."

"Sanırım? Tamam mı? Yemin ederim iyiydi-"

Başını sallıyor, khui'si mağaranın sessizliğinde yüksek sesle şarkı söylüyor. "Olmadı. Bir daha asla olamaz."

Asla çok uzun bir süre. "Nesi bu kadar yanılttı? Bunu sorabilir miyim? Çünkü anlamıyorum. İkimiz de birbirimiz için yeniyiz ve bunu konuşmamız gerektiğini hissediyorum."

Dagesh başını sallayarak bana bakıyor, başparmağı parmaklarımın üzerinde geziniyor. İtiraf etmeliyim ki elimi tutmasına ve bana dokunmaya devam etmesine bayılıyorum. Nazik okşamalarını ve ellerini benden uzak tutamamasını seviyorum. Endişe verici sözlerine rağmen bu bana değer verildiğimi hissettiriyor. "Sana sert davrandım," diye itiraf ediyor. "Sırtın çizilmiş. Çürüklerin var. Sana nazik davranmak için zaman ayırmadım. Bu benim hatamdı. Bir dahaki sefere nazik olacağım."

Oh. Rahatlamış bir şekilde derin nefes veriyorum. "Ama yine de seks yapacağız, değil mi?"

"Sana bu şekilde davrandıktan sonra beni hala istiyor musun?"

Onu hala istiyor muyum? Şaka mı yapıyor? Şu anda, onu korkutmayacağını bilsem neşeyle kıyafetlerimden arta kalanları sıyrır ve üzerine tırmanırdım. Kendime onun bir saat öncesine kadar bakire olduğunu hatırlatmak zorundayım. Bunların hepsi onun için yeni. Eğer sertlikten hoşlanmadığı için sadece tatlı ve nazik bir seks yapmak istiyorsa, bunu anlarım. Çıktığım ilk vanilyalı erkek olmayacak.

Ama bu benim dostum. Hala mırıldanıyorum, bitim her zamanki gibi şarkı söylüyor.

Ama yine de, burası aynı zamanda bir buz gezegeni. Belki de geçmişe bırakmanın zamanı gelmiştir. Belki de ihtiyaçlarımı karşılayamadıkları için insanlarla fantastik seks yapamadım. Belki bir uzaylı yapabilir.

Saç örgüsünü tutup kendime doğru çekiyorum, gülümseyerek. "Öpüşmeye ve seni ne kadar çok istediğimi göstermeye ne dersin?"

Bakışları ağzıma kayıyor ve sonra tekrar gözlerime dönüyor. "Bu... bir ağız çiftleşmesi, değil mi?"

"Oh evet." Aslında, ağız çiftleşmesi kulağa öpüşmekten çok daha seksi geliyor.

"Bunu daha önce hiç yapmadım."

Daha önce hiç seks yapmadığını ve bu konuda gayet iyi olduğunu belirtmek için can atıyorum ama Dagesh'in böyle düşünmediği açık. Ve şimdi öpüşme konusunu açtığıma göre - pardon, dudak dudağa öpüşme - onu öpmenin nasıl bir şey olduğunu gerçekten görmek istiyorum. Dizlerimin üzerine çöküyorum ve ateşe dikkat ederek onun yanına doğru sürünüyorum. Oturduğu yerde kalıyor, bakışları bana kilitlenmiş, ama khui'sinin çılgınca mırıldandığını duyabiliyorum. Kuyruğu titriyor ve ona bakıyorum... ve eşimin tamamen çıplak olduğunu ve şimdiye kadar fark etmediğimi fark ediyorum.

Tamam, tamamen çıplak değil. Kürklü botlarını giyiyor. Ama peştamalı ve tozlukları? Gitmiş. Tıpkı benimkini yırttığı gibi onları da yırttığını hayal meyal hatırlıyorum ve nefesim hızlanıyor. "Önce seni öpeceğim," diye teklif ediyorum büyülenmiş uzaylıya. "Sonra hoşuna gidip gitmediğini bana söyleyebilirsin."

Ve elimi cesurca kalçasına koydum. Çok çıplak, çok büyük ve kaslı kalçasına.

Dagesh'in nefesi hızlanıyor. Benimki de öyle ve uzanıp parmaklarımı çenesinde gezdirerek onu kendime doğru yönlendiriyorum. Yüzlerimiz aşağı yukarı aynı hizada ama ben dizlerimin üzerindeyim, o ise kıcının üzerinde oturuyor çünkü benden çok daha büyük. Sanırım ben bir boyut kraliçesiyim, çünkü aramızdaki boyut farkını kesinlikle seviyorum. Bu beni deli gibi tahrik ediyor. "Sadece kısa bir öpücük," diye fısıldıyorum ona. "Büyük bir şey değil."

Öne doğru eğilirken bile elimi kalçasında tutuyorum. Uzanıp sikini kavramak, sertleşip ağrıyana kadar okşamak istiyorum, böylece beni daha önce yaptığı gibi sert ve hızlı bir şekilde alacak. Yine de çok yakın zamana kadar bakirdi ve biraz daha yavaş hareket etmem gerektiğini hissediyorum. Bu yüzden dudaklarımı en hafif öpücüklerle onunkilerin üzerinde gezdiriyorum. Ağzımı nazıkçe onunkine bir, iki, üç kez bastırıyorum. Sonra geri çekiliyorum.

Kafası karışmış görünüyor. "Eğer hepsi buysa neden buna ağız çiftleşmesi deniyor? Hoş olmadığından değil-"

Çok açgözlü. Dudaklarımı tekrar onunkilere

bastırıyorum ve bu sefer dilimi kullanıyorum. Öpücüğü
daha derin, daha ıslak yapıyorum, dudaklarım

tamamen açık bir şekilde onun üzerinde hareket ediyor. Alt dudağının tamamını ağızma alıyorum, sonra dilimin ucuyla alay ediyorum. Üst dudağı boyunca gezdiriyorum ve küçük hareketlerle onu kızdırıyorum. Bana açılana kadar öpücüğümü olabildiğince pis ve açık hale getiriyorum.

Sonra, gerçekten tadına baktım.

Dilimi ve dudaklarımı kullanarak özlemimin her zerresini öpücüğe katıyorum. Dilimle onun dilini okşuyorum, onu derinlemesine yalıyorum. Dudaklarını ısıyorum ve sonra dilimi ağızına sokarak bir sikiş simülasyonu yapıyorum. İlk başta tereddüt ediyor, sanki ne yaptığımdan tam olarak emin değilmiş gibi, ama eli dirseğıme kilitlenmiş, sanki bunu çözmeden gitmeme izin vermeyecekmiş gibi. Tam geri çekilmek üzereyken Dagesh dilini benimkine doğru kaydırıyor.

İhtiyaçla inliyorum.

Dilinde de tıpkı göğsünde olduğu gibi çıkıntılar var. Bu çıkıntılar dilime sürtünüyor, o benim hareketlerimi taklit ederken, ağızımı coşkuyla yalayıp emerken dilimle alay ediyor. Kollarımı boynuna dolayarak ona yaklaşıyorum çünkü bundan daha fazlasını istiyorum. Bu yiyip bitiren öpücüklerden daha fazlasını istiyorum ve Dagesh'in coşkusu arttıkça ben de onunla buluşmak için yükseliyorum. Çok geçmeden o kadar yoğun bir şekilde öpüşüyoruz ki sersemlemiş durumdayım, dünyam o lezzetli ağız ve hınzır dilin dışında var olmayı bırakıyor.

Öpüşmeyi kestiğinde itiraz edercesine inliyorum. "Daha fazla."

İnliyor, yüzünü boynuma gömüyor ve beni oradan öpüyor. Pekâlâ, bu benim de hoşuma gidiyor. Bir elimi artık karmakarışık olan saç örgüsünde gezdiriyorum, o boynumu öpüp ısırırken saçlarını serbest bırakıyorum. Heyecandan nefesim kesiliyor, beni yere atmasını ve tekrar pis bir şekilde benimle oynaşmasını bekliyorum. "İzin ver seni ağızma alayım," diye geveliyor, kulağıma doğru ilerliyor ve onu ısıyor.

Oh merhamet, bu adam hızlı öğreniyor. "Yaptığımız şeyin bu olduğunu sanıyordum?"

"Her yerde. Seni her yerde ağızma almak istiyorum." Ve

tuniğimi çekiştiriyor.

İzin istemesi gerektiğini mi düşünüyor? Ya da utangaç olduğumu mu? Oh, bu tatlı adam. Tuniğimi bedenimden söküp atabilir ve ben de neşelenebilirim. Tuniğimi tutup başımın üzerinden sürükleyerek yere fırlatıyorum. Artık ben de sadece çizme giyiyorum ve cesurca kalçasına biniyorum, kalın, kaplamalı bir kas boyunca amımı ovuyorum.

Dagesh inliyor, bakışlarıyla beni yutuyor.

"Beni nerede istiyorsun?" Kollarımı tekrar boynuna dolayarak soruyorum. "Duvara karşı mı? Sırtıma mı? Kucağında mı? Ya da-"

"Sana kürkten bir yatak yapacağım," diye söz veriyor ve burnumun ucunu öpüyor. "Burada bekle."

Sonra ayağa kalkıyor, elimden kurtuluyor ve mağaranın arkasına doğru ilerliyor.

Yeni yürümeye başlayan bir çocuk gibi somurtmak istiyorum. Yumuşak battaniyeler umurumda mı sanki? Beni mahvetmesini istiyorum. Hayal kırıklığına uğramış bir halde, bir rulo kürk alıp onları bir arada tutan düğümü çözmesini izliyorum. Battaniye üstüne battaniye açıyor ve bana soğuk mağarada rahat bir yer hazırlıyor. Benden bu şekilde nasıl uzaklaşabildiğine bu kadar şaşırmamış olsaydım, kürkler için mutlu olabilirdim. Bu haliyle, sadece gösteriye devam etmek istiyorum.

Öpüşmemiz inanılmazdı. Ben başlatmış olabilirim ama o hemen devrıldı ve şimdi daha fazlasını istiyorum.

Dagesh sonunda bana bakıyor ve kürk yığınının işaret ediyor. "Senin için, dostum."

Bu gösteriye devam edeceğimiz anlamına mı geliyor? Çünkü ikinci tur için fazlasıyla hazırım. Khui'm ona her zamanki gibi yüksek sesle şarkı söylüyor ve ben de neredeyse kürklere doğru koşuyorum. Daha fazla öpüşmeye hazırım. Ya da dokunmaya. Ya da ne yapmak isterse. Üzerlerine çöküyorum ve yanımdaki kürkleri okşayarak onu da bana katılmaya teşvik ediyorum.

Şaşkınlık ve zevkle beni kürklerin üzerine uzanırken izliyor ve bunu yaparken sikini okşuyor. Ve...oh. Oh vay canına, bu bir horoz. Daha önce nasıl kaçırdım bilmiyorum - mağara çok karanlıktı sanırım- ama Dagesh hem

Tanıdık ve yabancı. Büyük bir aleti var, tamam. Kesinlikle muazzam bir uzaylı adam olduğu göz önüne alındığında, onun uygun boyutta olmasını bekliyorum. Şimdiye kadar gördüğüm tüm insanlardan daha büyük ve dilini süsleyen aynı türden çıkıntıların aleti boyunca dans ettiğini görebiliyorum.

Aman Tanrım. Bu çıkıntıları daha önce nasıl fark etmedim? Belki de vücutlarımızın açısı yüzündendir. Çünkü şimdi onu görünce ağzım sulanıyor, kanla o kadar kızarmış ki neredeyse mavimsi bir mor renge bürünmüş olan belirgin başıyla birlikte. Elini boyunda aşağı yukarı gezdirerek beni süzüyor, ben de dudağımı ısıırıyorum. "Bütün gün orada öylece duracak mısın yoksa sana tekrar dokunabilecek miyim?"

"Yakında," diye söz veriyor. Elini indirdiğinde hayal kırıklığına uğradım. Onun kendine dokunmasını izlemek hoşuma gidiyordu. Onu durdurmaya çalışmıyordum. Eğer orada durup mastürbasyon yapmak istiyorsa, her anını izlemekten kesinlikle zevk alacağım. Uyluklarının arasındaki canavarı okşamak yerine ateşe doğru ilerliyor ve yakındaki bir çubukla ateşi körüklüyor.

Hayal kırıklığı içinde çığlık atmak istiyorum. Az önce tutkuyla öpüşmüyor muyduk? Harika vakit geçirmiyor muyduk? Ve şimdi o gidip ateşe mi bakacak? Oy vey. Utangaç mı davranıyor? Kısa bir süre önce içimde o kadar derindi ki organlarımı yeniden düzenliyor gibiydi. Neden şimdi garip davranıyor? Beni incittiğini düşündüğü için mi?

Kuyruğuna dokunmak için uzandım. "Hey, Dagesh, her şey yolunda mı?"

Parmaklarım kuyruğuna değdiği anda ayağa fırlıyor.

DAGESH

Tonunki düşündüğümden daha zor. Ateşe bakıyorum, yüzümü ellerime gömmek istiyorum... ya da

sikimi eşimin yumuşak vücuduna soktum.

Kontrol, kendime hatırlatıyorum. Kontrol bende olmalı. Daha önce yaptığım gibi ona saldıramam. Nazik olmalıyım.

"Hey, Dagesh?" No-rah soruyor. "Her şey yolunda mı?" Ve kuyruğuma dokunuyor.

Nefesim ciğerlerimden tıslıyor ve sikimi kavrayıp başını sıkıyorum. Ya bu olacak ya da her yere fışkıracak, tohumlarımı onun yerine ateşe dökeceğim. Kontrolü yeniden kazanmaya çalışarak derin nefesler alıyorum. "Bir dakika," diye idare ediyorum. "Bir dakikaya ihtiyacım var."

"Bana ihtiyacın olursa buradayım." Kuyruğuma tekrar dokunuyor, parmakları kuyruğumu görmezden gelinemeyecek kadar hafif bir şekilde okşuyor.

Boğuk bir sesle boşaldım. Sıcak tohum ateşe sıçrıyor ve utanç verici bir şekilde sikimi pompalarken o kadar çok oluyor ki alevleri söndürmekle tehdit ediyorum. Yüzüm ısınıyor

utanç ve dehŖetle. Kendimi kontrol edemedim ve Ŗimdi eŖim beni aptal bir kit olarak dűŖünecek.

Ama No-rah sadece kıkırdıyor ve kuyruğumu tekrar okŖuyor. "Daha iyi misin?"

ŖaŖırmıŖ bir Ŗekilde ona bakmaya cesaret ettim.

Bana gűlűmsűyor, ifadesi baŖtan ıkarıcı. "Ne? Acı çekiyor gibi gűrűnűyordun. Yargılamayacaęım." BaŖını eęip bana bakıyor. "Yine de ateŖ yerine bana daha fazla ilgi gűstermeni tercih ederdim..."

"Ben... kendimi kontrol etmeliyim," diyorum ona, nefes nefese.

"Zorunda mısın?" No-rah parmaklarını kűrklerin arasında gezdiriyor. "Yoksa kontrolűnű kaybedebilirsin."

Bu kadın tam bir baŖ belası. Yine de gűlűmsemesini seviyorum. Kontrol eksiklięimden rahatsız olmamıŖ gibi gűrűnmesi hoŖuma gidiyor. Aletime son bir sarsıntı verip tohumlarımın sonuncusunu da ateŖe atıyorum ve sonra ellerimi silip temizliyorum. Artık gűzel eŖimi gűrdűęűmde aklımı kaybetme korkusu olmadan ona bakabilirim. Belki de çoktan boŖalmıŖ olmam iyi bir Ŗeydir. Ŗimdi onu dűzgűnce alabilirim.

No-rah yan yatmıŖ, kűrklerin űzerine uzanmıŖ, memeleri son derece yumuŖak ve dokunulabilir gűrűnűyor. Bana bakarken gűzleri heyecanla parlıyor ve ben onun uyarılmıŖlıęının kokusunu alabiliyor, khui sesini duyabiliyorum. BaŖka bir iftleŖme için çok istekli benim gűzel diŖim. Onu memnun etmek istiyorum. Her Ŗeyden çok, onu memnun etmek istiyorum. Tıpki onun bana verdięi gibi, ben de ona bűyle bir zevk vermek istiyorum. "Seni incitmeyeeęim," diye hatırlatıyorum ona. "Bir daha asla."

"Asla asla deme," diyor bana ve battaniyeyi okŖuyor
Tekrar.

Bu konuda yanılıyor. Onu incitmeyeeęim ve bunda ciddiylim. Bu kadar kısa sűrede dayanılmaz aciliyet iki kez doyurulduęuna gűre, bu kez en nazik eŖ ben olacaęım. Artık kendimi biraz daha kontrol edebileyeęim.

"Sana dokunabilir miyim?" Ona soruyorum. "Yoksa daha fazla zamana mı ihtiyaın var?"

"Dagesh," diyor No-rah ve sesi hayal kırıklığıyla dolu. "Son on dakikadır sadece ağızımızla seviştik mi sevişmedik mi? Elbette bana dokunmanı istiyorum." Bana doğru uzanıyor. "Lütfen. Sana söz veriyorum korkmuyorum ya da üzölmüyorum. Gerçekten çok tahrik oldum ve seninle tekrar seks yapmak istiyorum."

"Bu khui," diye hatırlatıyorum ona. "Benden hoşlanman için seni baştan çıkarıyor."

"Baştan çıkarmaya ihtiyacım yok! Senden hoşlanıyorum. Seni çekici buluyorum. Güümsemeni seviyorum. Sesini beğeniyorum." Dudaklarını yalıyor ve beni tekrar inceliyor. "Öpüşme şeklini gerçekten seviyorum."

Bir iniltiyi ısııyorum, çünkü sikimin bir kez daha sertleşmesi için fazla bir şey gerekmiyor. Yorgun olmalıydı, ancak khui bu sonsuz açlığı ikimiz için de köröklüyor. Onu daha fazla inkar edemem. Ona doğru ilerliyorum, güümsemesi ve yumuşak, esnek vücudu beni büyölüyor. Çok garip bir şekilde gölgelenmiş, rengi mavinin yakınından bile geçmiyor. Meme uçları fazlasıyla baştan çıkarıcı görünen kahverengimsi pembe uçlarla kaplı ve kalçaları kavisli ve dolgulu. Bir sa-khui dışisine hiç benzemiyor ama yine de gözlerimi ondan alamıyorum. İçine girdiğimde amının sikimin etrafında nasıl sıcak bir şekilde kenetleneceğini düşünmeden edemiyorum.

Bunu doğru anlamalıyım, çünkü hiçbir şeyi güzel No-rah'ımı istediğim kadar istemedim.

Vücudundan etkilenererek üzerinde geziniyorum. "Seni her yerde tadabilir miyim?"

"Kesinlikle." Uzanıp yanağımı okşuyor, başparmağı dudaklarımın üzerinde geziniyor. "Seni tekrar temin ederim ki ben kırılgan bir çiçek değilim. Bana ne istersen yapabilirsin. Söz veriyorum bundan zevk alacağım."

"Endişelenme," diye onu rahatlatıyorum. Eğilip dudaklarını öpüyorum, dudaklarının dudaklarımdaki hissini seviyorum. Neden benim halkım daha önce hiç öpüşmemiştii? Şimdi çok bariz bir şey gibi görünüyor. "Şu andan itibaren en nazik eş ben olacağım."

"Oh. Tamam. Harika." No-rah bana parlak bir güümseme veriyor.

Omzuna bir öpücük konduruyorum ve hoşuna gidip gitmediğini görmek için başımı kaldırıyorum. Parmaklarını dağınık yelemde gezdiriyor, şefkatli bir hareketle yelemi yüzümden uzaklaştırıyor ve ben de onu öpmeye devam ediyorum, ağzımı vücuduna bastırıp tadına bakıyorum. Vektal bize Shorshie ve diğer dişilerden bahsettiğinde, bu sözün doğru olduğuna yemin etmişti - hiçbir şeyin tadı dilinizdeki bir rezonans eşinden daha güzel olamazdı - ve ben de bunu kendim deneyimlemek için sabırsızlanıyorum. Kolunu ve sonra da yumuşak karnını öpüyorum.

Daha aşağıya, kalçalarının arasına, amını gizleyen büyüleyici bir tutam siyah saçın olduğu yere gidiyorum. Bu görüntüye bayılıyorum ve daha aşağıya, zengin kokusunun kaynağına gitmeden önce dudaklarımı üzerinde gezdiriyorum.

Cesaretle inliyor ve ben de ağzımı kıvrımlarına bastırıyorum. Dilimi derinliklerine daldırıyorum, onu tatmak istiyorum ve eşimin tadı dilimin üzerinde dans ederken inliyorum. Misk kokulu ve tatlı, tadı tıpkı uyarılma kokusu gibi ve hiçbir şey daha iyi olmamıştı. Vahşi bir hırıltıyla kalçalarını kavriyor, ziyafet çekebilmek için onları birbirinden uzaklaştırıyorum. Dilimi kıvrımlarının üzerinde gezdiriyor, oradaki küçük çıkıntıyı - Vektal'ın bir zamanlar dediği gibi üçüncü meme ucunu - memnun ediyorum. No-rah bundan hoşlanıyor ve ben onu içime çekerken usulca bana sesleniyor.

"Dagesh," diye inliyor. "Daha fazlasına ihtiyacım var. İçimde sana ihtiyacım var."

"Yakında," diye söz veriyorum ona. Onu sadece dilimle boşaltmak istiyorum. Boşalırken sıkışmasını izlemek istiyorum.

Ama No-rah'ın başka fikirleri var. Yelemden bir avuç kapıyor ve çılgınca çekiştiriyor. "Şimdi," diye bağılıyor. "İçime gel. Rezonans."

Ben zayıfım. Çok zayıfım. Çünkü onun içine batmanın cazibesine karşı koyamıyorum.

Eşimi örtüyorum ve kalçaları hevesle benimkileri kavriyor. Ben onun üzerinde hareket ederken bana uzanıyor ve ben derinlere daldığımda zevkle tıslıyor. Ve

sonra... Tekrar kayboldum. Hiçbir şey onun sıcak amının benimkine yapışması kadar iyi hissettirmiyor.

sanki benim için yaratılmış gibi uzunluğumu kavraması. Yavaşça, kasıtlı olarak içine pompalıyorum, bunu onun için iyi yapmak istiyorum. Kırılgan, değerli eşime karşı dikkatli olmalıyım. Sert bir ele değil, şefkatli bir ele ihtiyacı olduğunu unutmamalıyım.

Bu yüzden ona karşı nazik davranıyorum. Yavaş hareket ediyorum. Her vuruşumda dikkatli ve ölçülü bir şekilde onu okşarken yüzündeki zevki izliyorum. "Daha fazla," diye yalvarıyor, bana cesaretlendirici bir bakış atıyor. "Daha fazla."

Dişlerimi sıkarak yavaş adımlarla ilerlemeye devam ediyorum. Ona daha fazlasını veremem. Verirsem kontrolümü kaybederim. Onun yerine uzanıp zıplayan memelerini okşuyorum, başparmağımı birinin meme ucunun üzerinde gezdiriyorum. Biraz titriyor ve haykırıyor, amcığı sikimin etrafında bir kez kenetleniyor.

Bu kadarı yeterli. Rahatlayarak, kendimi tutmayı bırakıyorum, serbest bırakmadan önce birkaç vuruşla daha içine pompalıyorum. Eskisi kadar vahşi değil ama umurumda değil. Eşimin üzerine eğiliyor ve onun üzerinde titrerken yumuşak, tatlı ağzını öpüyorum.

Nazik çiftleşmeler çok daha iyidir.

NORA

Gentle seks bir kabus.

Hayal kırıklığımı gizlemeye çalışarak Dagesh'in omzunu okşuyorum. Seks iyiydi. Akıllara durgunluk vermiyordu. Şaşırtıcı da değildi. Sadece...iyiydi. Küçük bir orgazm yaşadım. Sadece küçük bir

Bir. Sorun
yok. Her
şey
yolunda.

Ondan biraz daha sert, biraz daha acımasız olmasını ne kadar istesem de yapmıyor. Bu fikir hoşuna gitmiyor. Tenimdeki morlukları görüyor ve bir canavar gibi hissediyor, onların beni rahatsız etmediğini fark etmiyor. Benim için onlar sadece iyi vakit geçirdiğimin işaretleri. Patlayıcı duvar seksinin bir tesadüf olduğundan endişelenmeye başlıyorum. İstedğim gibi sertleşemeyeceğimden.

Hayatımın geri kalanında nazik vanilya seksine mahkum olacağım.

Sorun değil. Gerçekten. Sorun yok.

Bu sadece... farklı. Dagesh'i gerçekten seviyorum.

Vücudunu sevdim. Sesini seviyorum. Gülümsemesini,
ciddiyetini ve

Benim için iyi bir eş olmaya kararlı. Bu gezegendeki hiç kimsenin sapkınlıktan hoşlanmadığını çabucak fark ediyorum. Yeni yakışıklı eşim bana sert davranma düşüncesinden iğrenecek, istediğim, kurtulmak için ihtiyacım olan şey bu olsa bile.

Ve aramızdaki bu şey -bu rezonans- çok yeni. Seks dışında her şey harika olmak için sıraya giriyor. Bir ilişki hala düzgün seks üzerine kurulabilir, değil mi? Dişlere dokunacak kadar tatlı, nazik seks üzerine?

Eminim olabilir. Saçlarıyla oynuyorum ve tekrar dudaklarıma bir öpücük kondurup nasıl hissettiğimi sorduğunda gülümseyip ona harika olduğumu söylüyorum. Mutlu olduğumu. Arkadaşımın beni tokatlayıp tokatlamamasından daha büyük sorunlar olduğunu düşünüyorum.

O da bakire. Ya da öyleydi. Belki zamanla bir şeyleri biraz daha keşfetmek isteyecektir.

Sabırlı olabilirim.

DAGESH

No-rah ve ben gece boyunca avcı mağarasında kaldık ve birbirimize sarılmış halde uykuya dalmadan önce birkaç kez daha çiftleştik. Uyandığымda, artık birbirimize yankılanmıyoruz. Khuilerimizin tonu değişmiş, şarkı daha yumuşak ve rahat hale gelmişti. Sabahı güzel eşimi öperek geçiriyorum, mutluluğun ötesinde, ve sonra diğerlerine katılmak için geri dönüyoruz.

Atalarımızın mağarasında bir süre kaldıktan sonra ev mağarasına doğru yola çıkıyoruz. Diğerleri de yankılandı- Zolaya'nın artık bir dişisi var ve Zennek. Pashov'un yüzü gülüyor, yeni eşi Stay-see'nin üzerinde geziniyor. Küçük avcı grubumuzda çok fazla neşe var. Düşünsenize, hayatlarımızı

Tek başımıza, kendi ailelerimiz olmadan ve şimdi her şeye sahip olacağız.

Her gece güzel eşim kollarımdayken uyuyorum ve onu öpücüklere boğup beni ne kadar mutlu ettiğini söylüyorum. Ne zaman ona uzansam, No-rah istekli oluyor.

Ve yine de... Sanki bir şeyler eksikmiş gibi hissediyorum. Ama ne?

Günler Sonra

DAGESH

U Altımda, No-rah pantolonunu indiriyor, ben içine pompaladıkça memeleri sallanıyor.

"Daha sert," diyor bana, anın içinde kaybolmuş bir halde. "Çek... saçımı çek, bebeğim."

Onun yerine yelesini okşuyorum. "Ben buradayım, No-rah. Sana sahibim."

Yüzünü omzuma gömüyor ve itişlerimi daha fazla güçle karşılıyor. Bu beni yavaşlatıyor, çünkü onu incitmek istemiyorum. No-rah'ımı morartmak istemiyorum ve güzel dostum kolayca morarıyor. Bu yüzden yeleme doladığı elini tutuyorum ve parmaklarımı onunkilerle birleştirerek tekrar kürklere doğru indiriyorum.

Bu sefer, son zamanlarda birçok kez olduğu gibi, yüzünü izliyorum. Boşaldığını görmek istiyorum ve son zamanlarda serbest kaldığında bunu hissedemiyordum. Küçük bir inilti çıkarana ve bacakları kasılana kadar onu okşuyorum. İşte o an geldi. I

Kendi doruk noktama ulaşmak için çaresizce daha sert itiyor ve neredeyse tekrar gelmek üzereymiş gibi bir nefes emiyor.

"Oh," diye nefes alıyor. "Oh, Dagesh."

Boşalıyorum, onu tohumlarımla dolduruyorum ve sonra bitiyor. Nefes alışım normale dönerken beni tutuyor, küçük eliyle yelemi okşuyor.

"Bugün avlanıyor musun?" diye soruyor uykulu bir sesle.

Yüzümü boynuna gömüp kokusunu içime çekiyorum. O kadar güzel kokuyor ki. Boğazına bir öpücük konduruyorum, onu çok sıkı tutmamaya dikkat ederek. "Evet. Keşke seninle kalabilseydim ama mağaranın dışında yapılacak çok şey var."

"Beni çok fazla özlememeye çalış," diye takılıyor. Boynunu tekrar öpüyorum.

"İmkansız."

Sıcak bedeninden ayrılıyorum ve iç çekiyor, sesi neredeyse... hayal kırıklığına uğramış gibi. Yıkanırken yüzünü inceliyorum, sonra endişeyle giyiniyorum. "Sana çok mu sert davrandım?"

Ağzı buruşuyor. "Hayır. Endişelenme. Sorun değil."

"Ve sen... sen geldin? Senin için iyi miydi?" Her zaman mutlu görünüyor... kürkler dışında. Ne zaman çiftleşsek harika oluyor ama sonrasında hep yanlış bir şey yapmışım gibi hissediyorum. Onun huzursuz olduğunu.

No-rah sadece elimi tutuyor ve avucuma bir öpücük konduruyor. "Öptüm. Çok güzeldi, bebeğim. Git avlan. Sana söz veriyorum, kesinlikle iyiyim."

Hala tereddüt ediyorum.

Ayağa kalkıyor ve peştemalimi çıkarmama yardım ederek elini sikimin üzerinde gezdiriyor. "Seni tüm kalbimle seviyorum. Lütfen endişelenme, tamam mı? Sorun sende değil, bende."

"Ama bu bir şey olduğu anlamına geliyor."

No-rah tekrar başını sallar. "Söz veriyorum, mutsuz olmaya değecek bir şey değil. Sadece ufak tefek şeyler. Seni seviyorum ve hayatımızı seviyorum." Karnına dokunuyor, henüz müstakbel yavrumuzdan bir iz yok. "Ve anne olmayı çok seveceğim. O yüzden lütfen endişelenme."

Onu kendime çekiyorum ve tekrar öpüyorum. Bu son birkaç haftadır birçok kez yaptığımız bir tartışmaydı. İşte

No-rah'ımı üzen bir şey var ama ona sorduğumda paylaşmıyor. Tek söylediği benim anlayamayacağım.

Anlamak istiyorum. Umutsuzca anlamak istiyorum. No-rah benim her şeyim. Burada bulunduğu kısa süre içinde hayatımı değiştirdi ve onun parlak gülümsemesinin olmadığı ya da yumuşak elinin benimkine dokunmadığı bir gün düşünemiyorum.

"Avlanmak zorunda olmaktan nefret ediyorum," diye itiraf ediyorum. "Vektal, çok sayıda yeni kabile üyemiz olduğu için acımasız sezon gelmeden önce tüm zulaların dolu olduğundan emin olmamızı istiyor."

"Ne yapman gerekiyorsa onu yap bebeğim." Kuyruğumu biraz okşuyor ve sonra şefkatle arkamı sıvazlıyor. No-rah her yerime dokunmayı seviyor, okşamaları hem eğlenceli hem de sevgi dolu. "Havuz kenarında oturup belki biraz dikiş dikerim. Diğerleriyle dedikodu yaparım. Sana bir tunik yapıyorum, biliyorsun."

"Gördüm." Başını okşayarak ona gülümsüyorum. Şimdiye kadar gördüğüm en çirkin tunik ve onu büyük bir gururla giyeceğim. "Tüm tuzaklarımı kontrol ettikten sonra hemen geri döneceğim. Buna söz veriyorum."

"İyi olacağım," diyor yine, sesinde biraz bıkkınlık var. "Çok fazla endişeleniyorsun."

Elbette endişeleniyorum. Artık kaybedecek çok şeyim var ve daha önce hiç olmamıştı.

Bütün sabah karda yürürken, patikalar boyunca bıraktığım tuzakları kontrol ederken No-rah'ımı DÜŞÜNÜYORUM. Daha önce defalarca yürüdüğüm bir patika bu ve ayaklarım patikayı kendimi düşüncelere daldırabileceğim kadar iyi biliyor. Eşimi ve bana bir şey söylemediği gerçeğini düşünüyorum. Ama neyi? Öyle olduğunu söylüyor.

mutlu ve çoğu zaman da öyle. Sadece bazen uzaklaştığını ya da hayal kırıklığına uğradığını hissediyorum ve bu da kafamı karıştırıyor.

Ona karşı çok dikkatliyim. Onu memnun etmek için elimden gelen her şeyi yapıyorum ama yine de bunun yeterli olmadığından endişeleniyorum. Diğer dişiler rezonans tamamlandıktan sonra eşlerini bir kenara bırakıp başkalarından zevk almaya çalıştılar. Bu yaygın değil ama daha önce de oldu. O... o başkasını önemsiyor mu? Onu mutsuz mu ediyorum? Bu düşünce kalbimi sıkıştırıyor. Beni sevdiğini söylüyor ve bana sürekli dokunuyor. Gülümsüyor.

Başka bir eş istediğini sanmıyorum.

Sadece ne istediğini bilmiyorum.

Bunu düşünürken, patikalardan birine doğru ilerleyen bir başkasını görüyorum. Bir an için uzaktaki figüre bakıyorum. Bu Pashov, yürüyüşünden ve duruşundan belli. Selamlamak için elimi kaldırıyorum ve onu karşılamak için hareket ediyorum. Tuzaklarım bir süre bekleyebilir. Belki de beni rahatsız eden şey hakkında başka biriyle konuşmam gerekiyordur.

"Ho," diye seslendim ona. "Bugün şansın nasıl?"

"Çürük." Yüzünde bir gülümsemeyle bana doğru koşuyor. "Boş tuzak üstüne tuzak kurmak yerine eşimin yanında olmayı tercih ederim. Ya sen?"

Omuz silkiyorum. "Biraz şans. Bazıları değil." Kemerimde asılı olan haznelerden birini alıp ona uzatıyorum. "Yeni eşin için. Bu akşam benimkine yetecek kadar var."

"Teşekkür ederim, kardeşim." Pashov onu alır ve başını sallayarak kemerine bağlar. "Bu acımasız mevsimde hiçbir zaman yeterince et yokmuş gibi görünüyor ve doyurulması gereken bunca fazladan boğaz olduğunu düşünmek biraz endişe verici... ama yine de hiçbir şeyi değiştirmezdim."

Sessizce başımı sallıyorum. No- rah'ım yemek yiyebilsin diye her öğünümünden vazgeçmem gerekse bile bunu seve seve yaparım. Onun sağlığı -ve şu anda taşıdığı kitin sağlığı- en önemli şey. "Stay-see'n nasıl?"

Daha geniş gülümsemesinin mümkün olduğunu düşünmüyordum ama yüzünü bölen sırtış muazzamdı. "O mükemmel. Tek kelimeyle mükemmel. Bir eşle bu kadar mutlu olabileceğimi hiç düşünmemiştim. Çok da akıllı. Benim için pişirdiği şeyleri görmelisin. Sanki elimizdeki yemeği görüyor ve daha iyi hale getiriyor. Ve kürklerin içinde..." diye iç geçiriyor, son derece memnun. "Hiçbir erkek benim kadar şanslı değil." Duraklıyor ve sonra gülüyor. "Senden başka tabii ki. Ve Zolaya. Ve Zennek. Ve Vektal. Ama ben... Stay-see'nin gerçekten benim olması gerektiğini hissediyorum. Onu gördüğüm an anladım. Ve o zamandan beri bulutlarda süzülüyorum."

Onun içten coşkusu karşısında gülümsememek elde değil. Yankı uyandıran hepimiz değişmiş hissediyoruz. Ve yine de... No-rah'ımı ve onun bazen benden ne kadar uzakta olduğunu düşünüyorum. Bir şeyleri yanlış yaptığımdan endişeleniyorum. Bir şekilde onu memnun edemiyorum. "Dişinizle çiftleşmeniz iyi mi?"

Pashov'un kafası karışmış görünüyor. "Elbette. Neden olmasınlar ki? Üçüncü meme ucuna dokunmayı biliyorsun, değil mi? Klitorise?"

"Evet, bunu biliyorum." Sinirlenmemeye çalışıyorum. Konu dişiler olduğunda Pashov da en az benim kadar deneyimsiz ve onun beni eğitmesine ihtiyacım yok. O halde No-rah'yı rahatsız eden şey çiftleşme olmamalı. Her zaman klitorisine dokunuyorum ve o da her zaman boşaldığını söylüyor. Bunu düşündüm ve sorunun çiftleşme olamayacağına karar verdim. "Stay-see son zamanlarda No-rah ile konuştu mu? No-rah onu rahatsız eden bir şey olup olmadığını söyledi mi? Bazen üzgün olduğundan endişeleniyorum ama ona sorduğumda hiçbir sorun olmadığına söz veriyor."

"Ve siz bunun çiftleşmeyle ilgili olduğunu mu düşünüyorsunuz?" Pashov soruyor. "Ona doğru şekilde dokunduğunuzdan emin misiniz?"

"Bu çiftleşmeyle ilgili değil," diye tersliyorum, kızgınlığımı bastırarak. "Bu başka bir şey. Bana bundan bahsetmiyor ama diğer insanlara bir şey söyleyip söylemediğini merak ediyorum. Sanki onu mutlu etmek

için kaçırdığım bir Şey varmış gibi hissediyorum."

Pashov çenesini ovuşturarak düşünür. "Eşime sorabiliriz. Bir şey söylemedi ama belki de bu sadece diğer dişilerle paylaştıkları bir insan özelliğidir. Vaza onları ava götüremeyeceğini çünkü aylık kanamalarının kokusunu alabildiğini söylediğinde Jo-see ve Meh-gann'ın ne kadar tuhaf davrandıklarını hatırlayın."

"Bu o olabilir." İnsan dişileri vücutlarının belirli yönleri konusunda çok utangaçtır. Yaşlı adam ay zamanından bahsettiğinde çiftleşmemiş dişilerin çıkardığı kızgın ve dehşete düşmüş sesleri hatırlıyorum. Bu doğal bir vücut işlevi, tıpkı çiftleşme gibi, ama bazı dişiler bu konuda da utangaç.

Bu beni daha iyi hissettiriyor. Rahatlayarak nefes veriyorum. Gözden kaçırdığım bir insan geleneği olmalı ve No-rah duygularımı incitmek istemiyor. "Kal-gör cevabı öğrenirsin o zaman." Pashov onu takip etmemi işaret ediyor. "Ben geri dönüyorum. Tuzaklarım bu sabah Harrec'in kafatası kadar boş. Burada karların içinde kuyruğumu kovalamaktansa güzel eşimle vakit geçirmeyi tercih ederim."

Bir an tereddüt ettim ve sonra başımı salladım. Tuzaklarım bir gün daha bekleyebilir. No-rah'ımı neyin rahatsız ettiğini bulabilirsem, her şeye değecek. "Pekâlâ."

Evin mağarasına doğru yürüyoruz, Paşov sohbet dolu. Her zaman sakın biri olmuştur, kardeşleri Zennek ve Salukh'un hikayeleriyle doludur ve her zaman en küçük kardeşi Farli ile dalga geçer. Anne babasından ve mağarada Stay-see'ye nasıl birçok beceri öğretmeye çalıştıklarından bahseder; tabakçılık, dikiş dikmek, yiyecekleri korumak ve bitki toplamak gibi. Stay-see'nin avcılıkla ilgilenmediğini ama yemek için yeni tatlar denemeyi ve etle yeni kök kombinasyonları yapmayı sevdiğini anlatıyor. Bu da beni suçlu hissettiren bir başka şey. Stay-see ve Pashov'un geniş bir ailesi var. Pashov'un anne ve babası hayatta. Erkek ve kız kardeşlerinin hepsi hayatta ve Zennek'in de artık bir eşi var. Stay-see'nin aile diyebileceği pek çok yüz, başı sıkıştığında ona yardım edecek pek çok el var.

Belki de No-rah'ımın sorunu budur. O geniş bir aile istiyor ve sahip olduğu tek şey... ben. Bu düşünce kalbime ağır geliyor. No-rah'ıma her şeyi verirdim... ama ailemin hayata dönmesini sağlayamam.

Ana mağaraya doğru ilerlerken Pashov başını eğiyor ve uzakları işaret ediyor. "Esintide eşimin kokusunu alıyorum. Stay-see annemle çay yaprakları topluyor olmalı. Gel bakalım. Mağaralara kadar gitmemize gerek yok."

İki dişiyi mağaradan kısa bir mesafe uzakta, ellerinde dokuma sepetlerle buluyoruz. Stay-see gerçekten de Kemli'yle birlikte, yaşlı dişi genç olana kayaların arasında sürünen sarmaşıklara zarar vermeden liidi yapraklarını nasıl sıyracağını gösteriyor. Biz yaklaşırken Stay-see sevinçle başını kaldırıyor. "Pashov! Bu kadar erken mi döndün?"

Stay-see'nin gözleri eşine bakarken parlıyor ve öne doğru ilerleyip onu selamlamak için kocaman, içten bir öpücük verdiğinde hiç şaşırmadım. Annesi oğlunun bu tür maskaralıklarına alışkınmış gibi eğlenerek başını sallamakla yetiniyor. Pashov sonunda eşini bıraktığında, Stay-see şaşkın görünüyor, ağzı Pashov'un coşkulu öpücükleri yüzünden kızarmış ve şişmiş. "Dagesh'in sana bir sorusu var dostum," diyor arkadaşım. "Eğer vaktin varsa."

"Ah, elbette." Kemli'ye doğru bakar.

Yaşlı adam bize el sallıyor. "Hadi, hadi. Ben kendi başıma yaprak koparabilirim."

Pashov arkadaşını Kemli'den uzaklaştırıyor ve ben de onları takip ediyorum. Kendimi biraz aptal gibi hissediyorum. Kemli benim yaşadığımdan daha uzun süredir çiftleşiyor. Eşimi neyin mutsuz ettiğine dair cevapları yeni çiftleşmiş Stay-see'nin bildiği kadar biliyordur herhalde? Ama Stay-see de No-rah gibi bir insan. Onlar... farklılar.

Farklılıkların çoğunun düz kaşların ve fazladan bir parmağın ötesine geçtiğini öğreniyorum.

Kısa bir mesafe uzaklaştığımızda Stay-see ve Pashov bana dönüyor ve Pashov konuşmam gerektiğini söylüyor. Temizliyorum.

Boğazım düğümleniyor, ayaklarım kayıyor. "No-rah'nın onu mutsuz eden bir sırrı olduğundan endişeleniyorum."

"Bir sır mı?" Stay-see'nin kaşları birbirine çatıldı. "Neden bana soruyorsun?"

"Bu ille de bir sır değil," diye devam ediyorum. "Ama belki de anlamadığım insani bir şey. Açıklaması zor, çünkü neyi kaçırdığımı bilmiyorum."

"Kayıp mı?" Pashov'a bir bakış atıyor. "Mutlu değil mi? Nora'yla ne zaman konuşsam bana mutlu görünüyor." Stay-see uzanıp koluma dokunuyor. "Eğer endişeleniyorsan, bana senin hakkında söylediği tek şey çok olumlu. Burada mutlu ve seninle de mutlu."

İç çekiyorum. "Bana da böyle söylüyor ama bazen sanki... Bilmiyormuşum gibi hissediyorum." Parmaklarımı hayal kırıklığı içinde koluma vuruyorum. "Sanki çiftleşmemizin kaçırdığım bir bileşeni varmış gibi. Ve ben bunun ne olduğunu bilmiyorum."

Bana yakından bakıyor. "Evlilik töreni gibi mi?" Gözleri açılıyor ve nefesi kesiliyor. "Oh, Nora Yahudi! Belki de bir Yahudi düşünü istemiştir?"

"Yoo-eesh?" Ben yankıladım. "Bu da ne?"

"Oof, dinin inceliklerine girmeden bunu açıklamak zor." Stay-see bir tırnağını çiğneyerek düşünüyor. "Nora'nın bir halktan, bir kabileden geldiği anlamına geliyor.

-Hayatınızın nasıl yaşanması gerektiğine dair çok özel fikirleri vardır. Ne tür yiyecekler yemenizin uygun olduğu, nasıl ibadet edeceğiniz ve hayatınızı nasıl yaşayacağınız gibi. Öldükten sonra size ne olacağına dair inançları var ve bu kavramlar hayatlarını nasıl yaşadıklarını yönlendiriyor, eğer bu bir anlam ifade ediyorsa."

Gözlerim açıldı. "No-rah ve halkı sen öldükten sonra ne olacağını biliyor mu?"

Stay-see yüzünü buruşturuyor. "Yani, bildiklerini mi sanıyorlar? Ben mi düşünüyorum? Ben uzman değilim. Ama diğer gruplar farklı bir cevapları olduğunu düşünüyor ve ben bugün teoloji tartışmasına girmeyeceğim." Bir süre bizi inceledi ve sonra iç geçirdi. "Tamam, bir de şu şekilde deneyelim." Arkadaşını kollarından tutup

ve onu kendi tarafına çekiyor. "Diyelim ki Pashov başka bir mağarada farklı bir kabileyle yaşıyor. Onlara Mavi Aygır Kabilesi diyelim." Beni kollarımdan tutup ters yöne doğru itiyor. "Sen, Dagesh, Spurs Aplenty Kabilesi'nde yaşıyorsun."

Uzaktan Kemli'nin kendi kendine sessizce güldüğünü duyuyorum.

Stay-see ellerini birbirine kenetler. "Şimdi bu iki kabilenin hepsi insan, değil mi? Ama Mavi Aygır burada, Spurs Aplenty de burada yaşadığı için farklı fikirlerle büyüyörsünüz. Belki Spurs Aplenty, güveç yaparken herkesin beyaz kökler yerine kırmızı kökler kullandığından emin olmayı seviyordur. Mavi Damızlık Kabilesi de eti için öldürdükleri hayvana teşekkür etmeyi seviyor, çünkü doğaya böyle saygı duyulduğuna inanıyorlar. Beni anlıyor musunuz?"

Omuz silkiyorum. Bunun eşimle ne ilgisi olduğunu anlamıyorum ama takip etmeye çalışıyorum.

Bana eliyle işaret ediyor. "Şimdi diyelim ki Spurs Aplenty Kabilesi'nin yavruları var, onların yavrularının yavruları var ve bu yavruların yavruları var. Ve daha sonra, bu insanlar sadece beyaz kökler yerine kırmızı kökler kullanmanız gerektiğine değil, aynı zamanda kesinlikle kırmızı kökler kullanmanız gerektiğine inanıyorlar. Başka bir şeyi düşünmek hakarettir. Sonra Mavi Aygır'dan bir kitle karşılaşıyorsunuz ve o da öldürdüklerinize yemeden önce teşekkür etmediğiniz için size hakaret ediyor. Bu konuda ne düşünüyorsunuz?"

Pashov kulağını kaşır. "Beyaz köklerin neden kötü olduğunu hala merak ediyorum..."

Arkadaşı onun karnına vurur. "Dagesh'e soruyorum."

Ellerimi açtım, çünkü bilmiyorum. "Fark eder mi? Eğer etine teşekkür etmek istiyorsa, neden umurumda olsun ki?"

"Mükemmel bir soru." Stay-see eşinin koluna vuruyor. "Peki ya bir kabileden bir yavru diğeriyle evlenirse? Kimin gelenekleri doğru?"

Sanki güneş bulutların arkasından çıkmış gibi. "Eşimin kendi halkının gelenekleri var ve onları takip etmediğimiz için üzgün." Tabii ya. Bu çok mantıklı. No-rah bana birçok

kez bunun bir

ama ona yardım edebileceğim bir sorun değil mi? Sa-khui halkından farklı düşündüğü ve incindiği için mi? Yoksa etine teşekkür etmek mi istiyor?

Biraz kafam karışmaya başladı. Ama Pashov'un eşini kavıyorum ve ona minnettar bir şekilde sarılıyorum. "Bu o olmalı. Anlamama yardım ettiğin için sana teşekkür ederim."

"Umarım yardımcı olmuşumdur?" Stay-see kıkırdıyor. "Bunun gerçekten karmaşık bir konu için en iyi açıklama olup olmadığından emin değilim ve bir kültürün diğerine karşı ne kadar boktan olabileceğini ve Yahudilerin çok uzun zamandır bu tür şeylerin yükünü nasıl çektiğini tamamen görmezden geliyorum..." Omuz silkiyor. "Ama belki işe yarayabilir."

"Bekle, top hangi kabilededi?" Pashov sorar.
Stay-see sadece inliyor.

NORA

Moğu gün kabilenin ana ateşinde kaynayan sıcak bir yemek ve yanında bitki çayı oluyor. Bugünkü çay sert bir çay, ben de kendi çayımı yapmaya karar verdim.

Mağaramızda yaktığımız küçük ateşin üzerinde. Mağarada bile evi idare etme konusunda hâlâ dostum kadar yetenekli değilim. Bazen ateş sönüyor ve tekrar yakmak için yapabileceğim hiçbir şey olmuyor. Buraya geldiğimden beri ateş için birden fazla kez ağladım ama bugün çay benim özel düşmanım.

Mağaramızın arkasında tuttuğumuz ve yemek pişirmek ya da çay yapmak istediğimizde çıkardığımız keseye ve uçayağa kaşlarımı çatarak bakıyorum. Dagesh dün kaldırmıştı, ben de bir tripod kurmanın ne kadar zor olabileceğini düşündüm, değil mi? Hangi ucun yukarıda olduğunu anlamaya çalışarak uzun kemik parçalarını inceliyorum. Üç ayağın her biri yaklaşık bir metre uzunluğunda, böylece kese ateşin ortasına asıldığında kömürleri sürükleyecek kadar alçakta kalmıyor ama ısıdan ısınacak kadar da alçakta kalıyor. Deri kese tekrar tekrar kullanıldığında parlak ve yumuşaktır,

ve kemik tripodu desteklemeye çalışmadan önce onu çekip çıkarıyorum. Ancak lanet şeyin bacakları ayakta durmuyor ve ne yaparsam yapayım tripodu çalıştıramıyorum. Her denememde kemikler çöküp ateşe düşmeye başlıyor ve ben de onları aceleyle kurtarmak zorunda kalıyorum.

Arkadaşım kafasını mağaraya soktuğunda hayal kırıklığıyla çılgılık atmaya ya da Karate Kid gibi dizimin üzerindeki kemiklerden birini kırmaya hazırdım. "Saklanıyor musun güzelim?"

Sinirli bir nefes alıyorum. "Bu... şey," diyorum tripodun ayaklarından birini sallayarak, "anevrizma geçirmeme neden olacak."

"Bir ne?"

"Beynimi patlatacak." Yeterince yakın. Rahatsız edici tripodu ona doğru tutuyorum. "Bana en az üç ya da dört kez gösterdiğini biliyorum, ama bana tekrar gösterebilir misin? Lütfen?"

Onu benden alıyor, bir an duraklıyor. "Sen... beynin gerçekten patlamayacak, değil mi?"

Buna biraz kıkırdamak zorunda kaldım. "Sadece dramatik davranıyorum çünkü bu aptal tripoda kızgınım." Elimle işaret ediyorum ama sevimli dostum yüzünde hafif endişeli bir ifadeyle bana bakarken kızgın kalmak zor. Dagesh'i görmekten hiç sıkılmıyorum. Neredeyse bir ay oldu ve onunla her şeyin sıkıcı olmasını, ikimizin bir şekilde birbirinden uzaklaşmasını ya da aramızdaki bir tür anlaşmazlığı keşfetmeyi bekliyorum. Ama böyle bir şey olmadı.

Ondan hoşlanmaya devam ediyorum.

Gülüşünü seviyorum. Kokusunu seviyorum. Kocaman kokan ayaklarını ve bazen uykusunda homurdanmasını seviyorum. Sarılmayı sevmesini, uzun saç örgüsünü ve benim üzerime titremesini seviyorum. Aptalca şakalarını ve çok kararlı olmasını seviyorum ve ona her konuda güvenebileceğimi biliyorum. Seks benim gerçekten mutlu olmam için biraz fazla vanilya olsa da, bu ödenecek küçük bir bedel. Dagesh bana sert davranma düşüncesinden dehşete düştüğünü açıkça belirtti,

ve bu sadece alışmam gereken bir şey. Galaksinin bu tarafındaki en sapık kaltakla birlikte olması onun suçu değil.

Bu gezegende şaplak atmayı seven tek kızın ben olduğuma eminim. Hepimiz ileri geri konuşuyoruz ve hiçbirisi Dünya'da benim ve arkadaşlarımla yaptığı gibi herhangi bir şeye eğilim göstermedi. Bu benim kabul ettiğim bir şey... yani çoğunlukla.

Bazen eşimin beni boynumdan yakalamasını ve çiğ çiğ sikerken beni tutmasını diliyorum, ama sanırım bir kız her şeye sahip olamaz. Ben nazik devimle mutluyum. Çiftleşmemiz mükemmel bir on değilse bile, en azından dokuz nokta beş. Bana veremeyeceği bir şeyi istemem onun değil, benim sorunum. Üstesinden gelmem gereken bir şey.

Tripodu alırken ona gülümsedim. Uçlarına dokunuyor. "Çentikleri hatırlıyor musun? Hepsi yerine kilitlenmeli."

Alnımı şapırdatıyorum. "Ah. Doğru. Ben tam bir aptalım." Bunu bana daha önce de göstermişti ve her seferinde unutuyorum. "Hamilelik beynini suçlamak için çok mu erken?"

"Patlamadığı sürece, her şey için beyninizi suçlayabilirsiniz."

Gülüyorum. "Söz veriyorum, patlama olmayacak." Tripodu zahmetsizce kurmasını ve keseyi ona asmasını izliyorum. Bir gün öğreneceğim. Şimdilik onun halletmesini izlemekten memnunum. Dagesh'im çok büyük, güçlü ve son derece güvenilir. Ona gerçekten tapıyorum. Keseyi doldurabilmesi için bir deri su uzatıyorum. "Eve erken dönmene sevindim."

Bana gülümsüyor ve sonra çay için kullandığımız yapraklı şeyi çıkarırken duraksıyor. "Köklerinin ne renk olduğu umurunda mı?"

"Hayır mı? Tadı güzel olduğu sürece mi?" Dagesh bir avuç dolusu çıkarıyor ve özellikle lezzetli bulmadığım bir tanesini fark ediyorum. "Bekle, o değil."

"Hangisi?"

Uzanıp elinden çekiyorum. "Beyaz iğneli olan. Tadını sevmiyorum."

"Aaaah." Yüzünde muzaffer bir ifade vardı. "Demek bir tercihin var."

"Sanırım mı?" Omuz silkiyorum. "Herkesin sevdiği belli tatlar vardır. Neden?"

Dagesh bir şekilde bir şeyi çözmüş gibi bana gülümsüyor. Çok garip. Kalan yaprakları, kök parçalarını ve yemişleri su dolu keseye bırakıyor, sonra kulübemizdeki saklama sepetlerine doğru ilerliyor. Arkadaşım burada "yol kumanyası" dedikleri baharatlı keklerden büyük bir parça çıkarıp bana uzatıyor. "Aç mısınız?"

Omuz silkiyorum. Her zaman yiyebilirim. Buradaki beslenme tarzı memlekettekinden çok daha zayıf, çünkü tahıl adına pek bir şey yok. Hepsi et ve arada bir sebze ve çok acıktığımı fark ediyorum. Ya öyle ya da çok daha fazla kalori yakıyorum. "Teşekkürler bebeğim." Pastadan bir ısırık alıyorum... ve duraklıyorum, çünkü yine o tuhaf bakışıyla beni izliyor. "Ne?"

"Ona teşekkür etmek ister misiniz?"

Çiğnerken ona bakıyorum. "Teşekkür...ne?"

"Yemeğiniz." Bana cesaretlendirici bir bakış attı. "Evet?"

Mantıklı uzaylı kocam uzaylı mantarlarının arasına falan mı düştü? "Bebeğim, iyi hissediyor musun?"

"Ben iyiyim," diyor Dagesh. "Sadece seni anlamak istiyorum." "Şu anda ikimiz varız." Ben de gülümseyerek Sözlerimin acısı geçti ama davranışları beni biraz şaşırttı.

Ama o sadece bana sırtıyor ve tekrar ayağa fırlıyor. "Yakında döneceğim. Gidip bir avı temizlemeliyim."

"Um...tamam." Mağaramızdan aceleyle çıkışını izliyorum. Cidden garip.

DAGESH

I Pashov'un eşiyle paylaştığı mağaraya heyecanla koşuyorum. Eşimi anlamaya her zamankinden daha yakınım. Gizlilik perdesi

Ben de hiç dęřünmeden içeri girdim.

Bunu yaptığım anda, Pashov'u eşini kürklerin arasına sıkıştırmış, solgun bacaklarından birini beline dolamış ve kuyruğuyla onu orada sabitlemiş olarak görüyorum.

İçeri girdiğim anda nefes nefese kalıyor, eşinin altında kıvranıyor. Yan tarafları çıplak ve eşinin vücuduna her pompalayışında titriyor.

"Bitirmek üzere misin?" diye sordum. "Tekrar konuşmalıyım."

Pashov göz ucuyla bana bakıyor, eşine tekrar sokulurken bile. "Çok rahatsız edici bir ziyaretçisin."

"Ekranınız açık değildi," diye belirttim.

Stay-see öfkeli bir şeyler mırıldanır ve Pashov kürkünü çıplak sırtına çekmek için vuruşlarına ara verir

ve onları örtün. Tekrar bana baktı. "Bırak da bitirelim."

"Hemen dışarıda olacağım," diyorum onlara heyecanla. Mağaralarının önüne gidiyorum ve gizlilik perdesini yerine yerleştiriyorum. Beklerken mağaralarının içinden birkaç alçak ses daha duyuyorum ve Stay-see bir noktada gürültülü bir ağlama sesi çıkarıyor. Beklerken sıkılarak tırnaklarımı karıştırıyorum. Eminim Pashov'un eşiyle işi yakında bitecektir.

İkisinden birinin gelip gizlilik perdesini kenara çekmesi biraz daha uzun sürüyor. Sonunda Pashov ortaya çıkıyor ve bana sırtıyor. Üzerinde yine bir peştamal var ve çiftleşme kokuları yayıyor ama yüzünde bir gülümseme var. "Öğleden sonrayı eşinle birlikte kürklerin içinde geçirmen gerekmiyor mu, böylece ben de kendi kürklerime dönebilirim?"

"Yakında," diyorum ona ve tekrar içeri giriyorum. Ateşin yanındaki kürklere bürünmüş dişiye başımla selam veriyorum. Yanakları kızarmış. "Kal-gör."

"Garip olduysa özür dilerim," diye mırıldanıyor Stay-see, yüzü daha da kızarak. "Ekranı unuttuğumuzu fark etmemiştim."

"Garip değildi," diye onu rahatlatıyorum. "Pashov'un çıplak poposunu daha önce birçok kez gördüm. Çiftleşmelere gelince, çok daha gürültülü, daha şiddetli durumlar gördüm ve duydum."

"Ah," diyor Stay-see arkadaşına eğlenen bir bakış atarak. "Bunu kişisel algılama, tatlım."

Pashov arkadaşına aptalca bir sırtış atıyor ve onun kalbini ellerinde tuttuğu çok açık. Onun adına mutluyum - Pashov iyi bir arkadaş. Bana doğru bir bakış attı. "Neden bu kadar erken döndün?"

"No-rah beyaz kökleri sevmez," diye açıklıyorum muzaffer bir edayla.

İkisi de bana bakıyor.

"Bu onu yoo-ish yapar, değil mi?"

Stay-see inliyor ve elini alnına koyuyor. "Hayır, yani... yapamazsın... aslında, boş ver. Onun Yahudi olup olmadığını ortaya çıkarmaya çalışmıyordun. Yahudi olduğunu zaten biliyoruz. Ben

Sadece bir Yahudi düğün töreni isteyip istemediğini merak ettim. Sıradan bir törenden daha derinlemesine bir tören."

"Yani herkes bu töreni yapıyor mu?" Pashov merakla soruyor. Eşinin yanına oturmak için hareket ediyor ve onun elini kendi elinin içine alıyor. "Sen de istiyor musun?"

Homurdanıyor. "Hiç de değil. Ben gayet iyiyim, teşekkür ederim. Ve dindar bir kız değilim. Nora'nın da öyle olduğunu sanmıyordum ama kim bilir? Belki de üzüldüğü şey bir Yahudi düğünü değildir. Belki de geride bıraktığı büyük bir ailesi vardı. Belki de arkadaşlarını özlüyordur." Stay-see omuz silkerek bir omzunu kaldırıyor ve kürkü kolundan aşağı düşüyor. Yüzü kızarıyor ve hemen tekrar topluyor. "Sadece diyorum ki, üzülebileceğimiz pek çok şey var. Ona biraz zaman ver."

Normalde erkeklerin en sabırlısıyım, ama konu Nora ve onun mutsuzluğu olunca? Oturup bekleyemem. "Bu evlilik hakkında kim daha çok şey biliyor?"

Stay-see arkadaşına bakar. "Yani, bilmiyorum. Sanırım Nora'ya sürpriz yapmak istiyorsan gizlice etrafta sorabilirim."

Bir sürpriz. Sanırım dostumun hoşuna giderdi. "Bunu benim için yapacak mısın?"

"Elbette. Nora benim de arkadaşım." Gülümsüyor. "Bu işte hep beraberiz, değil mi?"

Başımı salladım. "Ne zaman öğreneceksin?"

Pashov bir kolunu arkadaşının omuzlarına dolayarak onu kendine doğru çekiyor. "Ona zaman ver dostum. Diğerlerinden önce eşine dikkat etmeli."

"Yarın bir şeyler bildireceğime söz veriyorum," diyor Stay-see.

Şimdilik yeterli olmalı.

Ertesi gün, mağaraya dört şişman, taze hoppers ile döndüm. Diğer avlarım bir zulaya konmuştu ama bu kadar taze etin ziyan olması yazık olacaktı. Onları içeri getirdim ve birini ateşleri için yaşlılara, birini Hemalo ve eşine, diğerini de Pashov ve eşine sundum.

Pashov hazneyi reddediyor. "Daha önce bir yorgan canavarı getirdim ve Stay-see onu köklerle kavuruyor. Haeden'e ver. Tuzakları bugün boştu."

"Yapacağım." Tereddüt ediyorum, çünkü acı verici bir şekilde açık olduğumu biliyorum. "Stay-see bir şey buldu mu?"

Arkadaşım başını sallıyor. "Arr-ee-yon-uh'un yoo-ish çiftleşme törenine gittiğini söylüyor. Burada bekle, ben dişileri getireceğim."

Mağarasının içinde endişeli bir şekilde oturuyorum. Arr-ee-yon-uh, Zolaya'nın yeni eşi, sık sık ağlayan. Adını hatırlamak imkânsız ama hepimiz onu gözyaşları ve mutsuzluğu sayesinde tanıyoruz. Yine de ona tapıyor, bu yüzden özel hayatında farklı olmalı. Belki de acımasızımdır. Her dişi benim No-rah'ım kadar mükemmel olamaz.

Hayal kırıklığıyla içimi çektim. Umarım No-rah'ın süregelen üzüntüsünün cevabı budur.

Kısa bir süre sonra Pashov, eşi ve Zolaya'nın eşi mağaraya giriyor. Dişi, ateşin yanında Stay-see'nin yanına oturup ellerini kucağında birleştirmeden önce bize utangaç bir gülümseme veriyor. "Sen... Stacy bir Yahudi düğünü hakkında soruların olduğunu söyledi?" Aramızda bakışıp duruyor. "Ben Yahudi değilim ama iki Yahudi düğününde bulundum ve belki biraz yardımcı olabilirim diye düşündüm."

"Bana söyleyebileceğin her şey çok hoşuma gider." Çok hevesli görünmemeye çalışıyorum. "No-rah'ın bir tane olmadığı için üzgün olmasından endişeleniyorum ve bunu telafi etmek için elimden geleni yapmak istiyorum."

"Peki." Air-ee-yon-uh duraksıyor, düşünüyor. "Benim gittiğim Hristiyan düğünlerinden kesinlikle daha özenli bir olay."

"Krees-tee-ahn?" Ben soruyorum.

Stay-see diğler dışının eline dokunuyor ve başını sallıyor. "Güven bana, şu anda bu konuya girmek istemezsin."

"Diğler düğünler," diye düzeltiyor Zolaya'nın arkadaşı küçük bir gülümsemeyle. "İlk gittiğim açık havadaydı ama gelin ve damadın altında durması için yoğun görünümlü bir gölgelik vardı. Gelin oraya çıktı ve damadın etrafında yedi kez döndü. Yeminlerini ve yüzüklerini değıştirdiler ve..." Bir an düşünür. "Ve camı kırdılar."

"Cam mı?"

"Bardak," diye onaylıyor Air-ee-yon-uh. "Stemware. En azından benim gittiğim düğünde öyleydi. Gelin ve damat onları peçeteye sarmışlardı ve üzerlerine bastılar. Sonra herkes 'mazel tov' dedi ve düğün sona erdi. Resepsiyonda da bir sürü çember dansı vardı." Eliyle işaret ediyor. "Gelin ve damat sandalyelerde yukarı kaldırılırken herkes el ele tutuşup 'Hava Nagila' şarkısında dans etti. Alkışladığımı ve şarkı söylediğimi hatırlıyorum ve herkes harika vakit geçirdi."

Stay-see eğilir. "Oh adamım, bu kulağa eğlenceli geliyor."

Air-ee-yon-uh gülümseyerek başını sallıyor. "Gerçekten öyleydi. İkisi de çok eğlenceliydi. Büyük bir partiydi. Bolca yemek, bolca dans ve kutlama. Törenler hakkında pek bir şey hatırlamıyorum ama daireler çizdiğimizi, camlara vurduğumuzu ve sandalye danslarını hatırlıyorum. Bunun dışında, sadece büyük bir parti olduğunu düşünüyorum."

"Bunu yapabiliriz," diyor Stay-see arkasına yaslanarak. "Bol yemekli ve danslı bir parti mi? Bu kolay."

"Gelin ve damat için bir gölgelik," diye düşünüyor Air-ee-yon-uh. "Bunun altında durup çiftleştiklerini ilan ediyorlar ve sonra birlikte bir şeyler kırmaları gerekiyor. Gerçi bizde bardak ya da çömlek yok."

"Yaşlıların birkaç tenceresi var ama sanırım birini yere atmaya kalkarsak bizi öldürürler," diyor Stay-see. "Belki bir kek? Ya da biraz buzu kase şeklinde dondurup aşağı atabiliriz?"

"Ya da kemik kaplar," diye ekliyor Pashov. "Eğer parçalanacak bir şeye ihtiyacınız varsa?"

Arkadaşı parmaklarını şıklatır ve onu işaret eder. "Sen bir dahisin, aşkım."

Sırıttırıyor ve bana bakıyor. "Sen ne düşünüyorsun?"

"Hepiniz bana bu konuda yardım eder misiniz?"
Alçakgönüllüyüm. "Eşim için bu dans partisini yaratmak için mi?"

"Ah, tabii ki," diye fışkırıyor Stay-see. Onun yanında, Zolaya'nın arkadaşı başını sallıyor. "Yardım etmeyi çok isteriz. Nora bir arkadaş ve bana sorarsanız parti yapmak için iyi bir bahane. Yardım etmemizin sakıncası var mı yoksa kendi başınıza mı halletmek istersiniz?"

Pashov'un arkadaşını işaret ediyorum. "Yardıminız çok makbule geçti. Size ne kadar teşekkür etsem azdır."

Havada bir el sallıyor ve Air-ee- yon-uh'a geri dönüyor. "Ne yemek yapacağımızı planlamamız gerekecek. Ve birkaç sandalye almalıyız. Ve kırabilmemiz için fazladan bardak. Ve bunun herkesin mağaraların etrafında olacağı bir günde olması gerekiyor çünkü herkesin dahil olduğunu hissetmesini istiyoruz..."

Günler Sonra

NORA

T Bugün havuz dolu, ki bu çok garip. Normalde gün ortasında banyo yaparım.

Çünkü avcıların çoğu o saatte dışarıda oluyor ve ben de bir süre uzandığım için kendimi kötü hissetmiyorum. Ama bugün havuz dolu ve Ariana'nın havuzun kenarında oturup çıplaklığının üzerine bir battaniye örtmesini ve eşinin bacaklarının arasındaki suda rahatlamasını izliyorum. Yaşlılardan biriyle konuşurken onun için saçlarını örüyor ve hem Georgie hem de Stacy eşleriyle birlikte suyun içinde. Oh. Tereddüt ediyorum ve sonra mağarama geri dönmek için arkamı dönüyorum. Onları sevmediğimden değil. Seviyorum. Ama su ancak bu kadar çok bedeni taşıyabilir ve kabile arkadaşlarıma çıplak sürtünme düşüncesi -çünkü herkes çıplak yüzüyor- bana biraz tuhaf geliyor.

Yine de biraz huzursuz hissediyorum ve mağaraya geri dönüp eşimi **g ö r d ü ğ ü m d e** rahatlıyorum. İşte

İhtiyacım olan dikkat dağınıklığı. "Merhaba yabancı." Ona sırtıyorum. "Beni aramaya mı geldin?"

Beni görünce biraz suçlu görünüyor. "Banyo yapmayacak mısın?"

"Gerek var mı?" Omuz silkiyorum ve katlanmış giysilerimin serili olduğu yere doğru ilerliyorum. "Nasıl olsa su dolu. Bugün nedense herkes buralarda takılıyor."

"Ah." Dagesh başını sallar. "Hava pek iyi değil. Bu yüzden herkes kalıyor."

"Gerçekten mi? Bana her şey yolunda göründü." Ana mağaranın girişine kısa bir süre baktım ama hatırladığım kadarıyla hava güneşliydi ya da en azından bu gezegende olabildiğince güneşliydi.

"Rokan işlerin kötüye gideceğini hissettiğini söylüyor," diyor Dagesh. Kulağını çekiştiriyor, telaşlı görünüyor.

"Bu kadar yeter o zaman," diyorum neşeyle. "Eğer henüz çok kötü değilse, benimle çilek ya da çay yaprağı toplamaya gitmek ister misin? Kendimi biraz huzursuz hissediyorum."

"I..." Arkadaşım tereddüt ediyor. "Yapmam gereken başka şeyler var. Özür dilerim."

"Oh. Tamam." Bir an onu inceliyorum çünkü dikkati dağılmış görünüyor. "İyi misin aşkım?" Dudağımı ısırtıyorum ve dilimin ucunda onu rahatsız eden bir şey olup olmadığını sormak var. Bir orgazm taklidi daha yaptığım dün geceyle ilgili özel bir şey. Dokunulmaktan ya da seksten hoşlanmadığımdan değil -bunların hepsini seviyorum- ama bana orgazm olmak için ihtiyacım olan şeyi vermiyor. Bir süredir küçük orgazm taklitleri yapıyorum. Her seferinde değil. Bazen hala ara sıra orgazm olmayı başarıyorum. Ama son zamanlarda zihnimi kendimi bırakabileceğim bir yere getirmek benim için gittikçe zorlaşıyor ve onun bunu fark ettiğinden endişeleniyorum.

Dagesh'i seviyorum. Böyle bir şey yüzünden onun duygularını incitmek istemiyorum. Sert seks düşüncesinden iğreniyor ama yine de yıldızları görecektir kadar sertleşmek için ihtiyacım olan şey sert seks. Zor bir durum ama kavga etmeye de değmez. Ben onunla mutluyum. Seks o kadar da önemli bir şey değil.

Bunu kendime söylediğime inanamıyorum ama gerçek bu. Dagesh'e sahip olmak hayatımın geri kalanında vanilya seks yapmak anlamına geliyorsa, o zaman biraz sıkıcı olacak. Benim için sorun değil. Gerçekten iyiyim. Kaçırdığım hissi eninde sonunda geçecek.

"Sen... iyi olduğuna emin misin?" Ona tekrar sordum.

Yanıma geliyor ve ellerini omuzlarıma koyuyor. "Dostum, kalbim seninle. Hiçbir şey için endişelenme." Alnıma bir öpücük konduruyor. "Her şey yoluna girecek, söz veriyorum."

Bu şu anda iyi olmadıkları anlamına mı geliyor? Bunu sormak üzereyken mağaramızın önündeki gizlilik perdesinde bir çizik beliriyor. "Benim, Stacy," diyor neşeli bir ses. "Dışarı çıkıp biraz sabun meyvesi toplamak üzereyim. Gelmek ister misin?"

Dagesh hemen harekete geçti. Kıyafetlerimi kaptığı gibi kollarıma itiyor. "Onunla gitmelisin. Daha fazla sabun meyvesi kullanabiliriz."

"Oh, uh, tamam." Kaşlarımı çatmaya çalışıyorum çünkü günü arkadaşım ile değil, dostumla geçirmek istiyordum. Ama sanki Dagesh benden kurtulmaya çalışıyormuş gibi geliyor ve onu bir şekilde kırdığımdan endişeleniyorum. Dudağımı çiğneyerek tereddüt ediyorum, sonra bunu bir kenara itmeye karar veriyorum. "Pekâlâ. Bana beş dakika ver, Stacy. Giyinmem gerek."

"Harika, burada bekleyeceğim!"

Dagesh bana parlak gözlü bir gülümseme veriyor ve botlarımı uzatıyor. Tanrım. Şimdi gerçekten benden kurtulmak istiyormuş gibi hissediyorum.

Biraz pasaklı görünsem de Stacy bu konuda yorum yapmıyor. Mağaraya biraz yakın durarak çilek topluyor ve sohbet ediyoruz ve hava hiç değişmiyor, bu beni çok şaşırtıyor. Mağaraya geri döndüğümüzde, sepetler dolusu

Sabun meyveleri, ikimize de birkaç ay yetecek ve başkalarıyla paylaşacak kadar. Mağaraya girdiğimizde, Pashov girişteydi. Eşini selamlamak yerine hemen içeri dalıyor.

"Bu garipti," diye yorum yapıyorum.

Stacy bana sinsî bir bakış attı. "Öyleydi, değil mi?"

Ona kaşlarımı çatıyorum ama yorum yapmıyorum. Dürüst olmak gerekirse, gün boyunca herkes biraz tuhaftı. Belki de sadece hassas davranıyorum. Belki de hamilelik hormonları yüzündendir. Böyle bir şey için çok mu erken? Hiçbir fikrim yok. Kimse bir insan-sa-khui hamileliğinin ne kadar süreceğini bilmiyor ve bundan sonrası tamamen tahmine dayalı.

Dagesh girişte beliriyor, bizi karşılıyor ve sepeti elimden alıyor.

"Oh, merhaba," diye nefes alıyorum, dostumu gördüğüme sevindim. "Beni almak için buraya gelmene gerek yoktu."

"Yaptım," diyor ve sepeti kaldırıp mağaramıza geri getirmesini bekliyorum. Onun yerine sepeti girişin yakınına bırakıyor ve ellerimi ellerinin arasına alıyor. "Gel."

"Uh, geliyorum. Neler oluyor?" Yüzünde öyle parlak bir ifade var ki, neyin peşinde olduğunu biraz olsun merak ediyorum.

Dagesh daha da sırtıyor ve beni içeri götürüyor. Gözlerim karanlığa alışıyor -karda ne kadar aydınlık olduğunu fark etmemiştim- ve görebildiğimde tüm kabile mağaranın ana bölümünde toplanmış gibi görünüyor. Stacy'ye bakıyorum ama sırtıyor. Dagesh beni çekiştirerek grubun ortasına götürüyor ve o bunu yaparken ben de yemek kokusu ve alkolün buz gezegeni versiyonu olan sah-sah adlı mayalı içeceğin ekşi kokusunu alıyorum.

Biz ilerlerken Kemli boynuma renkli tohumlardan oluşan bir ip geçiriyor. Georgie ilerliyor ve başıma bir saç bandı takıyor, ona da süslü bir deri parçası ilaştırıyor. "Tam olarak bir peçe değil," diyor, "ama umarım işimi görür."

Dagesh tavana bakarak beni onların yanından çekiyor. Bunu yaparken, beni birinin kurduğu bir gölgelik altına çektiğini fark ediyorum. Sanırım bir çeşit gölgelik. Mızraklara takılmış iki büyük, tüylü kürk ve altına girip beni de kendisiyle birlikte çekiyor.

"Neler oluyor?" Şaşkınlıkla sordum. "Bir parti mi var? Birinin doğum günü mü? Benimki yaza kadar değil ve sizde yaz bile yok."

Arkadaşım ben gölgelik altına yerleşene kadar ellerimi çekiştiriyor ve bana bakıyor. Herkesin toplandığından emin olmak istercesine etrafına bakınırken örgüsü sallanıyor ve sonra ellerimi yere bırakıyor. Birinin ona uzattığı küçük deri bir paketi alıyor ve sonra gözlerimin içine bakıyor.

"Bu senin için, dostum."

Sargıları yere atıyor ve üzerlerine basıyor.

Göz kırpıyorum. "Bebeğim? Bana kızgın mısın?" Endişeyle etrafıma bakıyorum ama başka kimse bu durumdan rahatsız olmuşa benzemiyor. Bana deri bir kese uzatıyor, sonra da cesaretlendirici bir bakış atıyor. "Bunun içinde ne var?"

"Bu bir bardak değil," diye itiraf ediyor. "Ama umarım işe yarar."

Bardak mı? Keseyi açıyorum ve içindeki kemik bardağı görüyorum. Daha oymalı olanlardan biri değil ama porselen kadar narin ve kırılgan. Ben ona bakarken Dagesh ayağının altındakine bir kez daha yardımcı bir vuruş yapıyor. Kafamı kaldırdığımda bana endişeli bir bakış atıyor. "Doğru yapmıyor muyum?"

Doğru mu yapıyorum?

Göz kırpıyorum. Sonra ışık yavaşça yanıyor. Bir perde.

Bir chuppah.

Bardak kırıyoruz. Cam eşyaları değil, bardakları. Aman Tanrım.

Benimle evleniyor.

"Dagesh? Bu bir düğün mü?" Ağlıyorum, elim şaşkınlıkla göğsüme gidiyor.

Bana sırtıyor, çok çocuksu ve yakışıklı. "Senin yoo-ish atalarını onurlandırmak istedim. Halkınız gibi törenlerimiz olmadığı için mutlu olmadığınızdan endişelendim. Bu yüzden bunu bir araya getirirken yardım aldım." Yüz ifadesi biraz endişeli bir hal alıyor. "Yanlış bir şey mi yaptım?"

"Hayır, hayır," diyorum ve sıcak gözyaşları tehdit ediyor. Bu, birinin benim için yaptığı en güzel şey olabilir. "Bu çok güzel, bebeğim. Çok güzel."

Elimdeki fincanı işaret ediyor, bekliyor.

Gülüyorum, çantayı yere bırakıyorum ve karla ıslanmış botumla üzerine basıyorum. Cam kadar iyi çatlamıyor ama umurumda değil. Benim tek gözüm, bana buz gezegeni tarzında gerçek bir Yahudi düğünü yapmak isteyen tatlı, düşünceli dostumda.

Bardakları kırdıktan sonra Dagesh ellerimi tutuyor ve bana, yeminleri olduğundan şüphelendiğim tatlı, sevgi dolu şeyler söylüyor. Etrafımda yedi kez dönüyor ve Yahudi töreninde damadın etrafında dönenin gelin olduğunu söylemeye yüreğim el vermiyor. Önemli olan düşüncesi ve bunun için ne kadar çaba sarf ettiğini seviyorum. Küçük törenimiz bittiğinde, kabile tarafından yakalanıyoruz ve havaya kaldırılan taburelere çekiliyoruz. Davullar çalmaya başlıyor ve ardından kabilenin avcıları tarafından gülerek mağaranın etrafında dolaştırılıyoruz. Herkes heyecanlı görünüyor; Haeden hariç, o da sanki kışında bir çapakla doğmuş gibi görünüyor.

Dans, yeme içmeye dönüşüyor ve Dagesh benim için her şeyi yapmakta ısrar ediyor. Bana bir tabak yemek hazırlıyor ve hamileliğim nedeniyle geri çevirmek zorunda kaldığım fincanımı sah-sah ile dolduruyor. Bunun üzerine biraz üzülüyor ama hemen yerine çay koyuyor. "Beyaz kökleri olmayan" diyor gururla, sanki bunun benim için özel bir anlamı olması gerekiyormuş gibi.

Etrafımızda herkes yiyor ve içiyor. İnsanlar yanıma gelip yüzüme "mazel tov" diye bağırıyor ve sa-khui'nin kutlamaya bu kadar dahil olduğunu görmek çok komik. Bir sürü

Ne söyledikleri hakkında hiçbir fikirleri yok ama öyle neşeyle söylüyorlar ki çok sevimli. Kabiledeki kadınlar beni yanağımdan öpüyor ve çaydan köklere ve kulaklarım için bir çift küçük, oyma halkaya kadar küçük hediyeler veriyorlar.

"Kendimi biraz suçlu hissediyorum," diye itiraf ediyorum Georgie'ye, birkaç mumluk hediyesini getirirken. "Başka kimsenin düğünü yoktu ve şimdi ben kocaman bir düğün yapıyorum."

Georgie endişelerimi bir kenara bırakarak, "Başka kimse istemedi," dedi. "Dagesh bize düzgün bir Yahudi düğünü yapmadığın için ne kadar üzgün olduğunu anlattı ve biz de Yahudi değiliz ama elimizden geleni yaptık. Umarım sorun olmaz?" Bana araştıran bir bakış attı. "Burada mutlu olmanı istiyoruz. Hepimiz tabii ki, ama özellikle de eşin."

Mağaraya adım attığım andan beri yanımdan ayrılmayan Dagesh'e bakıyorum. Yüzünde yoğun bir ifade var, sanki gözlerimde bir tür cevap arıyor. Uzanıp elini sıkıyorum ve Georgie'ye gülümsüyorum.

Büyük bir Yahudi düğünü istediğim fikrine nereden kapıldılar bilmiyorum. Çok tatlılar ama ben her zaman biraz kötü bir Yahudi oldum. Şabat'a uyma konusunda berbatım ve her zaman koşere sadık kalsam da, mevcut durumumuzda bunu yapmak çok daha zor. Yüce Tanrı'nın beni anlayacağını düşünüyorum.

Ama bırakın burada bir Yahudi düğünü yapmayı, memlekette büyük bir Yahudi düğünü yapmayı bile beklemiyordum. Ve yine de... Dagesh bir şekilde kafasında benim böyle bir şey yaptığım fikrine kapılmış? Bunu ona kim söyledi merak ediyorum... çünkü ben değildim.

Gerçi bu daha sonra, baş başa kaldığımızda konuşulacak bir konu. Şimdilik diğerleriyle birlikte gülümseyip gülüyorum ve harika vakit geçiriyormuş gibi görünüyorum. Eğleniyorum da. Herkesin bu işe bu kadar kafa yormasından dolayı çok müteşekkirim ve memnunum. Tüm kabile bana yeniden kucak açmış gibi hissediyorum ve bu büyük buz gezegeni ailesine sahip olduğum için kendimi ne kadar şanslı hissettiğimden gözyaşlarımın eşliğindeyim.

Herkesi kucaklıyorum.

O kadar çok ziyafet yemeği yiyorum ki
şişiyorum. Tüm zaman boyunca
Dagesh'in elini tutuyorum.

Avcılar sah-sah sarhoşu olduklarında ve bizi tekrar
mağaranın etrafında taşımak için taburelere çıkarmak
istediklerinde, ayağımı indiriyorum. Bizi yanlışlıkla
mağaranın ortasındaki havuza batırmayacaklarına
güvenmiyorum. "Eşimi alacağım ve düğün gecemizi
yaşayacağız," diyorum onlara, deri duvağıma bir fiske
vurarak.

Harrec ve Hassen büyülenmiş görünüyorlar. Karşılıklı
bakışırlar. "Düğün gecesi farklı bir şey mi oluyor?"

"İkiniz de bilmek istemez misiniz?" Dagesh'i kolundan
tutup ellerimi onunkilerle birleştiriyorum ve onu
mağaramıza doğru sürüklüyorum.

"Bilmek istiyoruz," diye sesleniyor Harrec arkamızdan.
"Bu yüzden sorduk."

Dagesh kıkırdayarak, "O sarhoş," diyor. "Ama bilmek
isterim."

"Zaten biliyorsun," diyerek onu mağaramıza doğru
yönlendiriyorum. "Ama istersen başka bir gösteriye de
açığım."

"Sana dokunmak her zaman hoşuma gitmiştir," diyor
bana, hevesle arkamdan gelerek. Mağaramıza giriyoruz ve
kimse bizi takip edemedi. Dagesh gizlilik perdesini
kapatıyor. Uzaktan Harrec ve Hassen'in engellenmiş
iniltilerini duyabiliyorum. Eğlenerek homurdanıyorum.
Sanki onlar için gösteri yapacakmışım gibi. Hayır,
teşekkürler. Kabileyi seviyorum ama onları o kadar da
sevmiyorum.

Dagesh ekran açılır açılmaz beni kollarının arasına
alıyor ve öpüyor. Kollarımı ona doluyorum ve öpücüğe
doğru eğiliyorum. Beni böyle öpmek için hep eğilmek
zorunda kalıyorum ve nedense bunu sevimli buluyorum.
Saçımı çekmesini ister miydim? Elbette. Ama çekmese de
ona tapıyorum. Ağzı benimkine aç ve başımdaki deri örtüyü
çekip alıyor, sonra yüzünü kaldırıp benimkini inceliyor.
"İstediğin her şey oldu mu?"

"Tören kesinlikle çok güzeldi," diyorum ona gülümseyerek. "Kendimi seninle iki kat daha çiftleşmiş hissediyorum."

"Ve bu... senin istediğin şey miydi?" Bana bakışı araştırmaya yönelikti.

Konuyu o açtığına göre... "Dagesh, muhteşem bir törendi ve bu kadar sevildiğimi hissetmek ve herkesin birlikteliğimizi kutlaması beni mutlu etti. Yahudi düğünü istediğimi de nereden çıkardın?" Sözlerimin acısını hafifletmek için gülümsüyorum. Suçluyormuş gibi görünmek istemiyorum, çünkü bu çok hoş ve düşünceli bir jestti. Sadece arkadaşımın din hakkında konuşmam. Bu benim için her zaman kişisel olmuştur ve onlar bizim burada sahip olduğumuz inanç sistemlerine sahip değiller. Ölümünden sonra evrenle birleşmek gibi bir şey dışında pek bir inanç sistemleri olduğundan emin değilim.

Dagesh Yahudi olmak hakkında hiçbir şey bilmiyor. Ya da düğünler. Merak ettiğim tek şey, kafasını bir düğüne ihtiyacım olduğu fikriyle kimin doldurduğu.

Yüzümü arıyor. "Benimle mutlu olmanı istiyorum." "Ben mutluyum-"

"Hayır," diyor dostum. "Daha önce seni geride tutan bir şey olduğunu söylemiştin. İhtiyacın olan bir şey. Sanırım bu yoo-ish düğünü ve bu yüzden diğerlerinden seni mutlu etmem için yardım istiyorum." Ellerimi tutup ağzına götürüyor ve parmak eklemlerimi öpüyor. "Kürklerin içinde birlikteyken bunu hissedebiliyorum. Zihninde benden uzaklaşıyorsun. Halkının gözünde düzgün bir şekilde çiftleşemediğimiz için mi?"

Vay be. Bu konuşmayı bir kez yapmıştık ve yatakta daha fazlasını istediğim için kendimi yozlaşmış gibi hissetmemen neden olmuştu. Ama benim onun kadar... sekse düşkün olmadığımı fark ettiyse, bir noktada bu konuşmayı yapmamız gerekiyor. Derin bir nefes alarak kendimi bir an için çelikleştiriyorum ve sonra konuşuyorum. "Dagesh, bebeğim, bana veremeyeceğin bir şey istediğimi söylediğimde... düğünü kastetmemiştim."

"Neydi o zaman?" Ezilmiş görünüyor. O kadar çabalayıp da bir şey elde edemediği için kesinlikle yıkılmış.

İhtiyacım olan şey.

Kendimi tam bir pislik gibi hissediyorum. Ellerimi onunkilerden çekip volta atıyorum. "Sadece... yatakta bir şey var." Zavallı uzaylı dostumu tepelere doğru koşturmadan bunu nasıl açıklayabilirim? Bir an düşündüm. "Kekleri bilirsin. Hani bazı insanlar çok ama çok baharatlı, bazıları da çok baharatlı olmayan yiyecekleri sever ya?"

"Tatsız" ya da "normal" demek isterdim ama bu iki kelime bu konuşmada çok kötü çağrışımlar yapabilir.

Beni dikkatle izliyor ve başını sallıyor. "İnsanlar sa-khui dillerinin yaptığı baharatı sevmezler."

"Tamam. Pekâlâ, tamam. Şimdi bu düşünceyi alalım ve sekse uygulayalım. Bazı insanlar baharatlı sever." Ona cesaretlendirici bir bakış attım.

Dagesh göz kırpmıyor. "Çiftleştüğümüzde yemek ister misin?"

Oh evet, bu harika gidiyor. "Hayır. Bebeğim. Seks yaparken biraz daha fazlasına ihtiyacım olduğunu söylüyorum. Belki diğerlerinin seks yaparken yapmadığı bir şey. İhtiyacım olan şey olması için, daha fazlası olmalı."

"Daha fazla ne?"

Dudağımı ısıyorum, çünkü anlamayacağını biliyorum. En iyisi yara bandını çabucak yırtıp atmak. "Beni incitmene ihtiyacım var."

Gözleri irileşiyor ve hafifçe dehşete düşmüş gibi bakıyor, tıpkı daha önce beni yaraladığında yaptığı gibi ve ben buna bayılmıştım. "Sen ne?"

"Sert seksten hoşlanıyorum," diyorum açıkça. "Normal, vanilyalı seksle aram iyi, ama... benim için sadece iyi. Sahip olduğum tüm istekleri karşılamıyor. Sadece... güzel." Gözyaşlarımın eşiğindeyim, çünkü sanki tatlı, harika eşimi kalbinden bıçaklıyormuşum gibi hissediyorum. "Bu senin hatan değil bebeğim. Senin hatan olmadığını söylerken ciddiym. Sadece... gerçekten ama gerçekten boşalabilmem için bana karşı daha sert olmana ihtiyacım var."

Dagesh yaralı gözlerle bana bakıyor. "Sana zarar vermeme mi istiyorsun?"

"Biliyorum," diyorum usulca. "Sen bunu yapmazsın. Sana sormam bile yanlış. Bu senin tarzın değil. Ama sen bana

ne istediğimi sordun.

İhtiyacım vardı. Ve... bu bir düşün değil."

"Sana acı çektirmek için bana ihtiyacın var." Bu sözleri sanki acı çeken kendisiymiş gibi söylüyor.

Başımı sallıyorum. "Bu... bu öyle bir şey değil. Bu bir sapkınlık. Bazı insanlar arkadan seksi sever. Ben saçlarımın çekilmesinden, kıcımın tokatlanmasından ya da bana gerçekten sert davranılmasından hoşlanıyorum. Acı çekmek istediğimden değil. Sadece... bana böyle baktığında bunu tarif etmek zor." Yanağımdan aşağı sıcak bir gözyaşı süzülüyor. Kendimi aptalca ifşa edilmiş hissediyorum ama yine de ona kötülük ettiğimi biliyorum çünkü bu konuda konuşmakta zorlanıyorum. "Anlamamı nasıl sağlayacağımı bilmiyorum."

"No-rah'ım," diyor Dagesh yumuşak bir sesle. "Sen benim kalbime sahipsin. Hayatımda hiç çiftleştığımız şu son günlerdeki kadar mutlu olmamıştım. Ama sana zarar veremem. Bu benim olduğum her şeye aykırı."

"Biliyorum," diyorum üzülererek. "İnan bana, bunu zaten açıkça belirttin. Onsuz mutlu olmaya çalışıyorum. Gerçekten öyle." Ona parlak bir şekilde gülümsüyorum. "Bu sadece seks, değil mi? Senin hakkında hissettiklerimi değiştirmiyor. Bu yüzden bir şey söylemedim. Ve belki zamanla bu duyguya ihtiyacım kalmayacağını umuyordum."

"Ama şimdi hâlâ ihtiyacın var?" diye soruyor.

Düşünüyorum. Öyle mi? Arkadaşımın beni kürklerin içine ittiğini ve beni kabaca sikerken tuttuğunu hayal ediyorum ve bu içime sıcak bir titreme gönderiyor. Oh, evet. Hâlâ ihtiyacım var. Başımı sallıyorum.

Dagesh bir elini yüzünde gezdirir. "Ben... Düşünmeliyim." "İhtiyacım olanı bana veremiyorsan sorun değil," diyorum ona.

Yumuşakça. "Herkes bu tür şeylerden hoşlanmaz." Geçmişte, eğer istediğim gibi olmayan biriyle çıkıyorsam, yollarımızı ayırırdık. Seks artık ikimiz için de yeterli olmadığında ayrılırdık ve bu her şeyin sonu olurdu. Ama Dagesh için hissettiklerimi hiç kimse için hissetmedim. Birinin yatakta benim için değişmesini hiç istemedim.

Şimdi istiyorum ve bu yanlış. Yanlış olduğunu biliyorum. Bu yüzden hiçbir şey söylemiyorum, çünkü söyleyecek ne var ki?

Dagesh beni izliyor, kalbi gözlerinde. Yüzünü tekrar ovalıyor, sonra dönüp mağaramızdan çıkıyor ve perdeyi bir kez daha arkasına çekiyor. Bana mahremiyet veriyor. Ona söylediklerimi düşünmesi gerektiğini biliyorum. Bunu sindirmesi gerektiğini biliyorum.

Yine de acıyor.

DAGESH

T Mağaramdan çıktığım an, şenliklere geri dönüyorum.

Eşimin istemediği şenlikler... çünkü o yoo-ish düğünleri için üzölmüyordu. Üzgündü çünkü çiftleşmelerimizden hoşlanmıyordu. Üzgün çünkü çiftleştiğimizde incinmek istiyor ve ben ona karşı çok nazık davranıyorum. Bu düşünce içimi sıkıyor. Eşimi nasıl incitebilirim?

Ona zarar verecek bir şeyi nasıl yapabilirim? Bu benim olduğum her şeye aykırı. Bir eş el üstünde tutulmalı ve ona tapılmalı. İlk çiftleşmemizi düşünüyorum, o kadar sert boşalmıştı ki sikimin etrafında dalgalandığını ve beni sıkıca kavradığını hissetmişim. Bunu bir daha hissetmedim... çünkü o ilk çiftleşmede onu yaraladım ve utandım. O zamandan beri dikkatliyim.

Çok dikkatli görünüyor.

Kalbim acıyor. Şef ve eşi bana el sallarken gülümsüyorum ama onlara yaklaşıyorum.

Düşünmeye ihtiyacım var. Herkes etrafta sah-sah dolaşırken ve sanki dünyada umurlarında değilmiş gibi gülerken düşünemiyorum. Dünyam sanki etrafımda paramparça oluyormuş gibi hissediyorum. Bunu daha önce nasıl fark etmedim? Eşimin mutluluğunu göremeyecek kadar kör müyüm? Onu rahatsız eden bir şey olduğunu biliyordum ama bunun çiftleşmemiz olduğunu düşünmemiştim.

Ona zarar vermemi istiyor.

Ürperiyorum, sanki bir şekilde zihnimi temizlememe yardımcı olacakmış gibi uzun örgümü çekiştiriyorum. Mağara girişine doğru ilerliyorum, hava almaya ihtiyacım var. Kendimi sakinleştirmek için birkaç derin nefes almam gerekiyor. Dışarı adımımı atıyorum ve hava aşırı sıcaktan sert bir soğuğa dönüşüyor. İyi oldu. Buna ihtiyacım var. Karda birkaç adım daha atıyorum ve derin nefesler alarak kendimi sakinleşmeye zorluyorum. No-rah'ı düşünmek için.

Onun için her şeyi yapacağımı söyledim... ama bunu yapabileceğimden emin değilim. Ellerime bakıyorum. Onun küçük ellerinden çok daha büyükler ve onu kolayca altımda ezebilirim. Bu düşünce midemin tekrar sefilce sıkışmasına neden oluyor.

"İyi misin?"

Ses küçük, ürkek ve dişi. Bakıyorum ve insan dişilerden birini görüyorum - çiftleşmemiş bir dişi - dışarıda bir kayanın üzerinde oturuyor. Onu sıcak tutmak için omuzlarına büyük bir kürk sarmış ve bana hafif bir gülümseme sunduğunda adını hatırlamaya çalışıyorum. Sanırım konuşkan biri. Onları kurtardığımızda bacağı kırık olan ve Haeden onu taşırken onunla konuşan, onu o kadar sinirlendiren ki ondan uzaklaşmak için sabırsızlanan.

"Gördün mü?" Ben mi soruyorum?

"Yeterince yakın," diyor kadın. "Josie." Çenesini kaldırıp bana bakıyor. "Mutlu görünmüyorsun. Her şey yolunda mı?"

"Ben iyiyim, Jo-see," diyorum otomatik olarak ve sonra kendi yalanıma sertçe gülüyorum. "Hayır, iyi değilim. Sefil durumdayım."

"Oh." Sessiz cevabı aramızdaki havada asılı kalıyor.

"Biriyle konuşmaya mı ihtiyacın var?"

"Bilmiyorum." Oturduğu kayaya doğru ilerliyorum, örgümü tekrar çekiştiriyorum. "Neden buradasın?"

"Bu gece mutsuz olan tek kişi sen değilsin." Bana hafif bir gülümseme veriyor. "Düğünü biraz kışkandım. Tamam, çok kışkandım. Çok tatlı ve güzeldi ama bir daha eşim olmayacak diye endişeleniyorum. Bu yüzden orada parti yapıyor olmam gerekirken burada, soğukta kendi kendime üzülüyorum. Bu benim büyük sırrım." Yüzündeki gülümseme parlayan gözlerine ulaşmıyor. "Kimseye söylemeyecek misin?"

Başımı sallıyorum.

"Güzel. Nora'nın onun adına mutlu olmadığımı hissetmesini istemiyorum.

İkiniz için de. Gerçekten üzgünüm. Ben sadece... kendim için üzgünüm."

"Yakında rezonansa gireceksin," diye söz veriyorum ona, başka ne diyeceğimi bilemeden.

"Hayır." Jo-see iç geçirir. "Yapacağımı sanmıyorum." Yanında durmak için hareket ettiğimde beni inceliyor. "Mutlu damat sen olduğun için seni burada gördüğüme biraz şaşırdığımı itiraf etmeliyim. Nora'yla kavga mı ettiniz? Cevap vermeden önce, seni çok sevdiğini bilmelisin. Tek konuştuğu sensin ve çok mutlu." Yüzünde yine o hüzünlü ifade belirliyor.

İnliyorum ve karda dizlerimin üzerine çöküp yüzümü ellerime gömüyorum.

Jo-see bir an sessiz kalır. "Yanlış bir şey mi söyledim?"

Ona bir göz attım. Bu dişi genç. No-rah hepsinin aynı yaşta olduğunu söylüyor ama bu benim pratik, ukala dostumdan daha genç görünüyor. "İnsan çiftleşmesi hakkında çok şey biliyor musun?"

"İstediğimden çok daha fazlası." Acı bir kahkaha attı. "Köprü'nün altından çok sular aktı, değil mi?"

Köprü'nün ne olduğunu bilmiyorum ama sanırım bunun bir önemi yok. No-rah hakkında birileriyle konuşmak istiyorum ve belki bu Jo-see'nin ne yapabileceğime dair fikirleri vardır. "No-rah bana bir şey söyledi ve ben ne düşüneceğimi bilmiyorum."

"Oh?"

Kulağıma garip gelmeden nasıl söyleyeceğimi düşünmeye çalışıyorum ama her şey kulağıma garip geliyor. "No-rah bana... belli bir tür çiftleşmeden hoşlandığını söyledi."

"Popo gibi şeyler mi?"

Duraksadım, kafam karıştı. "Popo... şeyler?"

Jo-see başını sallar. "Bilirsin işte. Karanlık delik. Yanlış kapı." Sesi bir fısıltıya dönüşür. "Kahverengi yıldız. Bazı kızlar bundan hoşlanır."

Ona bakıyorum, ne dediğini anlamaya çalışıyorum. Yanlış...oh. İçimi bir sıcaklık kaplıyor ve tabii ki şimdi de sikimi arkasına sokarken altımdaki eşimi hayal ediyorum. Garip bir görüntü ama baştan çıkarıcı bir görüntü. "Bana bundan bahsetmemiştii. İnsanlar bunu yapar mı?"

"Ah, dostum, insanlar her şeyi yapar." Jo-see kıkırdıyor. "Peki seni bu kadar sinirlendiren şey kış meselesi değilse neydi?"

Örgümü tekrar çekiştiriyorum. "O... çiftleştiğimizde ona karşı sert olmamı istediğini söyledi."

"Tamam. Ve?"

Küçük insana kaşlarımı çatarak bakıyorum. "Ve' diye bir şey yok. Sorun da bu zaten! Ona kaba davranmak istemiyorum!" Dişlerimi sıkıp yüzümü tekrar ellerimin arasına gömüyorum. "O küçük ve narin. Onu incitmek istemiyorum."

"Dostum, sorun yok." Jo-see omzumu okşadı. "Bir hiç uğruna çıldırıyorsun. Bak. İnsanlar pek çok çılgınlık yapmayı sever, bazıları diğerlerinden daha çılgındır."

Ona gizlice bir bakış attım. "Bunu sen mi yaptın?" Şok oldum. Jo-see, No-rah'dan bile daha narin. "İnsan eşin seni nasıl kırmadı?"

Jo-see sadece kıkırdıyor. Etrafına bakınıyor ve bana doğru dönerek eğiliyor. "Eski sevgilim bu işlerle ilgileniyordu. Uzun süre çıkmadık ama evet, bu tür şeyler yaptım." Omuz silkiyor. "O kadar da garip değil. İnsanlar yatakta neyi seviyorlarsa onu severler. Yargılayacak değilim."

"Eşimi incitmek yanlış." Başımı sallıyorum. "Ona değer

vermeliyim, onu incitmemeliyim."

O sessiz ve ben tekrar ona bakıyorum. Jo-see'nin dudakları büzülmüş ve sanki beni anlamaya çalışıyormuş gibi dikkatle beni inceliyor. "Mesele şu, Dagesh." Adımı karıştırıyor ama devam ediyor. "Senden pantolonunu indirmeni ve sonra da onu dövmeni istiyor değil. Ona nelerden hoşlandığını sor. Onu neyin tahrik ettiğini sor. Belki senin tarzın değildir ama belki de onun ihtiyacı olan şeyin ortasında buluşabilirsiniz."

"Ama yapamam-"

"Bu rıza ile ilgili, dostum." Jo-see uzanıp tekrar omzumu okşuyor. "Eşine zarar vermenin yanlış olduğunu düşünmene sevindim. Bu seni pek çok insandan fersah fersah ileriye taşıyor. Ama şöyle bir şey var. Bu rıza ile ilgili. Eğer yataktaysanız ve Nora 'Lütfen bana şaplak atar mısın' der ve siz de ona şaplak atarsanız, o zaman ona ihtiyacı olanı vermiş olursunuz. Ortaya çıkıp sebepsiz yere yüzüne tokat atarsanız, o buna rıza göstermemiştir. Bu mantıklı mı?"

Bir bakıma öyle. "Yani sadece o istediğinde mi ona zarar vermeliyim?" Eşimi incitme -ona isteyerek zarar verme-kavramı beni hâlâ rahatsız ediyor ama Jo-see'nin söyledikleri de mantıklı.

"Doğru. Bu rızayla ilgili. Nora ne istediği konusunda size sınırlar koyacaktır. Sadece onunla konuşmanız ve işlerin nasıl gideceğini belirlemeniz gerekiyor. Bu şey gibi..." Bir an için düşünüyor. "Neredeyse koreografi gibi. Bunun ne olduğunu bildiğinden değil." Küçük bir parmağıyla çenesine vuruyor. "Tamam, sanki... her şeyi önceden planlıyorsun, eğer bu mantıklı geliyorsa, böylece diğer partner endişelenmiyor. Ve eğer ona çok sert davranırsan sana haber verecek. Ve eğer bir şeyi beğenmeyeceğinden endişeleniyorsan, izin iste."

"İzin isteyin," diye tekrarlıyorum. Bu çok mantıklı. Mesele kızgın olduğum için eşimi incitmek değil. Jo-see'nin dediği gibi, ona ihtiyacı olanı vermekle ilgili.

"Kesinlikle izin isteyin. Size güvenli bir kelime de verecektir, ancak bu onunla yapmanız gereken bir konuşma."

Bunu düşündüm. Eşime zarar verme düşüncesi hâlâ yanlış geliyor. Ama eğer Jo-see'nin dediği gibiyse, ihtiyacı olan şey buysa, neden bunu ona verecek kişi ben olmayayım? "Sana bir şey sorabilir miyim, Jo-see?"

"Elbette."

"Ya beğenmezsem?"

Gülümsüyor. "Eğer yapmak istemiyorsan, yapmak zorunda değilsin. Nora hoşuna gitmeyen bir şeyi yapmanı istemez. Rıza her iki taraf için de geçerli."

Başımı salladım.

"Ve bunu bir düşün. Yapmayacağını nereden biliyorsun? Tecrübelerime göre, çoğu zaman bu, birinin sizi dövmesinden ziyade kontrol ve duyguları yükseltmekle ilgilidir. Biraz acı -ya da biraz tahakküm- her şeye bir sınır katar."

Ellerimi No-rah'nın yumuşak tenine koymayı hayal ediyorum. Daha önce bıraktığım morlukları hatırlıyorum ve midem bulanıyor. "Bunu yapabilir miyim bilmiyorum."

Jo- see, "Öpüşmeyi deneyene kadar sevdiğini bilmiyordun," diye belirtiyor. "Bu bir sa-khui olayı değil, değil mi? Ama bugünlerde nereye dönsem herkes öpüşüyor, yani o kadar da kötü olamaz."

Ona bakıyorum. Jo-see haklı. Vektal bize ağız çiftleşmesinden ilk bahsettiğinde ne düşüneceğimi bilememiştim. Dilleri birbirlerinin ağzına sokmak tuhaf görünüyordu ama yine de... şu anda yapmayı en sevdiğim şeylerden biri. Belki No- rah'la onun istediği şekilde çiftleşmek de benim en sevdiğim şeylerden biri olur.

Kadın yüz ifadem karşısında gülüyor ve omzumu tekrar sıvazlıyor. "Bu sadece seks, dostum."

Bundan daha fazlası var. Eğer No-rah'ımı memnun edemezsem, onu elimde tutamayacağımdan endişeleniyorum. Ve eğer onun istediğini yaparsam, artık kendim olamayacağımdan endişeleniyorum. Nefret edilen bir şey olacağım

-Eşini döven bir erkek. "Ne yapacağımı bilmiyorum."

"Ne yapman gerektiğini biliyorum," diyor Jo-see hızlıca. "Benimle konuşmayı bırak ve içeri girip arkadaşınla konuş. Konuş

Neye ihtiyacı olduğu ve rızanın nasıl sağlanacağı hakkında açık bir konuşma. En azından denemeye değmez mi?"

Öyle. No-rah her şeye değer. Ayağa kalkıyorum. "Bu konuşma için sana teşekkür ederim, Jo-see."

"Umarım yardımcı olur." Kadın el sallıyor. "Bir süre daha burada kalacağım. Sanırım içerideki tüm mutluluk midemi ekşitiyor."

Bir başka garip insan deyişı. Göğsü yanmıyor. Başımı sallıyorum ve mağaranın girişine bakıyorum. Kahkahaları ve davul seslerini duyabiliyorum. Orada bir yerde, No-rah beni mağaramızda bekliyor. İçeri adımımı attığım an, gözlerinde öyle bir endişeyle bana bakacak ki...

Arkadaşıma dönmek yerine arkamı dönüp gecenin içine doğru yürüyorum. Düşünmek için biraz daha zamana ihtiyacım var.

NORA

Some düğün gecesi.

Kürklerin içine kıvrılıp ağlıyorum, perişan ve hüsrana uğramış bir halde. Ne zaman dostumu düşünsem, aklıma

İhtiyacım olan şeyi söylediğimde Dagesh'in yüzündeki dehşet ve düpedüz tiksinti ifadesi. Nasıl ifade edersem edeyim, bu fikir onu dehşete düşürdü. Kendimi ucube gibi hissediyorum. Sanki sevdiğim şeyi sevdiğim için hatalıymışım gibi.

Neden bir şey söyledim ki? Sadece gülümsemeli ve düğün için ona teşekkür etmeliydim. Düşünceli ve çok tatlıydı. Bu Dagesh, tabii ki. Her zaman düşünceli ve çalışkandır. O gerçekten erkeklerin en iyisi. Ona sahip olduğum için kendimi şanslı hissediyorum. Ona tapıyorum. Kesinlikle tapıyorum. Seviyorum. Mükemmel olan ilişkimizde sadece bir pürüz var.

Bu konuyu hiç açmamalıydım. O şekilde düşünmediğini açıkça belirtti ve ne kadar sık gündeme getirirsem getireyim düşünmeyecek, bu yüzden sadece kendime işkence ediyorum.

Yeni bir gözyaşıyla, uyuyana kadar ağlıyorum.

Sıcak bir el yanağıma dokunduğunda gözlerimi daha yeni kapatmışım gibi hissediyorum. Uykulu bir halde, göz kapaklarımı bir esnemeyle aralıyorum ve başımı çevirip bakıyorum. Dagesh yanımda, kürklerle kaplı yatağımızın kenarında bacak bacak üstüne atmış oturuyor. Saç örgüsü rüzgârdan dağılmış ve muhtemelen karlı bir esintiden dolayı telleri nemli. Boynuzları biraz buz tutmuş ve yanağıma dokunurken yüzünde düşünceli bir ifade var. "Seni uyandırmak istemezdim," diye mırıldanıyor. "Ama sana dokunmadan edemedim."

"Bana her zaman dokunabilirsin" diyorum, bir elimi yanağımın altına sokup onu izliyorum. "Sen... iyi misin?"

"Ben kötü bir dostum," diyor Dagesh usulca, parmağı yine yanağımı okşuyor. "Seni ağlattım."

"Sen harika bir dostsun. Senin hatan değildi. Hiçbir şey söylememeliydim."

"Hayır, yapmalıydın." Parmağını çenemde gezdiriyor. "Eğer seni rahatsız eden bir şey varsa, bunu konuşmalıyız. Aramızda sır olmamalı."

Söylemesi yapmaktan daha kolay, özellikle de sırrınız eşinizi mutsuz edecekse. Yine de bunu belirtmiyorum. Sadece onu izliyorum, çünkü bana çok düşünceli bir şekilde bakmaya devam ediyor. Acaba benden ayrılacak mı? Bu durumda ne olur? Sa- khui'lerin zevk eşi kavramına sahip olduğunu biliyorum ama rezonans devreye girdiğinde bu kapıdan dışarı çıkıyor. Gördüğüm tek mutsuz rezonanslı çift Hemalo ve Asha, ve bana orada çok karışık bir geçmiş olduğu söylendi.

"Nereye gittin sen?" Uzanıp uzun örgüsünün nemli ucuna dokunarak soruyorum.

"Düşüncelerimi toplamak için yürüdüm."

"Ah." Sormaya korkuyorum. Gerçekten sormaya korkuyorum.

Dagesh sessiz. Dakikalar saatler gibi geçiyor ve kendini korkunç bir şeye hazırladığından endişeleniyorum. Sonunda konuşuyor. "Size bir şey sorabilir miyim?"

"Tabii ki. Ben senin eşim. Bana her şeyi sorabilirsin."

"Sevdiğin şeyin bu olduğunu nereden bildin?" Kürkleri işaret ediyor. "Bu sertliği mi?"

Oh. Doğruluyorum, kürkler vücudumdan düşüyor. Onun ağır tuniklerinden birini giyiyorum, nadiren giydiği bir tunik çünkü soğuk onu benim gibi rahatsız etmiyor. Onun gibi kokuyor ve bunu giymek beni eşime daha yakın hissettiriyor. Bakışları vücuduma kayıyor ve biliyorum ki o da ne giydiğimi fark ediyor. "İlk başta fark etmemiştim. Ama seks uzun bir süre o kadar da heyecan verici değildi. Sonra yaşam tarzı olan bir adamla tanıştım -Dünya'da buna böyle diyorlar- ve sanki yapbozun bir parçası yerine oturdu.

Dagesh şaşırmış görünüyor. "O zaman çiftleşmemiz senin ilk seferin değildi?"

"Hiç de değil. İlk seferimi on beş yaşındayken yaşadım. Gençtim, ama biraz genç bir zebaniydim." Ona garip bir gülümseme veriyorum. "O zamandan beri birkaç ilişkim oldu." Dudağımı ısıriyorum, kıskanacağından ya da üzüleceğinden endişeleniyorum. "Bunun benim ilk seferim olduğunu mu düşündün? Hayal kırıklığına mı uğradın?"

Omuzları çöktü. "Rahatladım. İlk bir araya geldiğimizde sana karşı sert davrandığımı düşünmüştüm. Seni incittiğimi düşündüm. İhtiyaçlarına daha fazla özen göstermediğim için kendime kızdım."

Öne doğru eğilip elimi dizine koyuyorum. "Seninle böyle birlikte olmak hoşuma gitti. Biraz sert miydi? Evet. Beni rahatsız etti mi? Hiç rahatsız etmedi."

"Seni yaraladım."

Bunun üzerine kıkırdadım ve kolumu uzattım. "Bunu görüyor musun? Daha önce çilek toplarken tökezlediğimde kendimi yaralamıştım. Dün de buramı çürüttüm." Kolumdaki farklı bir noktayı gösteriyorum. "Bu dirseğimi mağara duvarına çarptığım için oldu. Ben çürürüm, Dagesh. Her şeyde morarırım. Beni incittiğin için değil. Vücudum böyle çalışıyor." Omuz silkiyorum. "Ve bir şey yeterince acı verirse, Maylak'ı görmeye gider ve ondan iyileştirmesini isterim. Gerçekten önemli bir şey değil."

Arkadaşım dudaklarını yalıyor. Bileğimi avucunun içine alıyor ve başparmağını hafifçe alt çürüğümün üzerinde gezdiriyor. "Seni incitmek

iyi bir eşin yaptığına inandığım her şeye aykırı. Ama Jo-see ile konuştum ve bunun incitmekle değil, rıza ile ilgili olduğunu söyledi."

Ondan gelen kelimeleri duyunca irkildim. Josie onunla rıza hakkında mı konuştu?

Oh merhamet, şu anda onu öpebilirdim.

Boğazımda bir umut ve endişe düğümü oluşuyor. Sertçe yutkunuyorum. "Rıza bunun en büyük parçası. Diğer kişinin sınırlarını bilmektir. Onlar için neyin iyi hissettirdiğini ve neyin çok fazla olduğunu."

"Peki sana ne iyi geliyor?" Beni çok dikkatle inceliyor.

"Sevdim..." Gülmek istiyorum, çünkü benim hoşlandığım şey birçok kink topluluğunda çok uysalca karşılanıyor ama o beni incitmekten panikliyor. "Bana hükmedilmesinden hoşlanıyorum. Bana sert davranman hoşuma gidiyor. Saç çekmeyi ve şaplak atmayı seviyorum. Zevk vermek yerine zevk alman hoşuma gidiyor. Bana patronluk taslaman ve beni kendi iradene boyun eğdirmen hoşuma gidiyor."

Dagesh elini saçlarımla arasına sokup bir avuç tutuyor ve ben nefesimi tutuyorum. Duraklıyor ve sonra beni tekrar serbest bırakıyor. "Jo-see konuşmamız gerektiğini söyledi."

O gerçekten en iyisi. Onun için özel bir şey yapmayı aklıma not ediyorum. "Evet, çoğu çiftin bir kelimesi vardır. Normalde konuşurken söylemediğiniz bir kelime, çünkü birlikte oynuyorsak ve ben 'dur' diyorsam, bazen bu dur demek değildir. Durmanı istediğim anlamına gelir. Ancak 'bisiklet' gibi belirlediğimiz rastgele bir kelimeyi söylersem, o zaman artık eğlenmediğimi ve bunun işleri duraklatmak için bir işaret olduğunu bilirsin. Bu mantıklı mı?"

Başını sallıyor ve yüz ifadesi çok ciddi. "Ne diyorsun o zaman?"

Kalbim umutla çarpıyor. "İstemiyorsan bunu yapmak zorunda değilsin, Dagesh-"

"Eğer bunu yapmazsam," diyor eşim, "seni mutlu edemem. Her şeyden çok eşimin mutlu olmasını istiyorum. Bu yüzden

bunu yapacağız." Duraksıyor. "Benim de bir söz hakkım var mı? Benim için çok fazla olması ihtimaline karşı?"

Kalbim göğsümde çatlıyormuş gibi hissediyorum. Doğrulup yüzünü ellerimin arasına alıyorum ve onu öpüyorum. "Kesinlikle konuşabilirsin bebeğim. Bence bu harika bir fikir."

O da beni öpüyor ve ağzımı hafifçe ısıyor. "Bu işte iyi olamayacağımdan endişeleniyorum."

"Deneyebiliriz. Tek istediğim bu." Dudaklarımı ağızla onunkilere bastırıyorum. "Denemek umduğumdan çok daha fazlası."

Büyük eller vücudumda dolaşıyor ve sonra saçlarıma yerleşiyor. "Senin kelimen ne?" Dagesh omurgamı titreten yumuşak, ciddi bir sesle soruyor. "Söyle ki başlayabileyim."

Bir an düşünüyorum, bana dokunurken konsantre olmak zor olsa da, sadece bunu gerçekten denemek üzere olduğumuz düşüncesiyle bile tahrik oluyorken. Eli saçlarımda ve saçlarımı sıkıca çekmesini bekliyorum. Çekiştirmesini değil, patronun o olduğunu anlamamı sağlayacak güzel, sert bir çekiştirme. Bir kelime. Güvenli bir kelime. Geçmişte benim kelimem "bisiklet" idi, ama o bunun ne olduğunu bilmeyecek ve onun yanında konuşmamam benim için önemli. "Yatakta aklımıza getirmeyeceğimiz bir şey olmalı. 'Dünya'ya ne dersin?"

Dagesh ciddiyetle başını sallıyor.

"Hatırlayacağım." "O halde sözün nedir?"

Düşünüyor. "Benimki 'Pashov.'"

Şaşkınlıkla kıkırdıyorum. "Ne?"

Omuz silkiyor ve güzel ağzında bir gülümseme beliriyor. "Seninle kürklerin içindeyken onu düşünmek istemiyorum."

Daha da çok kıkırdıyorum, çünkü güvenli bir kelimenin başka birinin adı olmaması için hiçbir neden yok. Yine de bana inanılmaz komik geliyor ve gülmeye devam ediyorum. Belki de günün gerginliğinden, ama Dagesh beni kollarına çektiğinde, kıkırdarak bir elimi boynunun arkasına kaydırıyorum ve

sarılıp yatmak. Şu anda son derece mutluyum.

Dagesh'in büyük eli tekrar saçlarıma kayıyor ve sonra onu sıkıca kavırıyor.

Bir nefes çekiyorum.

"Nasıl başlıyoruz?" diye soruyor, yumuşak bir sesle ve başım olduğum yerde sabitleniyor.

Uyarılmanın verdiği bir iniltiyi bastırıyorum. "Bu... bu oldukça iyi bir başlangıç."

Başını eğip tepkimi inceliyor. "Ve bana çok sert olup olmadığımı söyleyecek misin? Ya da yeterince sert değilsem?"

Başımı sallamaya çalışıyorum ama başım onun avuçlarında kilitli kalıyor. Gücsüzüm ve bu his beni ihtiyaçla ürpertiyor. "Evet, Dagesh."

Sanki tepkimi değerlendiriyormuş gibi kapüşonlu gözlerle beni izlemeye devam ediyor. Tuniğin altından uzanıp amımı avuçluyor ve sırlıklam oluyorum. Büyük uzaylı dostum zevkle homurdanıyor. "Bu seni memnun ediyor mu?"

"Kahretsin, evet," diye nefes alıyorum. Başından beri istediğim şey buydu. Dagesh eğiliyor ve dudaklarını çenemde gezdiriyor. Beni sıkıca yerinde tutuyor, başımı eğiyorum, böylece ifadesini göremiyorum. Yine de dişlerini hissediyorum.

ve ben inliyorum.

"Seni ısırabilir miyim?" diye soruyor, sesi kısık ve boğuk.

Tamam, sert seks hakkında konuşmak neredeyse gerçek sert seks kadar eğlenceli olabilir. Sadece soruyor olması bile beni çıldırtıyor. "Lütfen."

Boynumu, omzumun birleştiği yamacı ısırıyor ve sertçe ısırıyor. Şok olmuş bir nefes çekiyorum, ısırığının ne kadar güçlü olduğunu ve içime ne kadar ısı gönderdiğini görünce irkiliyorum. Sıkıntı içinde inliyorum ve o da bana karşı sertleşerek başını kaldırıyor. "Çok mu sert?"

"Ben sözümü kullanmadım," diye nefes nefese kaldım.

Dagesh bunu düşünür. "Hayır, yapmadın." Eli saçlarımda sıkılaşıyor ve sonra boynumu tekrar ısırıyor, dişleri boğazımı sertçe sıyrıyor. Nefesim kesiliyor ve o da boğazımı yalıyor.

ısırdı, dili acıyan derimin üzerinde tembel daireler çiziyordu. Başını kaldırdı, düşünüyordu. "Seni işaretliyorum."

"Umurumda değil."

Arkadaşım beni inceliyor. "Isırmayı seviyorsun. Başka nelerden hoşlanırsın?"

"Benimle ne istersen yap," dedim ona.

"Bu benim ne istediğimle ilgili değil. Bu senin ne istediğinle ilgili," diye hatırlatıyor bana.

Nedense bunu duymak beni mutlu etmiyor. Sanki her şeyi ben yapıyormuşum, bana hizmet ediyormuş gibi konuşuyor. Sanki buna sadece ihtiyacım olduğunu bildiği için katlanıyormuş gibi. "Ama senin de bunu istemene ihtiyacım var, Dagesh." Cevap vermeyince göğsünü itiyorum. "Belki de bu bir hataydı-"

İri eli saçlarımı daha da sıkıyor. Boğazımı tekrar ısıırıyor, dişlerini geçiriyor. Beni kürklerin üzerine yatırıyor, ben onun altında sıkışmışken büyük bir eli vücudumda dolaşıyor. "Seni kaybetmeyeceğim," diye hırılıyor tenime karşı. Tuniği belimden yukarı itiyor, sonra bacaklarımı ayırıyor.

Oh, evet. Oh evet. Peştemalini yırtarak üzerimde hareket ederken nefes nefese kalmaya başladım. Bacaklarımdan birini yukarı itip beni iyice ortaya çıkardı. Oh evet.

Ve sonra, dostum duraksıyor. Başını sallıyor ve yuvarlanıyor. "Pashov."

Olamaz. Hayır, hayır, hayır.

Doğrudum, omzuna dokunmak için uzandım. "İyi misin, bebeğim?"

"Bu... doğru gelmedi." Başını sallıyor, sonra uzun örgüsünü çekştiriyor. "Bu..."

Tahmin edebiliyorum. Beni zorluyormuş gibi hissettim. Daha önce olduğu gibi anın içinde değil. Akıllı hala onu korkutuyor. Zavallı, tatlı dostum. Beni mutlu etmek için çok uğraşıyor. Yanağımı omzuna bastırıyorum. "Denediğin için teşekkürler aşkım. Bu bir süreç, biliyor musun? Bir gecede olmak zorunda değil."

Bana işkence eder gibi bakıyor. "Olmamı istediğin erkek olmaya çalışıyorum."

"Zaten öylesin," diyorum usulca. Bunun ona kendini daha az hissettirmesinden nefret ediyorum. Her şeyi berbat ediyormuş gibi hissetmesinden. Ona doğru uzanıyorum. "Yatağa gel."

"Ama sen... ve ben..."

"İstersen sadece sarılabiliriz?" Teklif ediyorum ve kollarımı uzatıyorum.

Dagesh dönüp başını sallıyor. Kürklerin içine yerleşiyoruz, kollarım onu sarıyor, başı göğüslerime bastırıyor. Uykuya dalarken saçlarını ve boynuzlarını okşuyor, düşünüyorum. Beni incitmekten o kadar endişeleniyor ki kendini anın içinde kaybedemiyor. Onu bir şekilde benimle o ana sokmalıyım, öyle ki sınırlarını unutup sadece istediğini almaya odaklansın.

Oraya varacağız. Sonunda.

Eli belimde seğiriyor ve hâlâ uyanık olduğunu fark ediyorum. "Dagesh? Uyuyamıyor musun?"

Bana biraz daha sıkı sarılıyor. "Önemli değil."

Parmaklarımı çenesinde gezdiriyorum. "Ne yok ki? Konuş benimle." Sessiz kaldığında, devam ediyorum. "Hadi ama. Bir sır için bir sır. Bana seninkini söyle, ben de sana benimkini söyleyeyim."

Yani, bir "sır" bulmam gerekecek ama tabii. Şu anda, kafasının içinde neler olup bittiğini duymakla daha çok ilgileniyorum. Onu uyanık tutacak kadar endişelendiren şey ne?

"Aslında bu bir sır değil," diye itiraf ediyor Dagesh. "O zaman tükürün."

Kıkırdıyor, sonra tekrar sessizleşiyor. Bana hiç cevap vermeyeceğini düşünüyorum ama sonra nihayet konuşuyor. "Her şeyim uyuyamaz."

Buna kıkırdadım. "Zavallı bebek. Aletin o kadar sert ki seni rahatsız mı ediyor?" Kadifemsi tenini okşuyorum, ulaşabildiğim her yerine dokunuyorum. "Yardım ister misin?"

"Ama sen çiftleşmekten hoşlanmıyorsun... bu şekilde değil." Başını kaldırıp bana baktı, yüzünde endişeli bir ifade

vardı.

özellikler. "Ve emin değilim-"

Parmağımı dudaklarına bastırıp onu susturuyorum. Her şeyi fazla düşünüyor. "Bu sefer sadece seninle ilgili olabilir, biliyorsun."

"Nasıl?" Dudakları parmağıma değiyor.

Doğrudum ve elimi omzuna bastırdım. "Benim için sırt üstü yat, sana göstereceğim."

Dagesh yapıyor ve karanlıkta sikini görebiliyorum, olabildiğince sert. Bacağıma sürtünüp kendini ele vermemek için kendini tutuyor olmalıydı. Uyuyamamasına şaşmamalı. Büyük, savunmasız dostuma bakıyorum ve ona karşı büyük bir sevgiyle doluyorum. Çabalıyor. Gerçekten deniyor. Ya ben, ben onun kadar çabalamadım, değil mi? Onunla hiç yatmadığımı fark ettim. Bir yanımda onun kontrolünü kaybetmesini ya da yataktayken emir yağdırmaya başlamasını umuyordu ve ben eşimi memnun etmek için hiçbir girişimde bulunmadım.

Eğer seksimiz... kötü değil ama harika da değil... bu kısmen benim de hatam. Bakire ve deneyimsiz olduğunu bilmeme rağmen neye ihtiyacım olduğu konusunda net değildim. Kendim için üzölmeyi bırakıp her şeyi berbat etmeden önce eşimle aramı düzeltmenin zamanı geldi.

Üzerine eğilip ağzını hafifçe öpüyorum. "Arkana yaslan, tamam mı?"

"Ben zaten sırtımdayım."

Onun bu açık sözlülüğüne kıkırdıyorum. "Peki, orada kal. Ve saçımı çekmek dışında bana dokunamazsın, tamam mı?"

Tereddüt ediyor. "Emin değilim..."

Ona istemediğı bir şey için baskı yapacağımı mı düşünüyor? "Sadece bana güven, tamam mı? Söz veriyorum bundan hoşlanacaksın."

Dagesh başını sallıyor, gözleri karanlıkta parlıyor.

Gölümsüyorum ve onu tekrar öpüyorum, dilim alaycı bir şekilde onun kine değiyor. O da beni öpüyor, tüm açlığı ve özlemiyle ve bir anlığına dudaklarında kayboluyorum, dünyanın çekilmesine izin veriyorum

uzakta. Karanlıkta ikimizden başka bir şey yok, birlikte. Öpüşmeyi bitirdiğimde daha da alçalıyorum ve dudaklarımı göğsüne bastırıyorum. Khui'si mırıldanıyor, şarkı nazık ve şefkatli, eşikle birlikte olan bir adamın tatmin edici mırıltısı. Öncekinden o kadar farklı bir şarkı ki, sanki khui'sine emin ellerde olduğuna dair güvence verebilirmişim gibi kalbinin üzerine bir öpücük konduruyorum.

Ve sonra daha aşağıdan öpüyorum. Dudaklarımı sert karnından aşağıya doğru izliyorum, ilerlerken vücudumu kürklerin içinde aşağıya doğru kaydırıyorum. Ağzımı eşime bu şekilde değdirmek için haftalarca beklediğimi düşünmek. Tüm çiftleşmelerimiz çoğunlukla misyoner tarzı ve hızlı olmuştu. Yatakta açgözlü olduğum için hiçbir zaman işleri uzatan biri olmadım, ama tüm bunları yanlış yaptığım açık. Eşimden ihtiyacım olanı talep etmek yerine, ona bunca zaman göstermeliydim.

Bazen tam bir aptal oluyorum.

"Unutma," diyorum ona boğuk bir fısıltıyla. "Saçımı tutmak istemediğin sürece dokunmak yok."

Daha da aşağıdan öpüyorum, ağzımla oblik kaslarının üzerinde alay ediyorum ve kasıtlı olarak horozunun etrafında genişçe dolaşıyorum. Öldürmek için içeri girmeden önce biraz daha alay etmek istiyorum. Dagesh'in nefes alışının hızlandığını duyabiliyorum ve kuyruğu kalçasının yanındaki kürklerin üzerinde seğiriyor. Okşanmasından hoşlandığını biliyorum ve bu yüzden bir elime alıyorum, uyluğunun içini öperken başparmağımı alt tarafına sürüyorum.

Arkadaşım inliyor. Eli seğiriyor, kalkıyor ve sonra kürklere geri dönüyor. Yine de bu iyiye işaret. Saçımı çekecek, lanet olsun.

Uyluklarının iç tarafındaki yumuşak deriyi kemiriyorum ve bunu yaparken kuyruğunu ovuyorum.

"Hayır-rah." Nefesi düzensiz. "Sikime dokunacak mısın?"

"Evet," diye mırıldandım. "Kesinlikle öyleyim." Şimdilik yeterince alay ettiğimi düşünüyorum ve bir elimle onun uzunluğunu kavıyorum. Burada ne kadar muhteşem olduğunu seviyorum. En az dokuz yaşında

Parmaklarımın dokunamayacağı kadar kalın, 10 inçlik sert, çıkıntılı bir sik. Belki birçok kız için fazla gelebilir ama ben onun bu devasa haline bayılıyorum. Başparmağımı kalın çıkıntıların üzerinde gezdiriyorum, sonra elim hızlı, etkili vuruşlarla ileri geri kayana kadar sünnet derisini üzerlerinde gezdiriyorum. "Bu iyi hissettiriyor mu?"

"Evet," diye inliyor, gözleri sımsıkı kapalı. Elleri battaniyeyi yumrukluyor.

"Daha fazlasını ister misin?" Tatlı tatlı soruyorum, büyük, lezzetli eşime yaptığım bu işkenceyi seviyorum.

Tekrar inliyor ve bu ses bir evet olabilir.

"Peki o zaman," diye alay ediyorum, elimi onun sert uzunluğuna doğru sürüklüyorum. Başparmağımı alt tarafa sürterek shaftının başını biraz çalıştırıyorum. Orada yalanmak için yalvaran bir damar var ve bir an için parmağımınla gıdıklıyorum. Loş mağaramızda yeterince ışık olduğu için kafasında oluşan ve aşağıya doğru kayarak elimi ıslatan pre-cum tanelerini izleyebiliyorum. Çok lezzetli görünüyor.

Belki de onunla ve kendimle yeterince dalga geçtim. Eğiliyorum, bunu yaparken arkadaşımı izliyorum ve sikinin başını bariz bir şekilde yalıyorum.

Dagesh neredeyse battaniyeden çıkacaktı. Boğuk bir ses çıkarıyor, gözleri açılıyor ve kalçaları titriyor.

İçgüdüsel olarak, aleti suratıma saplanmasın diye başka tarafa doğru eğildim. "Her şey yolunda mı?"

"Sen...sen beni yaladın." Sesi tamamen şok olmuş gibi geliyor.

Benim tatlı, tatlı dostum. Bunu ona binlerce kez nasıl yapmadım? Ben gerçekten büyük bir aptalım. Tepkisine bayılıyorum. Sikini yaladığım düşüncesiyle nasıl da afalladığını seviyorum. Sanki daha önce defalarca benimle yatmadı mı? Kadınların iyiliğe hiç karşılık vermediğini mi sanıyor? Shaftını biraz daha sıkıyorum. "Yapmamalı mıyım? Güvenli kelimeye ihtiyacın var mı?"

Ciğerleri kabarıyor ve önce bana, sonra da sikinin üzerindeki elime bakıyor. Cevabını beklerken başparmağımı tenindeki ıslak boncukların arasında gezdiriyorum. Bir süre sonra

boğuk bir ses daha çıkarıyor ve tekrar kürklerin üzerine düşüyor. Bir eliyle hızlıca devam etmemi işaret ediyor ve gülmemek için dudağımı ısırarak zorunda kalıyorum. Çok tatlı biri.

Onu biraz daha kızdırmadan duramıyorum. "Sakıncası olmadığına emin misin?"

"Ben... hayır," diye idare eder. "Benim için sakıncası yok."

"Eğer eminseniz..." Eğiliyorum ve nefesimin teninde dolaşmasına izin veriyorum. "Yani, istediğim zaman durabilirim..."

Büyük bir memnuniyetle, büyük bir elini alıp başımın arkasına yerleştiriyor ve beni sikine doğru itiyor. Sıcak şehvet içimde alevleniyor ve istediğini yaparken bile boğazımdan alçak bir zevk sesi çıkarıyorum. Onu genişleyen tepesinin hemen altından kavıyorum ve dilimin girdaplarıyla ucunu kızdırıyorum, tuzlu salınımının her parçasını yalıyorum. Fiske vurup alay ediyorum ve parmakları tekrar saçlarımı sıktığında, başının tamamını ağzıma alıp emiyorum.

Kalçaları sarsılıyor. Yine boğuk bir ses çıkarıyor ki bu çok tatmin edici ve dilimde taze bir tuz tadı patlıyor.

Onu biraz daha kızdırmadan duramıyorum. Başımı kaldırıp son bir kez yaladıktan sonra ona bakıyorum. "Sen..."

Dagesh'in eli saçlarımda sıklaşıyor ve sonra başımı tekrar sikinin üzerine doğru itiyor. Ayak parmaklarım mutluluktan kıvrılıyor ve zevkten ağlamak istiyorum. Oh evet. Bu kesinlikle hoşuma giden şey. Beni böyle yerinde tutmasını seviyorum. Elinin saçlarımda sıkı ve muhtaç olmasını seviyorum. Belki bazı kızlar bunu aşağılayıcı ya da itici bulabilir ama ben hiç bu kadar tahrik olmamıştım. Elinin beni aşağı itmesine izin veriyorum ve sikinin başını tekrar ağzıma alıyorum, dilimin kaygan uzunluğu boyunca olabildiğince uzağa. O kadar büyük ki onu çok uzağa götüremiyorum ama önemli değil. Ağzımın tükürükle dolmasına izin veriyorum ve onu ileri geri hareket ettirirken shaftını yağlamak için kullanıyorum.

"Hayır-rah," diye inliyor, beni tutarken eli bir örs gibi.

Ona zevkimi mırıldanıyorum, bundan zevk aldığımı, bunu onun için yapmayı sevdiğimi bilmesini sağlıyorum. Bu onu olduğu kadar beni de tahrik ediyor. Ağzımı kullanırken bile bir elimle şaftını sıkıyor ve taşaklarını çalıştırıyorum. Elimden geldiğince emiyorum ve yalıyorum ve bu sırada o büyük, ağır eli sikini gergin ağzımın içine daha da derinlere itiyor.

Bu çok iyi.

Boşaldığında, beni şaşırtıyor. Bir an dilimle sikinin alt tarafını kızdırmaya çalışıyorum, sonra bir ağız dolusu meniyle boğuluyorum. Şaşkınlıkla geri çekiliyorum, memnunum ve parmakları aniden benimkileri kaplıyor, şaftını kavıyor ve birleşmiş ellerimizle çalıştırıyor. İçinden daha fazla tohum fışkırıyor ve ben mümkün olduğunca çok yalamaya kararlı bir şekilde başımı tekrar eğiyorum. Titreyen bir nefes verdiğinde ve başı kürklerin arasında geriye düştüğünde hala dilimle onu temizliyorum.

"Daha iyi hissediyor musun?" Yumuşakça soruyorum. Onun boşalmasını seyretmeye bayılıyorum. Boşaldığında sanki ele geçirilmiş gibi oluyor, sanki varlığının her santimini ele geçiriyor.

İnliyor. "Bu..."

"İyi mi? Kötü mü?" Soruyorum. "Her anından nefret mi ettin?"

Arkadaşım gülüyor, sesi yorgun ve nefessiz, sonra beni belimden tutup kürklerin içine fırlatıyor. "İyi olduğunu biliyorsun," diyor bana. "İyiden de iyiydi."

Zevkle kıpırdanıyorum, ona gülümsüyorum. "Bunu sana yapmak hoşuma gitti."

"Bunu hiç hayal etmemiştim," diye itiraf ediyor Dagesh. "Şimdi bunu düşünmeden edemiyorum."

"Yardım edebildiğime sevindim."

Boynumu öpüyor, büyük, sıcak vücudu benimkinin üzerine bastırıyor. "Sen bir harikasin, dostum." Daha önce beni ısırıldığı yeri yalıyor. "Boşaldın mı?"

"Aletin iyiydi, ama beni yanlış anlama, o kadar da iyi değildi," diye takılıyorum.

Dagesh gülüyor ve boynumun alt kısmını öpüyor, sonra da benim ona yaptığım gibi aşağıya doğru iniyor. "O zaman ben de aynısını güzel dostum için yapmalıyım."

"Hiç sormayacaksın sanmıştım." Utanmadığım için itaatkâr bir şekilde bacaklarımı ona açıyorum. Dilinin üzerimde olmasını seviyorum. Onun altına yattığımda amacım bu değildi ama teklif ediyorsa kabul ederim. Kıvrımlarımı ayırıp beni yaladığında inliyorum çünkü o kadar ıslağım ki dili tenimde gezinirken kayganlığı hissedebiliyorum. "Seni seviyorum."

Başını kaldırıyor. "Dikkatim dağılmadan önce sırrınızın ne olduğunu sormalıyım."

Sırrım mı? Gözlerimi kırpıştırıp ona bakıyorum. Kalçalarımın arasında duruyordu, normalde düzenli olan örgüsü darmadağınaktı ve ağzı sularıyla ıslanmıştı. Hiç bu kadar seksi görünmemişti ve beynim bomboş kaldı.

"Sana sırrımı söylersem sen de bana sırrını söyleyeceğini söylemiştin."

Oh, doğru, yaptım. İlham geldi ve az önce paylaştığımız anı, ağzımla onu çalıştırırken onun büyük, ağır elinin başımda olmasının ne kadar iyi hissettirdiğini düşündüm. O, o anın içindeydi ve bu tür anları daha çok teşvik etmeliyim. "Sanırım düşünümle birlikte bir balayı da istiyorum."

"Balayı mı? Shorshie ve Vektal gibi mi?" Dagesh şaşırmış görünüyor.

Başımı salladım. "Evet. Birkaç günlüğüne uzaklaşmak istiyorum, sadece sen ve ben." Kabilesinin geri kalanının onu yargılaması konusunda endişelenmek zorunda kalmazsa belki ihtiyacımız olan şekilde bağlantı kurabiliriz. Bazen gece geç saatlerde mağaralarında sevişirken diğerlerini duyabildiğimi biliyorum ve beni duyduklarından eminim. Bu da Dagesh'in düşüncelerini etkiliyor olmalı. Ama yalnız olursak istediğimiz kadar vahşi ve kabadayı olabiliriz... ve ona istediğim şeyin kötü bir şey olmadığını gösterebilirsem, umarım daha rahat hisseder.

Sadece ortada nasıl buluşacağımızı bulmamız gerekiyor. Beni boşaltmak için kanlı bir şekilde dövmek zorunda değil, ama aynı zamanda bana cammışım gibi davranmak zorunda da değil.

Dagesh bir an yüzümü inceliyor, sonra başını sallıyor. "Sabah yola çıkacağız."

Çok heyecanlıyım. "Nereye gideceğiz?"

"Bir şeyler düşüneceğim," diyor. "Şimdilik konsantre olmama izin ver." Başını tekrar kalçalarımın arasına indiriyor ve diliyle sihrini konuşturmasına izin verdiğim için çok mutluyum.

DAGESH

NO-rah dün gecenin nasıl geçtiği konusunda üzgün görünmüyor. Onunla istediği şekilde çiftleşemedim - bana yanlış geldi - ve yine de üzgündü. Beni öptü, sikimi öptü ve ağzıyla boşalmamı sağladı, ben de aynısını ona yaptıktan sonra kollarıma kıvrıldı ve uyuduk.

Çok iyiydi. Bu sabah mutlu uyandım ve eşim de gülümsüyordu. "Balayımız" için birkaç şey hazırladık - çoğunlukla eşim için sıcak tutacak giysiler ve biraz da fazladan yiyecek. Yol boyunca tuzaklarımı kontrol edeceğim ve geri kalanını tepeler ve dereler sağlayacak. Nereye gittiğimizden henüz tam olarak emin değilim ama bir fikrim var. Dağların biraz yukarısında mor kayalarla dolu güzel bir mağara var. Yakınlarda pek av hayvanı olmadığı için pek uygun bir mağara değil ama No-rah'mın avlanmaya pek meraklı olduğunu sanmıyorum.

Yani... güzel mağara.

Sabah yemeğinden sonra küçük yükümüzü omuzladım ve yola çıktık. Eşim parlak gözlü, burnu soğuktan pembeleşmiş ve kürklere o kadar kalın sarınmış ki sadece başı dışarıda. Bana hevesle bakıyor ve elimi uzattığımda tutuyor ve patikalar boyunca ilerliyoruz. Bana ayak uydurabilsin diye adımlarımı yavaşlatıyorum ve pek de iyi zaman geçirmiyoruz. No-rah bir avcı değil ve aciliyet duygusu da yok. Manzarayı seyretmek için duruyoruz ve dinlenmek için bir dere kenarında duruyoruz. Yakındaki avcı mağaralarından birini ziyaret etmek için duruyoruz, böylece No-rah mağaranın nasıl bir yer olduğunu görebiliyor. Tuzaklarımızı kontrol ediyoruz. Belirli bir çalıdan yaprak toplamak için duruyoruz çünkü No-rah çayın tadını seviyor.

İyi zaman geçirmediğimizi belirttiğimde, arkadaşım bana kıkırdıyor. "Bu bir yarış değil bebeğim. Eğleniyor olmamız gerekiyor."

"Eğleniyorum," diye açıklıyorum. "Ama gece için güvenli bir yere varırsak daha çok eğlenirim."

"Karanlık basmadan önce birkaç saatimiz daha var, değil mi?" Arkadaşım gözlerini kısarak güneşe bakıyor ve bunu yaparken gözlerini koruyor. "Bir yere varmak için bolca vaktimiz var."

"Evet," diye sabırla kabul ediyorum. "Eğer daha hızlı hareket edersek."

"Öyle mi?" Ellerini kalçalarına koyuyor ve kaşlarını bana doğru kaldırıyor. "Yap beni."

Yapmak... onu? Şaşkınlıkla dostuma bakıyorum. Onu daha hızlı yürümeye zorlayamam. Özellikle de karda. İnsan bacakları kısıdır ve güçlü sa-khui bacakları gibi karda ilerlemek yerine tökezlemeye meyillidir. "Seni neden zorlayayım ki?"

No-rah iç geçiriyor, omuzları çöküyor. "Boş ver." Etrafına bir göz atıyor. "Peki, eğer bu gece istediğin yere ulaşamazsak, yakınlarda başka bir mağara var mı? Yoksa geri dönüp bir süre önce geçtiğimiz mağaraya mı gidelim?"

Yolları ve No-rah'ın hızını göz önünde bulunduruyorum. "Yıldızların altında uyumaktan hoşlanmıyorsanız, muhtemelen geri dönmek en iyisi olacaktır."

"Hayır," diyor neşeyle. "Ben değilim. Sıcak bir ateşi ve sıcak battaniyeleri severim, teşekkürler."

Homurdanıyorum, patıkada arkamı dönüyorum. "O zaman geri döneceğiz."

"Çok huysuzsun," diye takılıyor No-rah. Yanıma yaklaşıyor ve soğuk parmağıyla beni dürtüyor. "Bugün oraya varamayacağımız için kızgın mısın?"

"Ben deli değilim."

Beni tekrar dürttü. "Deli gibi davranıyorsun." Kuyruğum sinirlenerek sallanıyor. "Sorun değil."

"Öyle mi?" Sanki beni tekrar dürtcekmış gibi davranıyor ve elini hafifçe itiyorum. Gözleri açılıyor ve kıkırdıyor, sesi yaramazlık dolu. "Sen... sen gıdıklanıyor musun, Dagesh?"

"Hayır."

Parmakları yan tarafımda geziniyor. "Emin misin?" Sesi şarkı söylüyor. "Gıdıklanmadığına emin misin?"

Beni kızdırmaya mı çalışıyor? Beni tekrar kızdırmadan önce bileğini tutuyorum ve gözleri açılıyor. Hemen, tahrik edici kokusu havayı kalın ve ağır bir şekilde kokluyor. Khui'si şarkı söylüyor ve bileğini tutmamın onu tahrik ettiğini fark ediyorum. No-rah'nın dudakları aralanıyor ve bana bakıyor.

Elini sıkıca kavriyor ama ben onu bırakmıyorum. Sanki çok önemli bir şeyi anlamanın eşiğindeymişim gibi hissediyorum.

"Dagesh," diye mırıldanıyor ve bileğini tekrar kavradığımda büküyor. Kendine zarar vermemesi için tutuşumu gevşetiyorum ama onu yanımda hapsediyorum. Ona bir adım daha yaklaşıyorum, küçük bedenine doğru yaklaşıyorum. Kokusu daha da yoğunlaşıyor ve yüzündeki ifade, kürklerimizde içinde, altımdayken takındığı ifadeye benziyor.

Bir adım daha atıyorum ve o geriye doğru gidiyor. "Tutulmaktan hoşlandığını söylemiştin," diye mırıldanıyorum. "Şu anda bundan zevk alıyor musun?"

İçini ürperten bir inilti kaçıyor. "Öyle olmam seni iğrendiriyor mu?"

"Hayır." Belki de bu beni rahatsız etmeli ama etmiyor. Bunu büyüleyici buluyorum. İlerliyorum ve boştaki elimle çenesini kavıyorum. "Şu anda seni karda yere yatırsam gelir misin?"

İnliyor. "Duruma göre değişir. Bana dokunacak mısınız?"

"Dokunmamı istiyor musun?"

Başını sallıyor, kocaman gözlerle beni izliyor.

"Burada açıkta mı? Karda mı?" Mağaramızın dışında hiç çiftleşmedik, ama şimdi bu fikir aklımdan geçtiği için büyülendim.

"Ya hayır dersem?" diye soruyor.

"Duruma göre değişir." Kelimelerimi dikkatle seçiyorum. No-rah'nın bana ne istediğini söylediğini ve davranışlarını düşünmeye çalışıyorum. "Sen... sözünü kullanır mısınız?"

"Hayır," diye fısıldıyor ve yüzünde büyük bir özlem var.

Başparmağımı alt dudağının üzerinde gezdiriyorum, dün gece beni diliyle nasıl memnun ettiğini düşünüyorum. "Ya seni karın içine itip peştemalimi çıkarsaydım? Ya senden beni tekrar ağzına almanı isteseydim? Ya sen dudaklarını üzerine koyana kadar başını sikime dayasaydım?"

"Hoşuma giderdi," diye fısıldıyor No-rah. "Kontrolü kaybetme duygusu hoşuma giderdi. Benden zevk talep etmeni."

Göğsümde şiddetli bir hırıltı yükseliyor. Bu dışıde beni bu kadar vahşi yapan şey ne? No-rah'ı böyle kullanma düşüncesi hem dehşet verici hem de büyüleyici. Onun bundan hoşlandığını hayal bile edemiyorum... ama yine de uyarılma kokusu havada o kadar yoğun ki tadını alabiliyorum. "Senin kelimen ne?"

"Dünya," diyor bana, gözleri kocaman. "Ama ihtiyacım olmayacak o."

"Ya çok sert olursam?"

"Olmayacaksın."

Başparmağımı zorla ağzına sokuyorum, sanki kanıtlamak istermişim gibi.

Onun için çok fazla olduğumu. Çok kırılgan olduğunu. "Ya

Seni karın içine iteyim ve elimden geldiğince sert bir şekilde alayım mı?"

Titriyor. Dili başparmağıma vuruyor. "Do o."

İkiye bölündüm. Bir yanım dehşete düşmüş durumda. Ona karşı zalim olmak mı? Yine de bir parçam onu zorlamak istiyor. Sözünü kullanmadan önce ne kadarını yapabileceğimi görmek için. Bu yanımı da sevmiyorum. İkimizi de mutlu edecek bir yol olmalı. Bir şeyler olmalı. "Sana vurabileceğimi hiç sanmıyorum," diye itiraf ediyorum. "Bu ihtiyacın olan bir şey mi?"

No-rah başını sallıyor, dişleri başparmağımı ısıırıyor. "Sıkıştırılmayı seviyorum. Kapana kısılmış hissetmeyi seviyorum. Bunun dayak olması gerekmiyor."

Elimi tekrar saçlarına götürüyorum. "Yani seni yere yatırsam ve seninle çiftleşsem... bu yeterli olur mu?"

"Deneyip görebilir miyiz?"

Sanırım denemekten zarar gelmez. Benim sözüm var, onun da var. Eşimin güzel, güven dolu yüzünü tekrar okşuyorum. O çok güzel, benim No-rah'ım. Çok nazik ve sevgi dolu. Başparmağımı tekrar yumuşak ağzının üzerinde gezdiriyorum.

Beni ısırdı.

Bir hırıltıyla saçlarını kavriyorum. Nefesini içine çekiyor, gözleri irileşiyor, yüzünde heyecanlı bir ifade beliriyor. "Beni kışkırtıyorsun, değil mi?"

"Çalışıyorum. İşe yarıyor mu?" Kokusu havada yoğun. "Dizlerimin üzerine çökmemi ister misin?"

Öyle mi? Ayaklarımızın dibindeki kara bakıyorum. Yavaşça dizlerimin üzerine çöküyorum ve No-rah'nın saçlarını bırakmadan onu yanımda sürüklüyorum. "Eller ve dizler."

No-rah heyecandan titriyor. Gözleri kapanıyor ve mutluluk dolu bir bakışla ellerinin ve dizlerinin üzerine çöküyor. Bu haliyle çok güzel. Ona sert davranmamı istediğini biliyorum, bu yüzden bacaklarını normalde yaptığımdan biraz daha fazla kuvvetle itiyorum. İnliyor ve kalçalarını havaya kaldırıyor.

Kendimi tutmaya çalışsam da, içeri çekiliyorum. Arkadaşımı sıcak ve rahat kürkleri yerine soğuk karda aşağı itmek yanlış. No-rah kalçalarını bana doğru oynattığında, kalçalarından birini tutup sıkıca kavıyorum. Dokunuşumun altında ciyaklıyor, ellerimden kurtulmaya çalışıyor ama ağzından tek kelime çıkmıyor.

Bana çarptı.

Bu gerçek bir acı değil. Bu bir oyun. Kendini o anda kaybetmek için oyun oynamaya ihtiyacı var. Ve ben oyunları severim.

No-rah'nın saçlarını çözüyorum ve böğrünü okşuyorum.

"Ayağa kalk."

Bana bakmak için döndüğünde itiraz eder gibi bir ses çıkardı. "Dagesh, gerçekten, ben iyiyim-"

"Ayağa kalk," diyorum tekrar, sesim yumuşak. Ayağa kalkıyorum ve onun da aynısını yapmasını bekliyorum. Ayağa kalktı, yüzünde bir şaşkınlık ifadesi vardı. Karlı çevremizi işaret ediyorum. "Koş."

Kaşları havaya kalktı. "Kaçmak mı?"

"Bir zıp zıp gibi," diye kabul ediyorum, damarlarımda kan pompalanıyor. "Benden kaç. Eğer kazanırsan..." Duraksıyorum, uygun bir "ödül" düşünmeye çalışıyorum. "Sana sikimi vereceğim," diye karar veriyorum sonunda. "Eğer kaybedersen ve seni yakalarsam, çiftleşmeyeceğiz."

No-rah'nın ağzı protesto için açıldı. Yüzümü incelerken tekrar kapandı, gözlerinde bir anlayış parıltısı vardı.

Sonra dönüp fırlıyor ve karda koşabildiği kadar hızlı koşuyor. Çok hızlı değil - adımları çok fazla tozu çalkalıyor ve bacakları kısa, ama sorun değil.

Onun kazanmasını istemiyorum ve o da bunu biliyor. Her şey kovalamaca.

Boğazımdan alçak sesle hırlıyorum ve avını avlayan bir yırtıcı gibi peşinden gidiyorum. Eşime yetişmem hiç zaman almıyor ama No-rah çabalıyor. Adımları karda zorlanıyor ve nefes nefese kalıyor. O

Arkasına bakıp yakınlığımı görünce dehşet dolu bir ses çıkarıyor ve çabalarını yeniden artırıyor.

Kürklü pelerinini tutuyorum, arkasında dalgalanırken yakalıyorum. Çığlık atıyor, tökezleyerek ayağa kalkıyor ve sonra ben onun üzerindeyim. Tozluklarını karıştırırken No-rah pantolonunu indiriyor, ona dokunmak, o kaygan, sıcak amını hissetmek için sabırsızlanıyorum. Onu kovaladığım ve kanım pompaladığı için ne kadar ıslak olduğunu hissetmek istiyorum.

Taytını kalçalarından aşağı yırtıyorum ve parmaklarımı kıvrımlarına bastırıyorum. Sırılsıklam oldu, dostum ve soğuk parmaklarım onun sıcaklığına dokunduğunda küçük bir çığlık daha attı. Kıvranışını görmezden geliyorum ve parmaklarımla içine giriyorum, her seferinde iki tane, sikimi pompalar gibi pompalıyorum. Onu test ediyorum. Bir yanımda hâlâ çok sert olduğumu düşünüyor ama onu istemekten, kovalamacanın heyecanından sertleştiğimi de inkâr edemiyorum.

No-rah sadece inliyor ve kalçalarını havaya kaldırarak beni cesaretlendirmek için daha geniş açıyor.

Bu çok fazla. Benim için açılmış pembe kıvrımlarını görünce tüm çekincelerim kayboldu. Peştemalimi yırtıp atıyorum ve tozluklarımı aşağı iterek eşimi ağır bedenimle örtüyorum. Altımda tekrar kıpırdanıyor ve ben de ona sarılmaktan hoşlandığını hatırlıyorum. Bir elimi yumuşak, karışık saçlarına koyuyorum ve onu sıkıca tutuyorum, yanağını kara bastırarak onu yerine sabitliyorum.

Nefes nefese kalır ve hareketsiz kalır.

Endişe içime doluyor. "Bu-"

"Bu iyi," diye inliyor. "Bu iyi. Devam et."

Rahatlamış bir şekilde parmaklarımı bir kez daha içine sokuyorum ve daha fazlasını yapmadan önce varlığımı ona bildirmek için sikimin başını girişine bastırıyorum. Elimin altında kıvranarak inliyor ve bunun oyunun bir parçası olduğunu, zayıf çırpınışlar yapsa bile onu yerinde tutmamı istediğini biliyorum. Bu yüzden onu sabitliyorum ve sikimi eşimin vücudunun derinliklerine sokuyorum.

No-rah haykırıyor, sesi çığ ve gırtlaktan geliyor. Amcığı etrafımda sıkıca kenetleniyor, bacakları titriyor ve geldiğini fark ediyorum. Bir hamle ve işte orada. Memnun bir hırıltıyla tekrar içine giriyorum, o kadar sert sallanıyorum ki vücudumun her hareketiyle yanları dalgalanıyor. Eşimin içine girdiğimde tekrar tekrar haykırıyor ve bu sırada amcığı beni çok sıkı sıkıyor. Sanki tekrar tekrar sert bir şekilde boşalıyor. O kadar tahrik olmuş ki, içine her girdiğimde boğazında küçük boğuk sesler çıkarıyor, mahmuzum arka tarafına girerken bile sikim ona saplanıyor.

Kendimi daha fazla tutamadığımda, kalçasını kavriyorum ve kendimi o anın içinde kaybediyorum, tuttuğum serbest bırakma taşana kadar ona vuruyorum. Sertçe boşalıyorum, eşimi tohumla dolduruyorum ve sonra üzerine yığılıyorum, ağırlığım onu karın derinliklerine doğru bastırıyor. No-rah bir kıkırdama çıkardı ama ayağa kalkmadı ya da kıpırdamadı bile. Bana daha önce de üzerinde hissetmekten hoşlandığını söylemişti ve o zaman eşimin bastırılmaktan hoşlandığını bilmeliydim. Bazen çok ama çok aptal ve kör oluyorum.

No-rah küçük bir iç geçiriyor. Altımda hareketsiz kalıyor, rahat nefes alıyor ve sonunda yana döndüğümde bir itiraz sesi çıkarıyor ve hemen başını göğsüme koymak için dönüyor. "Henüz ayakta durabileceğimi sanmıyorum," diyor bana hülyalı bir şekilde. "Bacaklarım erişte gibi."

Elimi çenesinde gezdiriyorum. Derisi ve kürkü kardan ıslanmış ama aldırıyor gibi görünüyor. "Canını yaktım mı? Çok mu sert davrandım?"

Gülümsemesi daha da genişliyor. "İnanılmazdı." Başparmağıma bir öpücük konduruyor. "Çok iyi hissettim. Tam da ihtiyacım olan şey. Sen de eğlendin mi?"

Bir an düşündüm. "Sevdim. Seni kovalamak hoşuma gitti." Kıkırdıyor. "Kovalanmak hoşuma gidiyordu."

Çiftleşmemizi düşünerek eşimin yumuşak teniyle oynamaya devam ediyorum. İşler biraz şiddetliydi ve ona karşı öncekinden daha az temkinliydim, ama kötü değildi. Kötü değildi.

Hem de hiç. Ona vurmamı, acı ektirmemi istediğini sanıyordum ama bu yle bir Şey değildi. Daha önce söylediklerini düşündüm, bana ondan zevk almamı istediğini söylemişti, zevk vermemi değil.

Sanırım Şimdi anlıyorum. No-rah kontrolü kaybetmekten hoşlanıyor. Avlanma oyunundan hoşlanıyor. Bu ona zarar vermekle ilgili değil. Onun benim altımda eğilmesiyle ilgili.

Bu fikri sevdim.

Karda yatıyoruz, mutluyuz. Bu anı kaybetmek istemediğim için eşimin yelesiyle oynuyorum. Onu kollarımda hissetmeyi seviyorum ve mutluluğunu hissedebiliyorum. Onunla bu Şekilde iftleŐmek... farklıydı. Normalde zevk aldığını göstermek için nefes alıp veriŐinin yavaŐlamasını izlemem gerekirdi. O gün bunu saklamak mümkün değildi. Amcığı sikimi kavradı ve sanki duvarları beni sıkıca tutan bir yumrukmuŐ gibi sağdı.

Ve hissettirdikleri... Kelimeler kifayetsiz kalıyor. Tek bildiğim bundan sonra daha azıyla yetinmeyeceğim. EŞime karşı sevgi ve sahiplenme duygularıyla doluyum. Daha önce bunu doğru yapamamıŐ olabilirim ama artık aradaki farkı biliyorum. Artık No-rah'yı nasıl memnun edebileceğimi ve ona ihtiyaı olanı nasıl verebileceğimi biliyorum.

EŞim bana karşı titriyor ve ben onun kat kat giysilerinin ıslak ve soğuk olduğunu fark ediyorum. Çıplak popom soğuk kara bastırılıyor ama bu beni rahatsız etmiyor. Yine de No-rah insan ve kırılgan ve sıcaklığa ihtiyaı var. Ayağa kalkıyorum, kısa bir mesafeden peŐtamalımı alıp tozluğumun üzerine tekrar bağlıyorum. No-rah ayağa kalkıyor, derisindeki karları temizliyor ve tozluklarını beline bağlıyor. O kadar karmakarışık, yanakları o kadar pembe görünüyor ki onu tekrar öpmekten kendimi alamıyorum. Tekrar yanına gidip yüzünü avularımdan içine alıyorum ve eğilip tatlı ağzını öpüyorum.

Mutlu bir Şekilde i geçiriyor ve bana doğru bastırıyor. "Seni seviyorum."

Onu tekrar öpüyorum ve sonra çantamı omzuma alıyorum. Ardından, itiraz seslerini duymazdan gelerek onu kollarıma alıyorum. "Üşümüştün ve iyi bir eş olarak seninle ilgilenmeliyim. Kısa bir süre önce geçtiğimiz mağaraya geri dönüyoruz. Orada ısınacağız ve geceyi orada geçireceğiz. Sabahleyin daha iyi bir mağaraya doğru yola çıkacağız."

"Patron sensin." Kollarını boynuma doluyor ve çenemi ısırıyor.

Çok sevecen. Buna daha sık ihtiyacım olduğuna karar verdim. Her gün. Eğer her gece kollarımda uzakta değil de böyle olacaksa, onu evdeki mağaranın etrafında kovalayacağım.

Sanki sonunda No-rah'ımı çözmüşüm gibi hissediyorum ve daha mutlu olamazdım.

NORA

B Buna ihtiyacım vardı.
Beni karda taşırken Dagesh'in kollarında
kıvrılıyorum ve kendimi... harika hissediyorum.
Sanki

eksik olan şey verildi. Bana dokunulmasını istediğim şekilde dokunamayacağı için çok endişeliydim. Ama bugün ortada buluşabileceğimizi kanıtladı. İnmek için kırbaçlanmaya ihtiyacım yok ve Dagesh'in bunu asla yapmak istemeyeceğini biliyorum. Bana zarar vermeyi düşünmenin onu incittiğini açıkça belirtti.

Ama yapabileceğimiz ve karşılıklı olarak zevk alabileceğimiz şeyleri bulmak? Kendimi yeniden umut dolu hissediyorum. İhtiyacım olan şey için kendimi bir canavar gibi hissetmiyorum. Kendimi diğerlerinden biraz daha farklı bir sapkınlık düğmesi olan bir kız gibi hissediyorum ve Dagesh sonunda kullanım kılavuzunu açtı.

Kısa bir süre önce geçtiğimiz küçük mağaraya geri dönüyoruz ve Dagesh bıçaklarından birini çıkarıp içini kontrol ederken beni çantamızla birlikte kısa bir mesafe uzakta bekletiyor. "İnsan her zaman dikkatli olmalı," diyor dostum ve ben

Gülümseyin. Dagesh'im hiçbir zaman tekneyi sallayan ya da cılgın fikirler üreten biri olmadı. Öngörülebilir şeyleri sever, bu yüzden "kovalamaca" oyunumuz benim için daha da anlamlı. Dagesh güvenli olduğundan emin olduktan sonra, ona katılmam için eliyle işaret ediyor ve ben de karanlık küçük mağaranın içine giriyorum. Hemen kafamı bir sarkıt taşına çarpıyorum ve küfrediyorum.

"No-rah?" Dagesh hemen yanımda, elleri saçlarımda. "Nereni incittin?"

"Mağarayı kırdım," diyorum ona sinirlenerek. Alnımdaki dikenli kaya parçasının çatlattığı yeri ovuyorum. "Sanırım ben kırdım."

"Başın mı?"

"Mağarada."

Kıkırdıyor. "Mağara umurumda değil. Bunun tavanı çok alçak. Dikkatli ol."

Şimdi bana diyor ki. "Ben iyiyim." Başımdaki bir şişlik bile keyfimi kaçırılmaz. "Sen ateşi yak, ben de yatakları hazırlayayım, böylece giysilerimiz kururken oturacak sıcak bir yerimiz olur."

İşe koyuluyoruz, aramızdaki sessizlik kolay ve hoş. Dagesh biraz ateş yaktığında ne yaptığımı görebiliyorum. Mağara küçük bir mağara, uçurumun kenarındaki küçük bir cepten başka bir şey değil ve arka kısmı sarkıt ve dikitlerle dolu. Kayalardan damlayan sudan uzak tutmak için taşların üzerine basit sepetler yerleştirilmiş ve aynı şekilde yerden özenle uzak tutulan kürk demetleri var. Onları çıkarıp yatağımızın tabanı için kullanıyorum çünkü normal uyku kürklerimiz kadar yumuşak değiller. Ateşin yanında güzel, kuru bir yere yerleştikten sonra nemli, yapış yapış deri giysilerimi çıkarıyorum. Arkadaki erzakların arasında bir mızrak var, ben de giysilerimizi mızrağın sapından geçirip asıyorum ve mızrağın ucunu bir kaya yarığına yerleştiriyorum. Dagesh de soyunuyor ve ben botlarımızı ateşin yanına yerleştirirken o da çay yapmak için ateşin üzerine bir sehpa kuruyor.

Omuzlarıma bir kürk attığımda Dagesh yanıma geliyor ve benimle birlikte kalın kürkün altına giriyor. Kolunu belime doluyor ve beni kendine doğru çekiyor. Çok rahat. Elbette harika bir mağara değil ve kurallara uyan dostumun istediği kadar ilerleyemedik ama şikayet edemem. Kısa bir süre önce harika, ayak parmaklarını kıvıran bir seks yaptık ve birlikte sıcak ve kuruyuz. İhtiyacım olan tek şey bu.

Dagesh bir elini sırtıma sürüyor, parmakları tenimde geziniyor. Muhtemelen dünyadaki en iyi hislerden biri. Daha önce beni yakalayıp saçlarımdan bir avuç yakaladığında hissettiklerimle hemen hemen aynı. Sert değil, çekmiyor, sadece kendimi kapana kısılmış ve çaresiz hissetmeme yetecek kadar. Hatırladıkça kalçalarımı hoş bir şekilde sıkıyorum.

"Nasıl hissediyorsun?" diye soruyor, eğilip başımın üstüne bir öpücük konduruyor.

"Artık üşümüyorum." Onun yanına sokuluyorum. "Sen müthiş bir ısıtıcısın."

Eli omzumda seğiriyor ve sonra başparmağını yan tarafıma, belime doğru çekiyor, daha önce beni sikerken beni tuttuğu elinin olduğu yere. "Bir yerin acıyor mu?"

"Hayır. En ufak bir şey yok. Harika hissediyorum." Başımı kaldırıp ona bakıyorum. "Sabah birkaç çürük olabilir ama paniğe kapılmanı istemiyorum. Sadece kolay morarırım. Bugün yaptığımız hiçbir şey sınırlarımı zorlamaya yaklaşmadı bile."

Gözlerine endişe girer. "Kötü müydü? Yeterince yapmadım mı?"

Diğer elini tutup yüzüme doğru götürüyorum ve avuç içini öpüyorum. Ellerini seviyorum. Sadece üç parmağı ve bir başparmağı var ama bu bana garip gelmiyor. Elleri güçlü ve dengeli, tırnakları kısa ve kare şeklinde. Tenime sürtünen nasırları var ama ben o nasırları seviyorum çünkü teninin geri kalanı kadife gibi yumuşak. Bu, tadına doyamadığım harika, lezzetli bir kontrast. "Mükemmeldin. Beni kovalamana bayıldım." Her bir parmak ucunu öpüyorum. "Kendin gibi bir şey yapmanı istemiyorum."

rahatsız oluyorum. Bu sana haksızlık olur. Sadece ikimizin de yapmaktan hoşlandığı şeyleri buluyoruz."

Düşünceli bir şekilde başını sallıyor. "Geçmişte böyle şeyler hakkında pek düşünmediğimi itiraf etmeliyim. Çiftleşmenin sadece... altınızda bir dişi olduğunu ve ikiniz de boşalana kadar onu sikinizle doldurduğunuzu sanıyordum." Ağzı alaycı bir gülümsemeyle yukarı doğru kıvrılıyor. "Kimse evdeki mağarada bizim yaptığımız gibi şeyler yapmıyor."

Gölgelerde gizlenirken insanların sevişmesini izlediği yer de burası. Bunda yanlış bir şey yok. Birkaç seks kulübüne gittim ve insanların açıkta seviştiğini gördüm, benim gibi genç ve deneyimsiz olduğunuzda bu gerçekten göz açıcı oluyor. Orada, neredeyse performatif hissediyordum. Burada ise her zaman sevgi dolu ve şefkatli, çiftleşen birkaç insan o ana kapılıp gidiyor ve bir de bakıyorsunuz ki siz yemek yemeye çalışırken biri diğerinin üzerine battaniye çekmiş ve seks yapıyorlar. Ben de böyle şeylerden suçluyum. Dagesh ve ben herkesin içinde sarılıp yatıyorduk, ancak bu daha fazla bir şeye dönüştü. Burada kimse bu tür şeyleri utanç verici bulmuyor ve eşi olmayanlar ve daha önce hiç eşi olmamış olanlar için bu öğretici bir durum.

Burada her şey farklı ve etrafındaki herkes sarılıp öpüşürken Dagesh'imın vahşi, sapıkça şeyler düşünmekte zorlanması şaşırtıcı değil. Hiç kimse eşini sert bir elle ya da şaplakla kendine doğru çekmiyor. Hatta hiç kimsenin yavrulardan birine el kaldırdığını gördüğümü bile sanmıyorum.

Burası büyük, mutlu, azgın bir aile.

"Benimle denemek istediğin başka bir şey var mı?" Dagesh soruyor. Eli tekrar omurgamda aşağı yukarı hareket ediyor ve diğer elini kavrayışından çekip parmak eklemlerini çıplak göğsümün üzerinde gezdiriyor. "Hoşuna giden şeyleri bulmak istiyorum. Artık benimle rol yapmanı istemiyorum."

İrkildim. "Her zaman rol yapmıyordum. Bazen sadece dokunmak güzeldi."

"Bugün bana nasıl tepki verdiğini hissettim. Farklı hissettim. Bazen daha önce yüzünü izlerdim ve boşaldığında amında hissetmezdim. Bugün hissettim. Eğer seni memnun edecek bir şey yapmıyorsam, bana söyle. Bilmeyi tercih ederim."

Ona doğru eğilip göğsümü elinin içine doğru itiyorum. Son zamanlarda çok hassaslar ve dokunuşunun iyi mi kötü mü hissettirdiğine karar veremiyorum. İyi-kötü, karar veriyorum. "Seni incitmeye çalışmıyordum. Sadece seni mutlu etmek istedim."

"Arkadaşımın amcığı sikimin etrafını sıkıca sardığında çok mutlu oluyorum. Bu bana onun için iyi bir şey yaptığımı gösterir." Dagesh tırnağıyla meme ucuma hafifçe vuruyor, ben de bu his karşısında tıslıyorum. "Peki, amını böyle sıkamak için başka neler yapmam gerektiğini söyle bana, No-rah'm."

Nefesimi içime çekiyorum. "Pekâlâ." Eli beni böyle tahrik ederken düşünmek zor, ama birkaç şey düşünebiliyorum. Ayrıca, beni nasıl memnun edeceğini söylemem için yalvaran iri, seksi bir adamım var. Hangi kadın daha fazlasını isteyebilir ki? "Meme uçlarım son zamanlarda çok hassas," diye teklif ediyorum.

Böyle şeyleri düşünüyormuş gibi bir ses çıkarıyor ve sonra meme ucumu çimdikliyor. Nefesim kesiliyor, eline doğru bastırıyorum ve küçük tomurcuğu parmaklarının arasında yuvarlayıp onunla oynarken ona doğru eğiliyorum. "Böyle mi?"

"Bu... oldukça... iyi," diye idare ediyorum. Tekrar tahrik oluyorum, gözlerimi kapatıyorum ve ellerimin tenimdeki hissine kendimi kaptırıyorum.

"Başka ne var?"

Düşüncelerimi araştırıyorum, hoşlandığımı bildiğim bir şeye odaklanmaya çalışıyorum, yatak odasına ihtiyacım olan keskin kenarı getirecek bir şey. "Şaplak mı?"

"Bundan daha önce de bahsetmişsiniz ama ne demek istediğinizden tam olarak emin değilim."

"Kıçıma şaplak atmak mı? Yaramaz olduğum için mi?" Kıkırdıyor. "Yaramaz mısın o zaman?"

Hiçbir fikri yok. "Olabilirim."

Dagesh bana hem düşünceli hem de eğlenen bir bakış atıyor. "O zaman bana insanların neden birbirlerinin kıcına şaplak attığını açıkla, dediğin gibi. Yaramazlığı mı yok ediyor?"

"Nadiren," diye şaka yapıyorum.

"Neden bunu bir yetiştikine yapıyorsun?"

"Çok ses çıkardığı ve kulağa olduğundan daha kötü geldiği için mi? Bu... eğlenceli." Bir şeyi neden sevdiğimi açıklamaya çalışırken telaşlandım. "Neden seksi olduğunu düşündüğümü bilmiyorum, sadece öyle düşünüyorum."

Dagesh rahatsızlığımı hissetmiş olmalı. Parmaklarını tekrar göğsümün üzerinde gezdirip meme ucunu okşuyor ve sonra eğilip şakağıma bir öpücük konduruyor. "Bana nasıl yapıldığını göster."

Vücudumdaki sıcaklık artıyor. Ona gösterecek miyim? Kukum tepki olarak sıkılıyor, zihnimde bana şaplak attığı zihinsel bir görüntü var. Ooh. Bunu nasıl istediğimi düşünüyorum ve bir sonraki anda kalçalarının üzerine uzanıyorum, karnım güçlü bacaklarının üzerinde ve popom gökyüzünü işaret ediyor. Benim küçük bir popom yok. Hiç olmadı, muhtemelen hiç olmayacak. Kalçalarımın kusursuz olmadığını biliyorum ve birkaç selülit çukurum olduğundan da eminim.

Dagesh'in bunu zerre kadar umursamadığından da oldukça eminim. Kocaman eli hemen kıcıma gidiyor ve tenimi okşuyor. "Bu çok güzel bir manzara."

Onun üzerinde hafifçe kıpırdanıyorum. "Eminim bana şaplak atarsan daha da güzel bir manzara olur."

O büyük el duraklar. "Ve sana zarar vermeyecek mi?"

Ne istediğini biliyorum. Dagesh'in bana vurma konusunda katı bir sınırı var. Ama şaplak atmak farklı bir şey ve bunu anlamasını istiyorum. "Bana bir dokunuş yap o zaman. Olabildiğince hafif." Kıcımı havaya kaldırıyorum. "Burada tamamen yastığım var, bu yüzden acıtmayacağına söz veriyorum, ama rahat etmen için en iyi yol bir şans vermen bebeğim."

"Hmmm."

Bu onun "Düşünüyorum" sesi ve ben bunu çok iyi biliyorum. Sabırsızlıkla geriye doğru uzanıp elini tuttum ve

kendi kıcıma hafif bir şaplak atmak için kullanıyorum. Sadece birazcık, ve o benim hareketlerime gülüyor... ve sonra duraklıyor.

Arkadaşım boğazından bir "hmm" sesi daha çıkarıyor.

Eli kıcımı okşuyor ve biraz sallıyor.

"Her şey yolunda mı?" Nefes nefese sordum. "Gerekirse sözünü kullanabilirsin."

Dagesh eliyle popoma hafifçe vuruyor ve popomun zıplayıp dalgalanmasını sağlıyor. "Bu hoşuma gitti. İnsanın neden eşine şaplak atmak istediğini şimdi anlıyorum."

Sabırsız olmamak için elimden geleni yapıyorum ama gerçekten de beni dövmeye başlamasını istiyorum. "Bana yine şaplak atabilirsin. Benim için sorun değil."

O büyük eli kıcımı sıkıyor, kavrayışı sıkı. "Böyle çok ısrarcısın," diye alay ediyor. "Bunun için sana şaplak atmalıyım."

Bir iniltiyi ısırarak bastırıyorum, çünkü istediğim kesinlikle bu. Ama beni incitmekten çekindiğini biliyorum. Kendini rahat hissedeceği bir şekilde yapılmalı, bu yüzden hareketsiz kalmak ve kıcıma büyük, kocaman şaplaklar talep etmemek için elimden geleni yapıyorum. Tahrik olmuşken sabırlı olmak kesinlikle iyi olduğum bir şey değil ve Dagesh hiçbir şey yapmadan bir elini kıcımda tutmaya devam ettikçe kıpırdanmaya başlıyorum. Kalçalarımı kaldırıyorum, sanki kıcımı havaya kaldırmak bir şekilde onun yüksek vitesine geçmesini sağlayacakmış gibi.

"Bir şeye ihtiyacın var mı?" diye soruyor dostum, sesi eğleniyor.

"Şimdi de zalimlik ediyorsun," diyorum, popomun yeniden cazip bir şekilde sallanmasını sağlama umuduyla ağırlığımı değiştirerek. "Bir kızın burada kıcına şaplak atılması için ne yapması gerekir?"

Dagesh kıkırdıyor ve kıcımın yanağını okşuyor. "Sorabilirsin."

"Lütfen."

Hafif bir dokunuşla ödüllendirildim. Mutlu bir ses çıkarıyorum, başımı eğiyorum ve heyecandan titriyorum. Zaten fazlasıyla tahrik olmuş durumdayım. Onun alayları beni çılgına çeviriyor,

Özellikle de eli uzun süre kıcımda durduğu için. Ön sevişme gibi. Gerçekten, gerçekten uzun bir ön sevişme.

"Lütfen," diyorum tekrar, parmaklarımı üzerine eğildiğim büyük kalçaya geçirerek.

Kıcıma tekrar vuruyor, bu sefer daha sert ve avuçla. İnliyorum, son derece memnunum. "Kıcının titremesini seyretmeye bayılıyorum," diye mırıldanıyor Dagesh, sonra bana her biri bir öncekinden daha sert bir şaplak daha atıyor. "Her vurduğumda titriyor."

Sesindeki merak beni o kadar tahrik ediyor ki. Bana tekrar vurduğunda bir "lütfen" daha fısıldayarak inliyorum. Sanki kendi tarzını bulmaya çalışıyor, dostum. Her vuruş bir öncekinden daha yüksek sesle ve daha sert bir şekilde arkama çarpıyor, ta ki beni o kadar sert tokatlayana kadar, el izleri bıraktığından eminim.

O kadar tahrik oldum ki dayanamıyorum.

Beni tekrar tokatlıyor, bu sefer eli her iki yanağıma da aynı anda ve sertçe vuruyor. Nefes nefese bağıriyorum ve o hemen duruyor. "Çok mu fazla?"

"Hayır," diye sızlanıyorum. "Hoşuma gidiyor."

"Şimdi bile mi?" Kıcımı okşuyor ve sonra bir parmağını yanaklarımın arasına sokarak amımın sıcaklığını arıyor. Dagesh içime doğru vuruyor ve sonra inliyor. "Çok ıslaksın. Bundan gerçekten hoşlanıyorsun."

İnliyorum, elini geri itiyorum. "Lütfen," diye tekrar yalvarıyorum. "Lütfen. Sana ihtiyacım var. Daha fazlasına ihtiyacım var."

Dagesh altımda hareket ediyor. Kürklerin içine itiliyorum ve bir sonraki nefeste dostum üstüme çıkıyor, kalçalarımı kabaca kavrayıp havaya kaldırıyor. Kıcımı daha yukarı kaldırırken bile yüzümü battaniyelere bastırıyorum ve sonra beni örtüyor, büyük, sıcak vücudu uyluklarımın arkasına ve arkama bastırıyor. İri bir eli kıcımı tekrar tokatlıyor, sonra sıkıca kavlıyor. "İçine girmek üzereyken seni sallanırken görmek hoşuma gidiyor," diye homurdanıyor dostum. "Sana hâlâ şaplak atabilir miyim?"

"Lütfen," diye hıçkırıyorum. O kadar muhtacım ki canım yanıyor. "Lütfen devam et."

İçime giriyor ve neredeyse bayılıyorum, o kadar iyi hissettiriyor ki. Ağrıyan amımı doldururken gözlerimin arkasında sıcak yıldızlar patlıyor, o kadar derinden okşuyor ki taşaklarının tenime çarptığını hissediyorum ve mahmuzu rahatsız edici ama aynı zamanda tahrik edici bir şekilde kıcıma giriyor. Derine itiyor, sonra kıcıma daha önce hiç olmadığı kadar sert bir şaplak atıyor.

O kadar sert boşalıyorum ki fişkıyorum, vücudum şimdiye kadar yaşadığım en sert orgazmla sarsılıyor. Arkadaşım içime girerken boğuk sesler çıkarıyorum, beni kendi boşalması için kullanırken vücudum ıslak, özensiz sesler çıkarıyor. İşi bittiğinde, adımı haykırıyor ve parmaklarını yanlarıma sokuyor ve bu da saf zevkin bir başka küçük kıvılcımı oluyor.

Sonrasında, orada öylece uzanıyorum, kürklerin içinde yayılmış ve son derece memnun bir şekilde, popom hala havada.

Dagesh kendine gelirken inliyor ve içimden çıkarken eli sahiplenici bir şekilde sırtımda ve popomda geziniyor. "Etin kıpkırmızı olmuş," diyor ve tiksiyor. "Çok mu sert davrandım?"

"Hayır," diye mırıldanıyorum, şaşkınlıkla. "Sen mükemmeldin. Çok mükemmel."

Mağaranın içinde hareket ettiğini duyabiliyorum ve bir havluyu ıslatıp kendini temizlerken donuk gözlerle onu izliyorum. Hareket edemeyecek kadar iyi ve kemiksiz hissediyorum ve yanıma geçip beni de temizlediğinde kıpırdamıyorum bile. İşi bittiğinde kürklere geri dönüyor ve beni bir oyuncak bebekmişim gibi kucağına alıp tekrar kucağına oturtuyor. Yüzüme sokuluyor, saçlarıma öpücükler konduruyor ve sonra etrafımıza bir battaniye sarıyor. Tek eliyle çalışmak onun için zor olsa da sıcak çay da yapıyor. Diğeri sanki beni hiç bırakmak istemiyormuş gibi bana tutunuyor.

Dagesh ben içerken oyma kemik çay fincanını benim için tutuyor ve bitirdiğimde beni kucağına alıyor. Yanağımı okşuyor ve ben de saf bir memnuniyetle gülümsüyorum.

"Sana şaplak atmak hoşuma gitti," dedi arkadaşım. "Bu yanlış mı?"

Sana vurmak yanlış geliyor ama... bunu yapmak hoşuma gitti."

"En iyisiydi," diyorum ona. "Ve şaplaklar acıtmaz, gerçekten değil. Arada bir keskin bir sızı oluyor ama o da çabuk geçiyor."

Dagesh, "Çürüyeceksin," diye işaret ediyor. "Bundan hoşlanmıyorum." "Bana ne kadar çok şaplak atarsan, o kadar çok nasıl

"Kendimden emin bir şekilde, popomda avuç içi şeklinde iki morlukla dolaşmayı umursamamama rağmen, morluk bırakmadan beni tokatlayabileceğini söylüyorum. Eğer beni böyle orgazm edecekse? Haftanın herhangi bir günü kıcımlı yaralarla kaplayabilir.

Ağzını saçlarıma sürterek beni kendine sımsıkı sarıyor. "Burada uyuyacağız ve yarın, eğer yürüyemeyecek kadar yaralı değilsen, daha iyi bir mağaraya doğru yola devam edeceğiz."

Yürüyemeyecek kadar yaralı olmayacağım ama benim için endişelenmesi çok hoş. "İyi olacağım, ama daha iyi bir fikrim var."

"Ne oldu?"

Uzanıyorum ve parmaklarımı kuyruğuna dolayarak okşuyorum. "Bağ kuruyoruz, değil mi? Burada bağ kuramayacağımızı söyleyen bir şey yok."

"Burası en iyi mağara değil-"

"Ama çok iyi bir arkadaşım var," diyorum ona. Yüzümde hınzır bir gülümseme beliriyor. "Ve sana itaatsizlik ettiğim için bana her zaman şaplak atabilirsin."

Bunun üzerine gözleri parlıyor.

NORA

W

Sonuçta diğer mağaraya asla ulaşamayacağız. Sonraki üç günü küçük mağaranın içinde geçiriyoruz,

Birbirimize sarılmış, muhteşem, inanılmaz seks yapıyoruz. Sanki yeniden bir araya gelmişiz gibi, ama ben zaten hamileyim ve birbirimizi artık biraz daha iyi tanıyoruz.

Ve çok fazla seks yapıyoruz. Bir sürü seks.

Dagesh'in dayanıklılığı tanıdığım tüm erkeklerden daha iyi. Bu bir sa-khui olayı mı yoksa khui'nin kendisinden mi kaynaklanıyor bilmiyorum ama bazen ben nefesimi bile tutamadan o tekrar gitmeye hazır oluyor. Umursadığımdan değil. Beni tutup kendi zevki için kullanmasına, beni becerebilmek için kalçalarımı yukarı çekmesine ve sonra saçlarımı sıkıca yumruklamasına bayılıyorum. O kadar sert boşalıyorum ki her seferinde vücudum titriyor.

Biz de birbirimizi anlamaya çalışıyoruz. Rezonansın üzerinden neredeyse bir ay geçmesine rağmen birbirimizin yatakta neye ihtiyacı olduğunu yeni yeni anlamaya başlamanız üzücü ama geç olsun güç olmasın. Öğrendim ki Dagesh

Bana hiç vurmuyor ya da itip kakmıyor. Buna yaklaştığımız anda, güvenli sözcükler çıkarıyor, sarsılıyor. Yine de kovalamaca oyunlarını seviyor ve her şey bir oyun olarak ortaya konduğu sürece sınırları biraz daha zorlayabiliyoruz. Sanki bunun gerçek olmadığını bildiğinde biraz daha ileri gidebiliyor.

Acı sınırlarım onun bana verdiğinden çok daha yüksek, ama aynı zamanda, artık Dagesh'ten ihtiyacım olanı alacağımı bildiğim için, bazen tek gereken kıcımda sert bir el veya boğazımı sıyıran bir el ve ben sert ve hızlı bir şekilde boşalıyorum. Bazen, sadece sapıkça seks yaptığımızı hatırlatmak bile beni boşaltmaya yetiyor.

İkimiz de sonunda ihtiyacımız olanı alıyoruz gibi hissediyorum ve bundan daha mutlu olamazdım. O kadar mutluyum ki Dagesh ana mağaraya dönmeyi önerdiğinde üzülüyorum. Seks kokan balayı mağaramızdan ayrılmak istemiyorum. Kafamı birkaç kez alçak tavana çarpmışsam ne olmuş? Dagesh hareket etmek için eğilmek zorunda kalsa ne olur? Altımızdaki kürkleri nemlendiren bir su damlasıyla uyanmışsak ne olmuş? Burada mutluyuz.

Belki sahip olduğumuz şey herkes için işe yaramıyor ama herkes için işe yaraması da gerekmiyor. Sadece bizim için işe yaraması gerekiyor.

Ve bizim için kesinlikle işe yarıyor.

Dördüncü gün kahvaltıdan sonra eşyalarımızı topluyoruz ve ateşi söndürdükten sonra çevremize son bir kez bakmak için mağaranın dışına çıkıyorum. Elbette beni kimse tutmuyor, istediğim zaman avlanmaya ya da dağlara çıkmaya gidebilirim. Ben... sadece istemiyorum. Ben büyük bir maceracı ya da gezgin değilim. Bir fincan çayla ateşin etrafında oturup arkadaşlarıyla sohbet etmeyi seven bir ev kuşuyum. Yine de bugünü takdir edebiliyorum ve etrafımızdaki dağlara bakarken soğuk, tatlı havadan derin nefesler alıyorum. Her yer beyaz ve gri

-Her şey kalın kar tabakalarıyla kaplı. Buraya ilk geldiğimde çok bunaltıcıydı. Tüm buz ve

Kar yağdı ve havanın bu kadar iyi olduğunu fark etmek son derece korkutucuydu.

Yine de yol boyunca bir yerde korkutucu olmaktan çıktı. Dünya'yı dilemeyi bıraktım ve yeni çevremi takdir etmeye başladım. Buradaki hava Dünya'daki her şeyden daha temiz ve taze. Suyun tadı tamamen saf. Yemeklerin tadı daha güzel, gerçi hala sa-khui gibi çiğ et yemeyi sevmiyorum. Sıkı çalışmayı da yeniden takdir ediyorum. Burada hiçbir şey kolay elde edilmiyor. Tüm etler yakalanmak, tüm otlar ve kökler toplanmak zorunda. Yakalanan hayvanlardan giysi yapılması, derinin giyilebilir deri veya kürk haline getirilmesi ve daha sonra ihtiyaç duyulan şekilde kesilip dikilmesi gerekiyor.

Sa-khui'ye hiçbir şey teslim edilmez. Bize, bu soğuk ve yasak gezegene terk edilmiş insanlara da hiçbir şey verilmeyecek.

Ama bu, bu hayatın değersiz olduğu anlamına gelmez.

Ayakta durup keskin havayı içime çekerken, dostum yanıma geliyor. Sırtında bir çanta, yanında bir mızrak ve elinde başka bir pelerin var. Mızrağını kara saplıyor ve hemen kürk pelerini omuzlarıma dolayarak beni sarıyor. Benimle ilgilenirken yüzünde yoğun bir konsantrasyon ifadesi var ve ben de ağzıma yayılan gülümsemeye karşı koyamıyorum.

Bu gezegen serttir, ama belki de çok sert olduğu için karşılığında size harika şeyler veriyordur. Yatakta kışınıza şaplak atılmasını istediğinizde bile sizi seven ve size tapan bir rezonans eşi gibi şeyler. Birbirini kollayan, şefkatli, verici bir insan topluluğu gibi şeyler. Sevgi, bağlılık ve birlik gibi şeyler. Şefkat ve ilgi.

Ve bu değiş tokuş konusunda oldukça iyiyim.

Dagesh boynumu görünce gözlerini kırptırdı. "Ağzımdan dolayı burada küçük çürükler var. Bundan hoşlanmadım."

Ona doğru ışınlanıyorum. "Bayıldım buna. Tüm dünyaya benim için ne kadar ateşli olduğunu ve kontrolünü kaybettiğini gösteriyor."

Arkadaşım buna homurdanıyor ve kürkümü etrafıma daha sıkı sarıyor. "Yeterince sıcak mısın? Yeterince yedin mi? Gitmeden önce bir şeyler içmek ister misin?"

Ne kadar telaşlısın, dostum. "Ben iyiyim."

Eli kıcıma doğru kayıyor ve üzerimdeki kat kat derilerin arasından elini geçiriyor. "Ve bu çok acıtmıyor mu?"

Yüzüm kızarıyor. Dün gece beni can evimden vurdu ve daha sikini içime sokmadan iki kez boşaldım. İnanılmazdı. İşimiz bittiğinde arkamda avuç içi büyüklüğünde kırmızı izler olduğu için telaşlandı, ama gün geçtikçe kıcımdaki izler için daha az üzüldüğünü fark ettim, bu da beni memnun ediyor.

"Kıçım gayet iyi, ama eğer kendin bakmak istersen, ben buna varım."

Mantıklı, güvenilir Dagesh'imın reddetmesini bekliyorum. Popomu ciyaklamama neden olacak kadar sert bir şekilde çimdikliyor ve bunu değerlendiriyor. "Belki de her ihtimale karşı bir bakmalıyım."

Oh, oynamak istiyor, değil mi? Isı sistemimde dolaşıyor ve çantasını yere bıraktığında, neredeyse beklentiyle kıvranıyorum.

"Bakabilirsin," diye söz veriyorum. "Eğer beni yakalarsan."

Ve koşmaya başladım. Beni yakalayacak. Bütün mesele bu. Beni yakalayacak ve karın içine fırlatacak ve sert, kirli bir seks yapacağız ve bu harika olacak.

Yarın her zaman mağaraya geri dönebiliriz.

Güncel Gün

NORA

"Düğünümüzü yaptıktan sonra, annen beni öptü ve ülkedeki en mutlu kadın olduğunu söyledi." Dagesh battaniyeleri Anna ve Elsa'nın çenelerinin altına sıkıştırıyor ve birbirimize nasıl alıştığımıza dair tamamen uydurma ve tertemiz hikâyeyi bitiriyor. "Annenizin de dediği gibi, artık sonsuza dek mutlu yaşıyoruz."

Elsa'nın ağzı açık kalmış, çoktan uyumuş ama Anna utangaç bir şekilde dostuma gülümsüyor. "Büyüdüğümde Analay ile sonsuza dek mutlu yaşayacağım. Bu bizim de yoo-ish düğünü yapacağımız anlamına mı geliyor?"

"Nasıl istersen." Kızın saç örgüsünü düzeltiyor. "Hadi uyu. Büyümene daha uzun zaman var. Şimdilik sen hâlâ benim küçük kızımsın ve küçük kızımın sabah babasıyla ava gidebilmesi için iyi bir uykuya ihtiyacı var."

Dagesh'in kızlarla her zaman ne kadar iyi anlaştığına gülümsemekle, Anna'nın Analay'la çiftleşme konusunu tekrar gündeme getirmesinden duyduğum hayal kırıklığı arasında gidip geliyorum. Analay'ın sadece bir çocuk olduğunu biliyorum ama Anna da öyle ve hayatının onun için kararlaştırıldığını hissetmesini istemiyorum. Belki de çok hamile olduğum için Anne Ayı gibi davranıyorumdur. Bunun Dagesh'i benim kadar rahatsız etmediğini biliyorum.

Arkadaşım kulübemizde dolaşüyor, ateşi yakıyor ve ortalığı topluyor. Kızları uyandırmamak için ona usulca, "Bunu bırakabilirsin," diyorum. "Sabah alırım."

"Ayaklarını göremiyorsun güzel dostum," diyor Dagesh bana eğlenerek. "Neden senden yerden bir şeyler toplamayı bekleyeyim ki?"

Haklı. Kızların oyma oyuncaklarını ve deri bebeklerini toplayıp yerine koyarken kocaman karnımı ovuyorum. Çaresiz hissetmekten nefret ediyorum. Uzun bir av günü geçirdiğini ve onun da yorgun olduğunu biliyorum, ama eve geldiğinde her zaman benimle ilgileniyor, sanki sınırsız bir enerjiden başka bir şey değilmiş gibi. O kadar güvenilir ki.

Bunun beni bu kadar tahrik edeceğini hiç düşünmemiştim ama işte buradayız.

Son bulaşıkları da taş tezgâhın üzerine koyarken ona "Yatağa gel," diyorum. Kürkleri cesaretle okşuyorum.

Arkadaşım omzunun üzerinden bana sırtlıyor, uzun örgüsü sırtının alt kısmında dans ediyor. O çok lezzetli bir atıştırmalık, erkeğim. Çiftleşme mevsiminin sekiz turundan sonra bile, bana baktığında vajinamda derin bir ürperti hissediyorum. Zamanla bana daha seksi gelmeye başladı çünkü artık güçlü, güvenilir, şefkatli ve sevecen bir eş olmasının yanı sıra ev işlerinde bana yardımcı olan ve kızlara her zaman zaman ayıran harika bir baba olduğunu da biliyorum.

Bulaşıkları yıkayabilecek durumda olmama rağmen yıkıyor, sonra çizmelerini çıkarıp benimle birlikte kürklerin içine giriyor. Dagesh beni kendine doğru çekiyor, karnımın altına bir yastık sıkıştırıyor ve arkamdan kaşıklıyor. Elleri

karnıma gidiyor ve şişmiş yuvarlaklığını okşuyor. "Kitimiz bugün nasıl?"

"Büyük." Gözlerimi kapatıyorum, ona doğru sokuluyorum. "Elin iyi hissettiriyor. Sürtmeye devam et."

Parmaklarını tuniğimin altından geçirip çıplak tenimi okşuyor. "Av iyiydi," diyor boynumu öperek. "Bugün tuzaklarım doluydu. Bir kar kedisi bile yakaladım. Onu tuzaklarımdan birine takılmış bir zıpzip yerken buldum ve kaçamadan öldürdüm."

"Bu harika. Bu yüzden mi bugün bu kadar uzun süre dışarıdaydın? İyi avlandın mı?"

Dagesh başını sallar. "Hepsini bir zulaya koydum ama kar kedisi postunu istiyorsan, gidip onu alacağım."

"Aceleye gerek yok. Elimde bir sürü post var ve kızlar şu anda artıklarla çalışıyor." Bir ara Asha'ya ihtiyacı olup olmadığını sorabilirim ama şu anda temizlenmesi ve bakılması gereken bir post daha olduğu düşüncesi çılgık atarak kaçma isteği uyandırıyor. İri eli karnımın alt tarafını boş boş kaşıyor ve ayak parmaklarım mutluluktan kıvrılıyor. "Oh adamım, bu harika hissettiriyor. Neden bu kadar harikasın?"

"Beni daha iyi yapan bir eşim var," diyor kulağımı ısırarak. "Ama bazen çok ama çok yaramaz oluyor."

Sıcak şehvet içime akıyor. "Öyle mi?"

Kızlar geldiğinden beri seks hayatımız biraz değişti. Küçük kulaklar kulübenin diğer tarafında uyurken güzel, gürültülü bir şaplak atmak zor. Seksimizin çoğu daha sessiz olma eğiliminde ve eğer bir şeylere biraz sınır koymam gerekirse, Dagesh beni tutuyor. Daha fazla rahatlamaya ihtiyaç duyduğumuzda, bazen kızlar "Asha Teyze'nin kulübesinde yatıya kalıyor" ve o zaman daha eğlenceli bir gece geçiriyoruz. Ancak son zamanlarda o kadar hamile ve mutsuzum ki pek oyun havasında değilim.

Yine de Dagesh öyle görünüyor ve bu, hantal bedenimin verdiği rahatsızlığa rağmen beni tahrik ediyor.

Arkadaşım saçlarımı boynumdan kaldırıyor ve tenimi öpüyor. "Evet. Günlerdir çok yaramazlık yapıyor. Sanırım

cezalandırılmalıdır."

İçim titriyor. "Yalanlar," diye fısıldıyorum. "Ben iyi bir kızım ve bunu biliyorsun."

Dagesh'in dişleri tenime sürtünüyor, nefesimi kesecek kadar sert. Ağırlığını değiştirip bir dirseğinin üzerinde ayağa kalkıyor ve ona bakmak için başımı çevirdiğimde saçlarımdan bir avuç tutarak başımı yastığa sabitliyor. Bunca zaman sonra bile saçımı çekmenin acıtmayan ama yine de beni tahrik edecek kadar sert olan mükemmel yolunu bulmayı başarması beni hep şaşırtıyor.

"Ne diyorsun?" diye soruyor.

İkimiz de konuşmaya ihtiyaç duymayalı uzun zaman olmuştu ama çok yorulduğumda kaçmamın sorun olmayacağını hatırlattığından şüpheleniyorum. "Dünya," diyorum nefes nefese. "Ama buna ihtiyacım olmayacak."

"Belki de değil." Dagesh eğiliyor, dişleri kulağıma çarpıyor. Diğer eli taytımın içine giriyor, kalçalarımın arasındaki sıcaklığı arıyor. Klitorisimi buluyor ve ovmaya başlıyor. Alaycı, yumuşak vuruşlar değil, daha sert, tam da ihtiyacım olan şeyi talep eden vuruşlar. Hava boğazımda düğümleniyor ve o vücudumu okşarken bir iniltiyi ısırmak zorunda kalıyorum. Benden bir orgazm çıkarmaya kararlı, onun için boşalmamı talep ediyor. Bu o kadar erotik ki -ve böyle bir boşalmayı yaşamayalı (ya da istemeyeli) o kadar çok gün oldu ki- birkaç dakika içinde boşalıyorum, o benden orgazmı çıkarırken ben de onun adını inleyerek söylüyorum.

Bu benim en güzel orgazmım değil. On beş aylık hamileyim, şişkin ve yorgunum ama Dagesh boynumu öpüyor ve sanki gördüğü en seksi şeymişim gibi bana tatlı sözler mırıldanıyor. Ben aşağı inerken amımı okşuyor ve tatmin olduğumda parmaklarındaki tadı yalıyor. Bir kaplumbağa gibi çırpınmadan sırtüstü yuvarlanamasam da ona uzanıyorum. "Seni şimdi yapmama izin ver."

"Sen uyu," diyor burnumun ucuna bir öpücük kondurarak. "Yakında seni taleplerimle uyandıracam."

Ona uykulu bir gülümseme veriyorum, üzerime örttüğü kolunun altına sokuluyorum ve günlerdir uyumadığım kadar iyi uyuyorum.

Gecenin bir yarısı belimde sert, korkunç bir krampla uyandım.

Seksilik için çok fazla. Dagesh'i dürterek uyandırıyorum. "Sanırım bebek geliyor," diye fısıldıyorum. "Ayağa kalkmama yardım eder misin?"

"Şimdi mi?" Arkadaşım anında ayağa fırlıyor, gözleri fal taşı gibi açılıyor. Kıyafetlerini kaptı, botlarını giyerken aynı anda tuniğini de giymeye çalıştı. Arkadaşımı sadece bir kez daha sarsılırken görmüştüm; o da Anna ve Elsa doğduğunda. Yaptığı maskaralıklar bana bir an için kendimi unutturuyor ve onu görünce kıkırdıyorum.

Sonra suyum geliyor ve bu artık gülünecek bir şey değil. Sıvı bacaklarımdan aşağı süzülüp tozluklarımı ıslatırken irkiliyorum. Ellerimi karnıma koydum. "Bebeğim?"

Dagesh bir anda yanımda beliriyor, omuzlarında bir pelerin ve çizmeler... ve pantolonsuz. Bana bir pelerin uzattı. "Al. Al bakalım. Botlarına ihtiyacın var mı? İçecek bir şey ister misin? Aç mısın? Kızları uyandırayım mı?"

Onu görmek bana inanılmaz derecede komik geliyor - ya da belki de sadece yorgunum ve bu bebek sonunda yolda olduğu için rahatladım. Bana meraklı bir bakış attığında bile kıkırdamadan duramıyorum. Sadece işaret ediyorum.

Arkadaşım kıkırdıyor. "Ne yani, bu köyde daha önce kimsenin sikimi görmediğini mi sanıyorsun? Umurlarında olmaz. Seni şifacıya götürdüğümüz sürece umurumda değil."

Başımı sallıyorum. Gecenin bir yarısı ve rahatsız olsam da bebeğin hemen geleceğini sanmıyorum. Henüz başka bir kasılma yaşamadım, yani zaman var. "Kıyafetlerimi değiştirmeme yardım eder misin?" Fısıldıyorum. "Bırakalım da kızlar biraz daha uyusun."

Dagesh bol, yere kadar uzanan bir tunik elbise giymeme yardım ediyor ve o sıcak çay koyarken ben ateşin yanında volta atıyorum. Yorgunum ve oturmak istiyorum ama oturmak rahatsız edici. Sonra tekrar, ayakta durmak da öyle. Her şey berbat, ama ben

Bunu daha önce de yaşadım ve bunun geçici olduğunu biliyorum. Yakında bebek burada olacak ve rahatsızlığın çoğu geçecek.

O zaman kucağıma alabileceğim bir oğlum olur.

Ya da bir kız, kendime hatırlatıyorum. Analay daha çocuk. Erkek çocuğum olacağından emin değil. Rokan'ın bilmesi her zaman doğru değildir. Analay'ın Rokan gibi bilme yetisi bile olmayabilir. Sadece aktif bir hayal gücü olan bir çocuk olabilir. Belayı ödünç almanın anlamı yok.

Dagesh kolumdan tutup ateşin etrafında dönmeme yardım ediyor, yüzünde dikkatli bir ifade var. "Şifacıyı ne zaman getireceğimi söyle," diyor bana. "Gerekirse onu uyandırırım."

Başımı salladım. "Hâlâ vaktimiz var."

Ben adım atarken, bebeğe verilecek isimler hakkında konuşuyoruz. Dagesh'in ebeveynleri Adash ve Geshta'ydı ve onları bu isimlerle onurlandırmayı tartışıyoruz. Belki seçici davranıyorum ama Geshta eşimin ismine çok yakın geliyor ve Adash'ı seviyorum ama erkek ismi düşünmek istemiyorum çünkü Analay ile aynı fikirdeymişim gibi geliyor.

"Peki ya Miriam?" diye sordum. "Annemin adı. İyi bir Yahudi ismi. Ya da Esther. Büyükanнемin adıydı."

"Meer-ee-yum ne demek? Ya da Es-tur?"

Hemen Esther'e yöneliyorum, çünkü onun için telaffuzu daha kolay. "Miriam'ın ne anlama geldiğini tam olarak hatırlamıyorum ama Esther 'yıldız' demek."

Parlıyor. "Bu fikri sevdim. Eğer bir kızımız olursa, o bir yıldız olur."

"Kız olacak," diyorum acımasızca ve bir başka kasılma karnımda dalgalanırken tıslıyorum.

DAGESH

I

Bir kız.

Maylak telaşlanırken ben yeni kitimi kollarımda tutuyorum üzerinde benim dostum. Nora var a gurur duyuyorum,

Bana gülümserken solgun yüzünde muzaffer bir ifade vardı.

"Analay yanıliyordu," diyor, ifadesi yorgun ama meydan okuyor. "Her şey sabit değildir."

Arkadaşım çok fazla endişeleniyor. Analay ne isterse söyleyebilir ama kızımın eşine sadece rezonans karar verecek. Onun khui'si şarkı söyleyene kadar, telaşlanmaya değmez. Ona gülümsüyorum, en yenimizi sallıyorum. Es-tur, benim küçük yıldızım, kollarımda hafif, her ne kadar No-rah ve Maylak onun ne kadar büyük bir çocuk olduğunu haykırmış olsalar da. Doğum da kolay oldu. Eşim birkaç saat ateşin yanında volta attı, sonra çömeldi ve sonra Es-tur sabah yemeği için tam zamanında bir feryatla geldi.

O çok güzel, benim küçük yıldızım. Ona hayranlıkla bakıyorum. Yelesi benimki kadar siyah, ama küçük burnu ve çenesi tamamen No-rah. Yanakları şişman ve dolgun.

Tüm yeni doğan yavrular gibi bacakları uzun ve sıska. Gözleri karanlık, tıpkı khui'sini almadan önceki No-rah gibi ve bu gözleri görmek kalbimi endişeyle dolduruyor. Bir sa-kohtsk indirip küçük yıldızıma en güçlü khuiyi verene kadar rahat uyuyamayacağım. Minik eline bir parmağımı uzatıyorum ve o da küçük tırnaklarıyla mükemmel bir şekilde sıkıyor. Dört parmağı ve bir başparmağı var Es-tur'unun ve kız kardeşlerinin aksine kuyruğu yok.

Yeni kızımın minicik, mükemmel ağzı bozuldu ve bağırmaya başladı.

Memnuniyetle gülüyorum. "Güçlü ciğerleri var, tıpkı annesi gibi."

No-rah bana yorgun bir gülümseme veriyor ve kollarını kit için uzatıyor. "Onu beslemeliyim."

Şifacıya bakıyorum ama artık elleri No-rah'ın üzerinde değil. Maylak yorgun görünüyor ama işi bitmiş. "Kolay bir doğum oldu," diyor Maylak ikimize de. "Ve o çok sağlıklı bir yavru. Büyüyen kabilemize değerli bir katkı."

Es-tur'u nazikçe eşimin kollarına bırakıyorum ve en yeni kızımızın annesine doğru dönüp No-rah'ın memesine sokulmasını dikkatle izliyorum. Bundan daha güzel bir manzara olamaz ve eşim kızımıza gülümserken kalbim küt küt atıyor. Bebeğin emmeye başlamasını izliyor, parmakları yavrunun başının üstündeki kalın siyah tüyleri okşuyor. Sonra bana bakıyor, gözleri merakla yumuşamış. "Fırsatın olduğunda kızları Asha'dan alır mısın? Ablalarına merhaba demek isteyeceklerdir."

Eşimin yanından ayrılmak istemiyorum ama No-rah haklı. Ah-nah ve El-sah Es-tur'la tanışacakları için çok heyecanlı olacaklar. Onlar da en az bizim kadar bu günü beklediler, yavru karnını tekmelediğinde No-rah'ın karnına hevesle dokundular. Bu anı bizimle paylaşmak isteyecekler... ve ben tüm ailemin yakın olmasını istiyorum. Ufaklığın doğumu bana tüm dişilerimin ne kadar kırılgan olduğunu hatırlattı ve yavruları birbirine sokulmuş, ininde kuluçkaya yatmış bir kar kedisi gibi onları izlemek istiyorum.

Sırf ona dokunmam gerektiği için ilerleyip eşimin terli alnını öpüyorum. Bana saf bir sevinçle bakıyor ve ben de eşime ve emzirmekte olduğu yeni kızımıza bakıyorum. "Ben gidiyorum."

"Biliyorum." Dudakları eğlenerek seğiriyor.

Bir an daha duraksıyorum. "Bu bana daha çok benziyor." Uzanıp küçük yumruğa dokunuyorum, Es-tur'un ne kadar küçük olduğuna bir kez daha hayran kalıyorum.

"Hepsi sana benziyor." No-rah bana bıkkın bir gülümseme veriyor.

Maylak ayağa kalkar. "Ben gidiyorum." Esniyor. "Esha'ya gidip kızları bulmasını ve onları geri getirmesini söyleyeyim mi?"

Ona evet demek istiyorum, eşimin ve yeni yavrumun yanında oturmak ve günlerce kalkmamak istiyorum. Ama ben bir babayım ve Ah-nah ile El-sah yeni bir kardeşleri olduğunu benden duymayı hak ediyorlar. "Ben onları alırım." Es-tur'a bir kez daha bakıyorum ve sonra uzaklaşıyorum. "Çok yakında döneceğim."

"Ben burada olacağım." No-rah yastıklara yaslanmış, ufaklığın emzirmesini izliyor. Yorgun görünüyor, dostum. Kırılğan. Bu gün onu şımartacağım, karar verdim. Stay-see ve Pashov'un kulübesine uğrayıp biraz taze et ya da kürk karşılığında birkaç öğün yemek pişirmeye istekli olup olmadıklarına bakacağım. Asha'dan en çok sevdiği çayı alacağım. Biraz su ısıtacağım ve yeni takım uyuduğunda onu yıkayacağım. Kızlara dikiş dikmelerinde ve kulübeyi temiz tutmalarında yardım edeceğim ve No-rah'ın dinlenmesine izin vereceğiz.

İşim iki katına çıktı ama daha mutlu olamazdım. Ailem yeniden büyüyor. Sekiz mevsim önce hep yalnız kalacağımı düşünürdüm. Gerçekten, hiçbir erkek benim kadar şanslı değil.

Köye doğru gidiyorum ama sürekli durduruluyorum. Harrec ve arkadaşı yeni takım hakkında bilgi almak istiyor. Vektal kabileye katıldığım için beni tebrik ediyor. Claire ve Ereven kızlara göz kulak olmayı ve onları ava götürmeyi teklif ediyor.

Bana ve No-rah'a dinlenmek için zaman veriyor. Sonunda Stay- see'yi buluyorum ve eşim için yemek yapmaktan mutluluk duyuyor. Sabah biraz getireceğine söz veriyor ve ben ayrılırken kollarıma taze yapılmış tohum keklerinden oluşan bir sepet tutuşturuyor.

Asha'yı Air-ee-yon-uh ve yavrularıyla birlikte kızlarımın yanında buluyorum. Ah-nah ve El-sah heyecanla ayağa fırlıyorlar.

"Kardeşim burada mı?" Ah-nah kocaman gözlerle bana bakarak "Kardeşim burada mı?" diye soruyor.

Ben daha kardeş olduğunu söyleyemeden, oynadığı oyuncaktan başını kaldırmayan Analay konuşuyor. "Bu değil."

"Bu ne değil?" Sormadan edemiyorum.

Bana göz kırpmıyor, küçük yüzü ciddi. "Bu bir çocuk değil. Bu rezonans değil."

Nutkum tutuldu. Annesi bana çaresiz bir omuz silkme hareketi yapıyor ve sonra oğluna dönüyor. "Analay, bebeğin altını değiştirebilir misin?" Kucağındaki bebeği okşuyor ve bana garip bir şekilde gülümsüyor. "Zoari'nin ağabeyinin yardımına ihtiyacı var."

Analay ayağa fırlar ve yardım etmeye hevesli bir şekilde koşarak uzaklaşır.

Annesi bana dönüp bakıyor ve yumuşak, alçak bir sesle konuşuyor. "Özür dilerim. Bu konuyu sürekli açtığını biliyorum. Sadece... Anna'yı seviyor. Ona tapıyor. Bunun Nora'yı üzdüğünü biliyorum ama gelecek hakkında bu şekilde konuşmanın saldırganlık olarak görülebileceğini anlayamayacak kadar küçük." Kucağındaki bebeği düzeltiyor, omzuna götürüyor ve küçük sırtını okşuyor. "Onunla konuştuk ve rezonansın önce gelmesi gerektiğini biliyor. Beklemekten memnun."

Homurdanıyorum. Eşime sadakatsizlik etmek istemiyorum. No-rah'nın Ah-nah'ya karşı çok korumacı olduğunu ve onun kendi kararlarını verebilmesini istediğini biliyorum ama rezonans seçerse, seçer.

"Erkek değildi, değil mi?" Air-ee-yon-uh sorar.

Durakladım. "Bu başka bir kız. Adı Es-tur."

Sanki zaten biliyormuş gibi başını sallıyor. Belki de biliyordu. Oğlu, annelerin küçük altlıklar için kullandığı eski deri parçalarından bir demetle içeri koşar ve gururla gülümser. "Onları buldum!"

"İyi iş, Analay. Çok yardımcı oldun." Ona gülümsüyor.

Kızlarıma işaret ediyorum, kafam garip yeni düşüncelerle dolu. Gelecekte bir kit daha. Bir oğlan. "Gelin kızlar," diyorum çocuklarıma. "Annenizin tanışmanız için bir kız kardeşi var."

"Bir kız kardeş mi?" El-sah heyecanla haykırır. "Oh oğlum!" "Kız!" Ah-nah şarkı söylüyor ve ikisi de gülüyor.

Asha'ya onlara göz kulak olduğu için teşekkür ediyor, diğerlerine başını sallıyor ve kızları köyün içine, kulübemize doğru yönlendiriyorum. Analay'ın söyledikleri hakkında No-rah ile daha sonra konuşacağım. Onun sözlerinden mutlu olur mu bilmiyorum ama bir erkek çocuk düşüncesi hoşuma gidiyor. Yine de sonra. Şimdilik düşünecek yeni bir kit var ve o olduğu gibi mükemmel.

Bir hafta sonra

NORA

"Şimdi burada," diyorum, bulanık kumaşın üzerine son bir dikiş atarak Anna'nın yeni yamalı tuniğinin etek ucu. "İkiniz de çok şirin görünüyorsunuz."

Elsa bana bakarken burnunu kıvrıyor. "Anne, düğme nedir?"

Oh. "Bu bir bağlantı elemanı. Yuvarlak bir tane. Onları Dünya'da kullanırdık. Bu sadece bir deyim." Asi bir tutam saçı Anna'nın topuzlarından birine doğru düzeltiyorum ve küçüklerime hayranlıkla bakıyorum. Kızlar bu akşamki ziyafette giyebilmek için bütün hafta boyunca tuniklerini bitirmeye çalıştılar, ben de dün gece geç saatlere kadar çalışıp etek uçlarını tamamladım. Yine de çok güzel görünüyorlar, Elsa'nın tuniğinin göğsünde büyük kırmızı deri bir kalp olması ve Anna'nın sarı bir hilal istemesi dışında uyumlu bir çift. "İkiniz de çok güzelsiniz. Şimdi gidin ve Stacy'nin sizin için hraku tohumu kavurup kavurmadığına bakın."

Şahsen ben, rendelenmiş patates olmayan kekleri dört gözle bekliyorum çünkü bana evdeki latkeleri hatırlatıyorlar. Kızlar kulübeden koşarak çıkıyorlar, çıkarken de deri kapı kaplamasını neredeyse yerinden söküyorlar. Hayal kırıklığı dolu bir ses çıkarıyorum ve gitmelerine izin veriyorum; onlar küçük ve bütün hafta uslu durdular. Bugün serbest kalabilirler. Davullar çoktan çalmaya başladı, bu yüzden kutlama için sabırsızlanıyorlar.

Süt dolu göğüslerimin etrafına bir bağlayıcı daha sarıyorum, sonra önden bağlanan bol bir tunik giyiyorum, çünkü Esther biraz domuz ve yaklaştığım anda başka bir yemek isteyeceğinden şüphem yok. Konu annesine gelince sanki altıncı hissi varmış gibi. Dagesh onu bütün öğleden sonra askıda taşıyabilir ve o sessiz ve mükemmel olur, ama ben yaklaştığım anda aç canavar uyanır. O kadar küçük ve tatlı ki bunu seviyorum.

Saçlarımı dağınık bir at kuyruğu şeklinde arkaya topluyorum ve birkaç uçuşmayı düzeltmeye çalışıyorum. Daha birkaç gün önce bir bebek doğurduğum için biraz dağınık görünmeme izin var ama burada bile herkes bir parti için giyinir. Botlarımı giyiyorum, omuzlarıma bir pelerin sarıyorum ve sonra bir çantaya fazladan birkaç pelerin ve birkaç deri bebek bezi dolduruyorum, çünkü daha sonra birinin onlara ihtiyacı olacak. Hazır olduğumda kulübeden çıkıp büyük uzun eve doğru ilerliyorum.

Tam o sırada Lila'nın göğsüne bağladığı küçük çocuğuyla kulübesinden çıktığını görüyorum. Selamlamak için onu işaret ediyorum. Merhaba. Uyuyor mu?

Evet, Lila geri döndü. Uyuyor.

Rollan mı? Adını parmaklarımla heceliyorum ve sonra işaret etmeye devam ediyorum. Lila tekrar duymaya başladı ama eski alışkanlıklar kolay kolay bırakılmıyor ve hepimiz bazen onun yanında işaret diliyle konuşuyoruz. İşin içinde uykulu bir bebek olduğunda da iyi oluyor. Hazırlanmak için yardıma ihtiyacın var mı?

Oğlum babasıyla birlikte, Lila işaret ediyor. Yorgun görünüyor ama gülümsüyor. Eli Lola'nın minik başına gidiyor ve bebeğin saçlarını okşuyor. Ben hazırım. Sen

hazır mısın?

Ben iyiyim. Birlikte yürümemiz gerektiğini belirtiyorum. Esther nerede? diye soruyor bana ve bebeği kıpırdayınca iç geçiriyor, tuniğini açıp onu göğsüne yaslıyor. "İmza için çok fazla. Küçüğün eşinin yanında mı?"

Gülümsüyorum çünkü bu açıdan Lola tamamen mavi tenli ve koyu renk saçlı ve çarpıcı bir an için tıpkı benim minik Esther'ime benziyor. İkizlerim sarışın doğmuştu, bu yüzden buradaki yavruların çoğu koyu renk saçlı olsa da göğsümde siyah saçlı bir bebek görmek beni şaşırtıyor. "Mızızlanıyordu, bu yüzden Dagesh onu yürüyüşe çıkardı. Bu onu hemen uyutuyor."

"Kızlar abla olmaya nasıl alışıyor?" Yürürken adımları yavaşlıyor ama aldırmıyorum. Acelem yok. "Çoğu zaman bayılıyorlar. Esther'e iyi davranmak istiyorlar. Bir oyuncak bebek gibi ve ona dikkat ettiklerinden emin olmak için izlemek zorundayım. Rollan yeni kız kardeşini nasıl buldu?"

Yüz ifadesi alaycı bir hal alıyor. "Biraz kıskanç ama giderek daha iyi oluyor. Anne ve babayı paylaşmayı düşündüğümüz kadar sevmiyor. Rokan ben bebeği doğururken onunla daha fazla vakit geçirmeye çalışıyor."

Biraz daha sohbet ediyoruz ve uzun eve yaklaştıkça davul sesleri güçleniyor. İçerideki konuşmaları duyabiliyorum ve pek parti kızı olmasam da içim beklentiyle doluyor. Bu gece sadece bir araya gelip konuşacağımız, güzel yemekler yiyeceğimiz, kamp ateşinin etrafında oturup saatlerce sohbet edeceğimiz bir gece olacak. Büyüklerden biri bir hikâye çevirme oyunu başlatacak ve tüm çocuklar oyuna çekilip meşgul edilecek, böylece yetişkinler rahatlayabilecek. Biri sah-sah'ı patlatacak, biri vücut boyalarını çıkaracak ve herkes saatler sonra harika vakit geçirmiş olarak yatağa girecek.

Uzun evin kapısını örten ağır deri kapak geri çekildi ve Rokan arkadaşına sırtıttı. "Sana bir koltuk ayırdım." Bana başıyla selam veriyor. "Eşin ateşin yanında."

Ona teşekkür ediyorum ve Lila'ya hızlıca veda ederek içeri giriyorum. İkimizin de şu anda çok küçük bebekleri olduğu için önümüzdeki dönemde çok konuşacağımıza eminim. Josie'nin de var ve biraz daha enerjim olduğunda onunla vakit geçirmek için aklıma bir not alıyorum. O da üç küçük çocuğa sahip olmanın acısını paylaşabilir. Kadınların çoğunun bu noktada ikinci bir çocuğu var ama üç çocuk sadece bir annenin anlayabileceği özel bir yorgunluk türü. Kalabalık uzun evi tarıyorum. Drayan dizlerinin arasında bir davul tutmuş, ona vuruyor. Küçük Kae de çocuk boyunda bir davulla onun yanında ve onunla birlikte tempo tutmaya çalışıyor. Birileri kulübenin bir köşesindeki kürklerin altında öpüşmeye başlamış bile; Hassen ve Maddie olduğunu görünce pek şaşırmıyorum. Hızlı bir bakış, oğulları Masan'ın kuzeni Rollan'la birlikte olduğunu ve ikisinin de Masan'ın evcil dirtbeak'iyile oynadığını gösteriyor. Kuşu burada görmek beni heyecanlandırmadı ama Maddie daha önce kuşun yabani kuşların alışkanlıklarını edinmediğine ve Masan'ın kuşu temiz tutmaya özen gösterdiğine dair beni temin etmişti.

Yine de kuşu var diye çocuğu suçlayamam. Kate, eşi Harrec ile oturuyor ve hızla büyüyen kar kedileri her ikisinin de kucığında uyukluyor. Summer ve Warrek'le sohbet ediyorlar ve Summer sessiz eşinin kucığında otururken bile heyecanla konuşuyor, elleri havada hareket ediyor. Yakınlarda, Holvek'in küçük dvisti tayı Megan'ın onun için yaptığı küçük bir tunik giyiyor ve Holvek, Aehako ve Cashol bakarken ona bir numara öğretmeye çalışıyor gibi görünüyor.

Ateşin başında Kira, ziyafetler için yemek pişirmeyi seven Stacy'ye yardım ediyor. Sıcak patates olmayan keklerin kokusunu alıyorum ve ağzım sulanıyor. Kemli ve Megan yakındalar, Kemli çay gibi kokan bir şeyi karıştırırken Megan oturmuş karnını ovuşturuyor. Esha sıcak taşlar üzerinde küçük kekler yapıyor - muhtemelen hraku tohumu ikramları.

Görünüşe göre herkes burada. Pashov ve Zennek kardeşleri babaları Borran'la birlikte görüyorum. Pashov'un göğsüne bağlı bir taşıyıcıda en küçükleri Tash var. Vadren

Marlene Ariana ile heyecanla sohbet ederken Marlene'in küçük Zalene'si de yaşlı adamın kucağında. Zolaya'nın yanında Analay ve kucağında yeni doğmuş Zoari var ve eşine bir mola veriyor.

Analay'ın yanına bakıyorum ve yüzünü parlak girdaplarla boyamış Anna'mın orada olduğunu görüyorum. Kız kardeşi Tiffany'ye yüzünü boyatırken, o oturan çocuğa tepeden bakıyor ve durmadan konuşuyor. Salukh ve Lukti huysuz yaşlı Drenol'un yüzünü boyuyor gibi görünüyorlar ve yaşlı adamın yüzünde şaşırtıcı derecede hoşgörölü bir ifade var. Hiç şaşırmadım, sessiz ve düşünceli küçük Lukti'ye bayılıyor.

Biri hareket ediyor ve sonra yakışıklı dostumu görüyorum, Esther onun kollarında. Asha Shema'yı beslerken ve şifacı Maylak'la konuşurken o da bir grubun içinde Hemalo'yla konuşuyor. Kashrem onların en küçüğünü tutuyor ve dinlemekten memnun görünüyor.

"Sana bir koltuk ayırdım. Gel hadi." Claire yanımda belirdi ve beni grubun içine doğru yönlendirdi.

Gülüyorum, memnunum. "Burası çok kalabalık. Ne zaman herkesi bir arada görsem kabilenin ne kadar büyüdüğüne inanamıyorum." Beni kürklerin ve uzatılmış bacakların arasından geçirip ateşe çok yakın olmayan ama yeterince yakın bir noktaya götürmesine izin veriyorum. Uzun evin tenteleri dumanın dışarı çıkması için geri çekilmiş ve tepede yıldızlar parlıyor. Berrak, mükemmel bir gece. Uzun evin içi sıcacık ve ben kürkümün üst katını çıkarıp Claire'in benim için sakladığı kayanın üzerine koyuyorum. Dagesh'in yanıma sıkışabileceği ya da yorulduklarında kızların üzerine yığılabileceği kadar büyük ve ona minnettarlık dolu bir gülümseme atıyorum. Eşi Ereven oturur oturmaz küçük kızları Relvi'yi ona uzatıyor ve Talie, Vekka ve Erevair neredeyse Vektal'in elinden bir kâseyi düşürerek yanlarından hızla geçerken Georgie ve Vektal'i yakınlarda görüyorum. Şef derin bir iç çekip ayağa kalkıyor ve onların peşinden gidiyor.

Kayaya oturuyorum ve oturduğum anda yorgunluk beni vuruyor. Claire'e minnettar bir bakış daha atıyorum. "Teşekkür ederim. Yeni bir bebek sahibi olmanın ne kadar yorucu olduğunu unutmuşum."

"Endişelenmeyin." Claire Relvi'yi kucağına alıyor, küçük olan parmağını emiyor ve kocaman gözlerle bana bakıyor. "Kızların tuniklerinde harika bir iş çıkarmışlar. Çok sevimli görünüyorlar."

Öyle. Gruptan parlak saçlarını seçebiliyorum ve Anna'nın hâlâ Analay'la birlikte olduğunu görmek beni pek şaşırtmıyor, gerçi bu konuşmanın kışkırtıcısı o gibi görünüyor. Kızımın ona bir şeyler söylediğini ve onun da kızıma en utangaç, en tatlı gülümsemesini verdiğini izliyorum. Bir an için tıpkı çok tatlı bir kız olan Ariana'ya benziyor ve onun "görmesi" konusunda bu kadar endişelendiğim için kendimi suçlu hissediyorum. Anna'nın kendi başına bir birey olmasını istiyorum ama Analay sadece bir çocuk. Gördüğünü sandığı şeyleri anlatmasına kızamıyorum.

Analay sanki düşüncelerimi hissetmiş gibi bana bakıyor. Ona parlak bir gülümseme veriyorum ve o da gülümsememe karşılık veriyor, kızım burnuna parlak sarı bir çizgi çizerken yuvarlak küçük yüzü mutlu.

Hisleri konusunda haklı olsa bile, sanırım bu dünyanın sonu değil. Ben sadece Anna'nın mutlu olmasını istiyorum ve belli ki ona tapıyor.

Konuşma uğultusunun üzerine aç bir feryat yükseliyor ve göğüslerim hemen sızıyor. Dagesh kalabalığı yararak Esther'le birlikte bana doğru geliyor ve onu besleyebilmem için kollarıma yerleştiriyor. Onu emzirdikten sonra dostum önümde diz çöküyor. "Sana bir şey getireyim mi güzelim?"

"Bu yemeğini bitirdiğinde birkaç latkeye ne dersin?" Diye sordum. Açlıktan ölüyorum ve hemşirelik iştahımı kabartıyor gibi görünüyor.

Dagesh ısrarla, "Şimdi biraz alıp sizi besleyeceğim," dedikten sonra ateşin karşısına geçip Kemli ve

Stacy. O çok iyi bir dost. Arkasına bakıyorum, tamamen memnunum.

Claire eğildi ve emzirdiğim kızıma baktı. "Şu kocaman, parlak gözlere bak. Çok güzel. Ve çok da tombul!"

"Kesinlikle iri bir kız," diyorum gururla. Esther'in de babası gibi iri yarı olacağından şüpheleniyorum, oysa Anna ve Elsa daha narin yapılı. "Kabileye iyi bir katkı."

Claire neşeyle "Her ekleme iyi bir eklemedir" diyor. Bir süre özel bir şey konuşmuyoruz, çoğunlukla acımasız mevsim için saklanan sa-kohtsk etini nasıl terbiye edeceğimizi konuşuyoruz. Tadı acı ve lifli ama o kadar çok et ziyan oluyor ki onu lezzetli hale getirmenin bir yolunu bulmaya kararlıyız. Claire marinatları denemek istiyor. Ereven'den bir parça but getirmesini istedi ve eti yağ damlaları ve bir ton ota ıslatmayı deniyor. "Ne kadar uzun süre, o kadar iyi," diyor bana göz kırparak. "Her şey zamanla gelişir-yemek, arkadaşlar, dostlar... her şey."

Arkadaşıma bakıyorum. Dagesh, gençken istediğimi düşündüğüm kadar heyecan verici bir erkek değil. Beni nefessiz bırakacak, duygularımda bir hız trenine bindirecek birini istiyordum. Dagesh öyle biri değil. En iyi günlerinde bile yumuşak huylu, bir mil genişliğinde bir nezaket çizgisine sahip. Güvenilir ve istikrarlı biri ve istediğimi sandığım şeyin tam zıttı.

Aynı zamanda bana ve kızlara son derece bağlı biri, harika bir baba ve ben istemeden çocuklarla ilgili bana yardımcı oluyor. İyi bir bakıcı ve düşünceli. Yakışıklı ve en iyisi de dikkatini bana veriyor. Neye ihtiyacım olduğunu bulur ve almamı sağlar. Yatakta yeni bir şey denemek istediğimizde izin ister. Almak yerine verir.

Her zaman alan ve sormayan birini istediğimi sanırdım. Bu konuda yanıldığım ortaya çıktı. Bir konuda yanılmışım.

Bir sürü şey.

Yirmi bir yaşındayken bana buzla kaplı bir gezegende büyük bir aile kurmak ve eşimin bir parazit tarafından seçilmesini isteyip istemediğimi sorsaydınız, deli olduğunuzu düşünürdüm.

Görünüşe göre, tam da ihtiyacım olan şey.

Khui bilir. Khui her zaman bilir. Dagesh hayallerimin vahşi gözlü prensi olmayabilir, ama artık o adama ihtiyacım yok ya da onu istemiyorum. Ben iyi bir baba, iyi bir dinleyici, sabah uyandıgımda yanımda olan ve kızlara masal anlatan büyük uzaylı bir adam istiyorum. Düşünceli ve sadık bir eş istiyorum, ihtiyacım olduğunda bana şaplak atmaktan ya da yatakta beni tutmaktan korkmayan ama aynı zamanda yataktan kalkamayacak kadar yorgun olduğumda kahvaltı hazırlayacak ve saç örgüsü örececek bir eş.

Benim için daha iyi bir seçim olamazdı.

Khui her zaman bilir. Belki Analay'ın khui'si de Anna'nın khui'sini biliyordur. Benim için bu kadar iyi seçtiyse, küçük kızım için de aynı şekilde iyi seçeceğine güvenmeliyim. Evrene güvenmeliyim.

Arkadaşım dumanı tüten bir latke ve bir gülümsemeyle yanıma döndüğünde, evrenin arkamda olduğunu biliyorum. Ne de olsa bana Dagesh'i verdi.

YAZARIN NOTU

Merhaba!

İlk Buz Gezegeni Barbarları kitabına 2015 yılında başladığıma inanmak çok zor. Sanki sonsuza kadar önceymiş gibi geliyor! Sanırım son kitabı yazmayı bu kadar uzun süre ertelememin bir nedeni de bu. Hiç bitmesini istemedim :)

Ama 2015'te piyasada içinde uzaylı geçen her şeyi okumuştum ve hayal kırıklığına uğramıştım çünkü daha fazlasını görmek istediğim şeylerin en güzel noktasını yakalayan pek bir şey yoktu. Teslim tarihleri arasında özellikle kızarmış hissettiğimde ve motorculardan bıktığımda, 'Symbiont Romance' (tenyalar! çok seksi!) adını verdiğim eski bir dosyamın tozunu almaya ve denemeye karar verdim. Her şeyi kafamda tam olarak oturtamamıştım. Bazı okuyucular birinci kitapta daha karanlık bir ton olduğunu ve herkes mızrak kullanırken Vektal'in kılıç taşıdığını fark edeceklerdir. O noktada sadece bir şeyleri çözmeye çalışıyordum ve çok eğleniyordum. En çılgın hayallerimde bile yirmi küsur kitaplık bir seri PLUS a spinoff series yazacağımı düşünmemiştim. Kimsenin beni altı kitap boyunca takip etmek isteyeceğini düşünmemiştim (her şey yolunda giderse orijinal plan!), bana yazmayı ve karakterlerin çocuklarının hikayelerini talep etmeyi çok daha az düşünmüştüm.

Ama işte buradayız! Burada olduğum ve bu dünyayı sizlerle paylaştığım için çok mutluyum. Biraz karanlık başladı, ama kendimi buldukça, kasvetli bir uzaylı manzarasıyla ilgili bir hikayeden çok, evrenin sınırlarında bir topluluk bulmakla ilgili bir hikayeye dönüştü. Arkadaşlarla ve çoğu insanın unuttuğu becerileri yeniden öğrenmekle ilgili oldu ve kişiliğinizi bulmakla ilgili hale geldi.

Spesifik olarak, kişinizi bulmak ve nasıl çift olunacağını öğrenmekle ilgili oldu.

Hikayelerin bu yönünü seviyorum. Kimsenin bir başkasının ihtiyaçlarını karşılamak için kim olduğunu değiştirmemesini, daha çok ortada buluşmayı ve kim olduğunuzdan ödün vermeden istediğinizi nasıl elde edeceğinizi bulmayı seviyorum.

Bu da beni bu hikayeye getiriyor. Nora'nın karakteri benim için 3. kitapta Kira'nın (kulağındaki çevirmen sayesinde) Nora'ya yatakta şaplak atıldığını duyması ve daha fazlasını istemesiyle şekillendi. Bunun sadece komik ve garip bir an olduğunu düşünmüştüm, ama bir arkadaşım hemen bana yazdı ve "Oooh, o sapık!" dedi.

Cahil ben "öyle mi?" diye düşündüm. Ama sonra kafamdaki çarklar dönmeye başladı ve bunun nasıl sonuçlanacağını düşündüm. BDSM'yi çok uzun zamandır kadınlara çok az yer veren neolitik bir halka nasıl açıklarsınız? Eşlerine karşı son derece korumacı bir kültürden gelen bakire bir kahramana yatakta size sert davranacak birine ihtiyacınız olduğunu ve nazik ve kibar olmanın size kesinlikle orgazm yaşatmayacağını nasıl açıklarsınız?

Doğal olarak bu konuda bir hikaye yazmam gerekiyordu :)

Umarım eğlenceli, samimi ve her şeyden önce rıza gösteren bir şekilde okunur. Dagesh'in, Nora'nın mutlu olmayacağı bir şeye dönüştüğünü hissetmeden ona ihtiyacı olan şeyi nasıl verebileceğini bulmak zorunda olduğu açısını sevdim. Ayrıca işlerin boyunu aştığını hissettiğinde kendine ait bir güvenli kelimesi olması da hoşuma gitti.

Dagesh'ten bahsetmişken - Facebook'ta birisi eski bir

kitapta Dagesh'ten şu şekilde bahsedildiğine dikkat çekti

Birkaç barbarın kardeşiymiş ama sonraki hikâyelerde ailesi yokmuş. Nedenini öğrenmek istediler.

Bunun kolay bir açıklaması var: Ben bir ding-a-ling'im. Hani beyniniz "Merhaba de" ya da "Nasılsın?" diye sorar ve çıkan cevap "Nasılsın?" olur ya? Evet. Kitaplarımın çoğunu böyle yazıyorum. Lol. Bir karakter düşünürüm ve adının Harrec olduğunu bilirim. Kendime "Harrec ismini yaz" derim ve yazdığım şey 'Hassen' olur. Çünkü beynim hangi karakterden bahsettiğimi biliyor (Kate'in şapşal arkadaşı!) ama ellerim aklıma gelen ilk H ismini yazıyor.

Karışıklık için özür dileriz. :)

Değınmek istediğım konulardan bahsetmişken, bunu benim için okuyan ve kültürel Yahudilikle ilgili konularda bana tavsiyelerde bulunan iyi arkadaşım Alicia'ya da seslenmek istiyorum. Eğer yanlış anladığım bir şey varsa, bu kesinlikle bir konuşmayı yanlış yorumladığım için benim hatamdır. Dini her zaman kasıtlı olarak Buz Gezegeni Barbarları kitaplarından uzak tutmaya çalıştım çünkü benim için kültürel, yabancı ya da başka türlü her türlü sınırı aşan aşk hakkında hikayeler yazıyorum ve din genellikle çok hızlı bir şekilde çok kılı bir duruma dönüşüyor ve okuyucuları dahil etmek yerine dışlanmış hissettirebilir ve bu benim amacım değil. Bununla birlikte, karakter geçmişte Yahudiliğe atıfta bulunmuşsa Nora'nın Yahudiliğini görmezden gelmek istemedim. Dine derinlemesine dalmadan onu otantik bir şekilde temsil etmeye çalıştım ve eğer bunu batırdıysam özür dilerim.

Bunun Croatoan kabilesinin son hikayesi olduğuna üzölenleriniz için (benim gibi!), gezegeni terk etmiyorum! Icehome ile devam ediyoruz ve sevilen karakterlerimizin sayfalarda görünmeye devam edeceğinden hiç şüphem yok. Bana prequel'ler hakkında sorular soruldu. Yeni nesil hakkında sorular soruldu. Daha fazla karaktere ve daha fazla aşka sahip olabilmemiz için yepyeni bir uzay gemisi filosunu (lol) çarpmam istendi :)

Bir sonraki serinin nasıl şekilleneceğinden tam olarak emin değilim, ancak gezegenle işimin bitmediğinden emin olabilirsiniz!

Hepinize sevgiler!

- Yakut

BUZ GEZEĞENİNİN İNSANLARI BARBARLAR

Croatoan'da

Çiftleşmiş Çiftler ve yavruları

Vektal (Vehk-tall) - Sa-khui'lerin şefi. Georgie ile çiftleşti.
Georgie - İnsan kadın (ve insan dişilerin gayri resmi lideri). Eşiyle birlikte çifte liderlik rolünü üstlendi. Şu anda üçüncü yavrusuna hamile.

Talie (Tah-lee) - İlk kızları.

Vekka (Veh-kah) - İkinci kızları.

Maylak (May-lack) - Kabile şifacısı. Kashrem ile çiftleşti.

Kashrem (Cash-rehm) - Eşi, aynı zamanda deri işçisi.

Esha (Esh-uh) - Genç kızları.

Makaş (Muh-cash) - Onların küçük oğlu.

Sevvah (Sev-uh) - Kabile büyüğü, Aehako, Rokan ve Sessah'ın annesi

Oshen (Aw-shen) - Kabile büyüğü, eşi

Sessah (Ses-uh) - Onların en genç
Oğlum (şu anda Icehome plajında)

Ereven (Air-uh-ven) Avcı, Claire ile çiftleşti.
Claire - Ereven ile çiftleşti
Erevair (Air-uh-vair) - İlk çocukları, bir oğul
Relvi (Rell-vee) - İkinci çocukları, bir kız çocuğu

Liz - Raahosh'un eşim ve Dişi avcı. Şu anda
Icehome plajında.

Raahosh (Rah-hosh) - Eşi. Bir avcı ve Rukh'un kardeşi. Şu
anda Icehome sahilinde.

Raashel (Rah-shel) - Kızları.

Aayla (Ay-lah) - İkinci kızları

Ahsoka (Ah-so-kah) - Üçüncü kızları.

Stacy - Pashov ile çiftleşti. Kabilenin gayri resmi aşçısı.

Pashov (Pah-showv) - Kemli ve Borran'ın oğlu, Farli,
Zennek ve Salukh'un kardeşi. Stacy'nin eşi.

Pacy (Pay-see) - İlk oğulları. Tash

(Tash) - İkinci oğulları.

Nora - Dagesh'in eşi.

Dagesh (Dah-zhesh) (g sesi yutulur) - Eşi. Bir avcı.

Anna & Elsa - İkiz kızları. Esther -

Yeni doğan kızları.

Harlow - Rukh'un eşi. Bir zamanlar Yaşlılar Mağarası'nın
tamircisiydi. Şu anda Icehome sahilinde.

Rukh (Rookh) - Eski sürgün ve yalnız. Orijinal adı
Maarukh. (Mah-rookh). Raahosh'un kardeşi. Harlow'un eşi.
Rukhar'ın babası. Şu anda Icehome sahilinde.

Rukhar (Roo-car) - Oğulları.

Daya (dye-uh) - Kızları.

Megan - Cashol'un eşi. Holvek'in annesi. Hamile.

Cashol (Cash-awl) - Megan'ın eşi. Avcı. Holvek'in babası.

Holvek (Haul-vehk) - oğulları. Bir evcil hayvanı var, Thunder, bacağı çarpık öksüz bir dvisti tayı.

Marlene (Mar-lenn) - Zennek'in insan eşi. Fransızca.
Zennek (Zehn-eck) - Marlene'in eşi. Zalene'nin babası.
Pashov, Salukh ve Farli'nin kardeşi. Şu anda Icehome sahilinde.

Zalene (Zah-lenn) - Marlene ve Zennek'in kızı.

Ariana - İnsan dişi. Zolaya'nın eşi. Kabile kitleri için temel okul 'öğretmeni'.

Zolaya (Zoh-lay-uh) - Avcı ve Ariana'nın eşi. Analay ve Zoari'nin babası.

Analay (Ah-nuh-lay) - Onların oğlu.

Zoari (Zoh-air-ee) - Yeni doğan kızları.

Tiffany - Dişi insan. Salukh ile çiftleşti. Kabile botanikçisi.

Salukh (Sah-luke) - Avcı. Kemli ve Borran'ın oğlu, Farli, Zennek ve Pashov'un kardeşi. Şu anda Icehome sahilinde.

Lukti (Lookh-tee) - Onların oğlu.

Aehako (Eye-ha-koh) - Kira'nın eşi, Kae'nin babası. Sevvah ve Oshen'in oğlu, Rokan ve Sessah'ın kardeşi.

Kira - İnsan kadın, Aehako'nun eşi, Kae'nin annesi. Uzaylılar tarafından kaçırılan ilk kişiydi ve uzun süre kulak tercümanı taktı. Yakın zamanda eşiyle ikinci kez yeniden bir araya geldi.

Kae (Ki - 'sinek' ile kafiyeli) - Onların kızı.

Kemli (Kem-lee) - Kadın yaşlı, Salukh, Pashov, Zennek ve Farli'nin annesi. Kabilenin bitki uzmanı.

Borran (Bore-awn) - Eşi, yaşlı. Kabile biracısı.

Josie - İnsan kadın. Haeden ile çiftleşti.

Haeden (Hi-den) - Avcı. Daha önce Zalah ile eşleşti ancak eşleşme tamamlanamadan khui hastalığında (khui ile birlikte) öldü. Şimdi Josie ile çiftleşti.

Joden (Joe-den) - İlk çocukları, bir oğul.

Joha (Joe-hah) - İkinci çocukları, bir kız.

Shae (Shay, oyun ile kafiyeli) - Üçüncü çocukları, yeni doğmuş bir kız.

Rokan (Row-can) - Sevvah ve Oshen'in en büyük oğlu. Aehako ve Sessah'ın kardeşi. Yetişkin erkek avcı. Şimdi Lila ile çiftleşti. 'Altıncı' hissi var.

Lila - Maddie'nin kız kardeşi. Bir zamanlar sağırdı, yakın zamanda Tranquil Lady'de revir aracılığıyla işitme yetisini yeniden kazandı. Rokan'a rezonansa girdi.

Rollan (Row-lun) - İlk çocukları, bir oğul.

Lola (lakabı Lolo) - Yeni doğan kızları.

Hassen (Hass-en) - Avcı. Daha önce sürgün edilmiş. Maddie ile çiftleşti. Şu anda Icehome sahilinde.

Maddie - Lila'nın kız kardeşi. İkinci kazada bulundu. Hassen ile çiftleşti.

Masan (Mah-senn) - Oğulları. Millicent adında bir yavru dirtbeak'e sahip.

Asha (Ah-shuh) - Hemalo'nun eşi. Hashala (merhum) ve Shema'nın annesi.

Hemalo (Hee-muh-low) - Dostum için Asha.

Baba.

Hashala (merhum) ve

Shema'ya.

Shema (Shee-muh) - Onların kızı.

Farli - (Far-lee) Kemli ve Borran'ın yetişkin kızı. Erkek kardeşleri Salukh, Zennek ve Pashov'dur. Chompy (Chahm-pee) adında evcil bir dvisti vardır. Mardok ile çiftleşti. Hamile. Şu anda Icehome sahilinde.

Mardok (Marr-dock) - Bron Mardok Vendasi, Ubeduc VII gezegeninden. Tranquil Lady'ye geldi. Mekanikçi ve eski asker. Farli'ye tepki gösterdi ve kabile ile birlikte geride kalmayı seçti. Şu anda Icehome sahilinde.

Bek - (Behk) - Avcı. Maylak'ın kardeşi. Elly ile çiftleşti. Şu anda Icehome plajında.

Elly - Eski insan köle. Çok küçük yaşta kaçırılmış ve hayatının büyük bir kısmını kafeste ya da köleleştirilmiş olarak geçirmiş. Not- Hoth'a getirilen eski köleler arasında ilk yankılanan. Bek ile çiftleşti. Hamile. Şu anda Icehome sahilinde.

Harrec (Hair-ek) - Avcı. Huysuz. Ayrıca alaycı. Son zamanlarda Kate'in kulağına gitti.

Kate - İnsan dişi. Son derece uzun ve güçlü, beyaz-sarı kıvrıkcık saçlı. Yakın zamanda Harrec'e yankılandı. Hamile.

Bay Fluffypuff diğer adıyla Puff/Poof - Yetim kar kedisi yavrusu.

Warrek (War-ehk) - Kabile avcısı ve öğretmen. Eklan'ın oğlu (şimdi ölmüş). Yaz ile rezonansa girdi.

Yaz - Dişi insan. Gergin olduğunda konuşurken saçmalamaya meyilli. Satranç meraklısı. Yakın zamanda Warrek'e yankılandı.

Taushen (Tow - inek ile kafiyeli - shen) - Avcı. Yakın zamanda Brooke ile çiftleşti. Bir mutluluk rönesansı yaşıyor. Şu anda Icehome sahilinde.

Brooke - Soluk pembe saçlı insan dişi. Eski kuaför, yeterince yaklaşan herkesin saçını örmekten hoşlanıyor. Taushen ile çiftleşti ve yakın zamanda hamile kaldı. Şu anda Icehome sahilinde.

Vaza (Vaw-zhuh) - Dul ve yaşlı. Sürünmeyi sever

Bayanlar.	Şu andapleasure-mated	ile
Gail ve	at	

Icehome sahili. Z'hren'in evlatlık babası. Şu anda Icehome sahilinde.

Gail - Boşanmış yaşlı insan kadın. Dünya'da bir oğlu varmış (ölmüş). Yaklaşık elli yaşlarında. Vaza ile zevk için çiftleşmiş, Z'hren'in evlatlık annesi. Şu anda Icehome sahilinde.

Evlenmemiş Yaşlılar

Drayan (Dry-ann) - Yaşlı.

Drenol (Dree-nowl) - Yaşlı. Lukti'nin arkadaşı.

Vadren (Vaw-dren) - Yaşlı. Bazen Kemli ve Borran'ın yatak arkadaşı.

DAHA FAZLA RUBY DIXON İSTER MİSİN?

Buz Gezegeni Barbarları hakkında kafanız mı karıştı? Nereden başlayacağınızı bilmiyor musunuz? [Web sitemde indirebileceğiniz bir okuma kılavuzum var.](#)

Kindle Unlimited'ınız var ve çılgınca okumak mı istiyorsunuz? Birkaç önerim var!

Eğer iğneleyici, seksi fantezilerden hoşlanıyorsanız: [Savaş Tanrısına Bağlı](#)

Eğer kıyamet sonrası ortamları ve sahiplenici ejderha şekil değiştirenleri seviyorsanız: [Fire In His Blood](#)

Eğer posta siparişi gelinleri seviyorsanız (uzayda!): [Risdaverse Masalları \(dört hikayelik bir derleme\)](#)

Her şey her zaman Kindle Unlimited, bu yüzden ödünç alın!

